champagne

sapån, m., -kn, -ntan pl.,
champagnevin.

di sûde o dröpe sapån,
sa di möte lê'n hem.

№ 281. Färs hd
Per Larsson 1898.

Tollsjö. Fg.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

charabang-vagn

farabágvöjn. pl. -a

= charabang; vagn använnd så.

charabang; egentl. tautologi.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

chaufför

ʃafør m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soffanjén

chiffonjen

chiffanjén

där han gärd är i soffanjén

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Cigarr

sigárən (best. sg.)

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

çirka

²sirka, adv., omkring, vid fass.

Ja di ²sija ²sirka ¹ongefärliyen.

Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Vi 281 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

chikanera

ʃokanéra -ar -a -ad

även anv. i bet. "soutenera":

han sédor i sin diané a

ʃokanéran se sél (diané i

st.f. renommé)

citat fr. 1860 talet.

S. Åkerman

1946

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Medd. av fru Maria Olléen, Lund 6/2 89.

× ~~×~~ chokenera sig

Gokenéra sh

folketym. för soutenera sig (sotenéra sh) = livnära sig.

hónt e de me jenjénsen?

á jó, han sédor i sin diaré a

Gokenérar sh sél. – Ute samtal

hört på sjöbo gamla gårdsgivaregård på 1860-talet. diaré är också ett fel använt främmande ord. bilket? 281 Färs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

chokład

Sokelá

Å. om kakaodrycken

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

corps-de-logis

kolɛʃi, n., -ʃijɛd, pl. =, -ʃijɛn, corps-de-logis, manbyggnad. (i stöt gående). poesjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cykel

sýkel ; pl. sýkla

K. f. 79.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cykel

sýkel, -l — -an, sýkla m.

K. F. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Cykla

sykla, =, -ad

N. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cykla

sykla -ar -a -ad

pres. part. koma syklande

1950. S. Åsum, Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

¸cykla

sýkla -a -ad

dan e dröj a sýkla öfför,
men nöråd gar de brå
om ca brant backe

1953. S. Åsum. Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2
sykla ~ ~d cykla v.

han l 2 syklands

cykla

№ 289. FÅRÖ

Sövde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cykla

sykla, =, -ad

Pres. sg. -ar

ja har åkt sykel, jag har aldrig åkt cykel,
jag har ridit M. f. 78
ja har rädd

Ar 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cylinder

selíndare, -en

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cikoria

segória, -an, -or, -orna,

cikoria.

ja ska tala om en historia
ad öla öre kostar en segória.

(barnrim, hört i Vomb 1910).

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

clydesdalare

glysedålare ; pl. =

~

häst av Clydesdale-ras

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dabb

dab, m., dåbben, pl.
dåbba, -na, slemklump
från näsan l. halsen.
Vaasjö. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dabbenos

dàbenòs

person som är täppt i näsan

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dabbigt
adv.

dåbad

otydligt på gr. av tappt nåsa
(om talet)
so prata, hån so dåbad.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag
s.

dɑ̲, pl. =

vi va fɑ̲i̲ nɔ̲ɲa dɑ̲ ɛ̀t̲a

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag

da, -n, =, -na

ja, e, vilsa i, dåna jag
kan inte hålla reda på vecko-
dagarna

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag

da

"dinne dan i da"

dan

'dagen'

s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåg s.

dâ^1 J: da s. 90

i dâ^1 = i dag 93

ob. pl. dâ^1 96

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag

da. -n. pl. =. ´-na

i di´ dåna = på den tiden.

de va et fint hus i di´ dåna.

1951. Östraby, Fårö hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag

dåa pl. =

han ble let táus i dåa.

de stå i stá açin fjàrtan dá.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag;

da, – an o.

da, – na;

de va tvön syna

da;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag s.

da, -n ~ na

du kan gått blå hår
nöna da, da ea en
da i sin ögon;

№ 290. dag

Riddinge, Täby hd, Uppland 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

da, -n, = ,-na dag m.

n. mòlka två gòzor om dán. Vi mjölkade två gånger om dagen. / de hade sèlu pó sí n. f. 71. / n. én da. De hade Kansán. / selt på tj under en dag. / en kròna om dán! / En krona om dagen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag
s.

dɑ̄ pl. dɑ̄, dɑ́na

kɔ́s i ɑ́l min dɑ́.

han e ènta jʉ́t i dɛ̀ne dɑ́n i dɑ́ é.

di mɛ̀de brɑ́ po dí dɑ́na.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag,

dä, -(r) m s.

där, -'na,

den förste dälen,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag;

da, -(h) n s.

dar, -'na;

han e' i kn gå'

kùna i dà'.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag,

da, – en s.

–, – na,

han va ude o fi'

en då,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag

da, -n, =, dána

i dèse dána i dessa dagar/
dan, étor dagen efter

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dan dana dag s.

di syne dåna, söckendagarna.

dag

FÄRS

№ 289.

S. Åum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag;

da, — 'en s.

da, 'i na;

so mata ja blø'

dar en dä';

Näsby.

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag

dåa, -n

hane ligg han opad dån = än lik

konom tom dagen.

1940 Tolånga, Fårs hd

14. Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag

dɑ̄, m., -n, pl. =, dɑ̄na, dag.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag:

Ja ble so fordånad i hòeded,
sa de jétt i en èasla hèla dån.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag 1.

da n ~ na

du kan got ble kåt
nånna da; de va hn
da ² hun ²ugan;

№ 290. dag

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Löfde, Röddinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dan ~'na dag s.

da se a da

laza sig avdaga

№ 289. FÅRS

Sövde H. Areskoug 1925. dag

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag

da, -n, = ,ˈna

i mina ögon dà i
min ungdom / mít om dán
mín på dagen

han gek mít om
K. f. 71 / dán o to en hägna
han (d: ravn) gick mín på
dagen och tog en höna). Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag

da, -n, = ', -na m.

vbr. dán om dagen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dag

dìna. dàn 'dá Den här
dagen / den plòka. ja på
dán det plockade jag på
en dag (K. f. 99)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dag

en da da e grånt
var en dag, då det är
vackert väder

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dˈɑ̄na, i dɑˈ dˈɑ̄na dag

dɑgarna, dɑˈ för tiden

dɑ va ˈɔ̄nt ɔ̄m tˈǣnke

i dɑˈ dˈɑ̄na

Långaröds sn Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dan, om dän dag

dagen, den dagen

de var sån lämt vär om

dan

Långaröds sn Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag
s.

dɑ ,-n

hɛila dɑn

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

das — — dagas v

das

dl ~

dagas

FÄRS

№ 289.

S. Åsen Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagas

dåas, dep. (samma formen i hela temat), dagas, gry.

de dåas.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåas — — dagas de

~

de ~

dagas

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagas

dås (dås, dådes, dås, perf.) impers., dagas. Tränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagas

daas, dåddas, dåàbls

dagas

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagatal

daatal

dagatal

uttryck för något, som gick fort.

pangen vusser i daatal.

vuśor

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dar

dager 5.

han va hat 2na

te dar

dager

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926

Sofde, Roddinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagblad

endast i förb.

skonska dabläad, namn på
en tidning.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagbladet

best.f. dàgblàad

= Skånska dagbladet, en tidning.

Anm.: Ordet dag heter annars dà.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagdrivare

dadryjare, m. ,- r, pl. = l.
-ra, - rna, dagdrifvare.
Fr Tränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dager

dar, m., obøjl., dager.

de lijor jmød dar.

Ösm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dar

dager

han va hær èna
ti dar

№ 290.

dager

Riddinge, Täby hd. A. Aneskang 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dager,

dar s.

de va èyan dar!

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dar dager s.

han kom, 2 gan de va dar,

M 287. FÅRS

2 dager

Östaby H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagen

dår (obijl.) = dagen (dagsljus)

di fjorde på èna te dår

(nåml. med dansen kring majstången).

dær va kånge nån a jefj som ble

fjèa av ed; èla ble di dær

te dår

Vomb, Färs hd. (Anders Bengtsson) I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dar

dager s.

Jr tosk h —

dager, dag-
räkningen

FÄRS

№ 289.

Hugo Areskoug 1925.

S. Åsund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagg.

dug, - en s.

har é min dug

på i då.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagg en

dagg

H. Areskoug 1924.

dagg

FÅRS

Fremsinge

№ 287.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagg;

dug, -en s.

-

här har falt

-

mi-en dúg;

-

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagg

(fuktighet)

Se daladögg och dögg

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dagleg

dalåj, n., oböjl., dagslega,
förek. i uttr. gå på dalåj.
Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× daglegare

dalåjare, m., -n, pl.-re och -ra, -rna, arbetare som leges för dag, daglönare.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× daglejare

dal|æjare, – n
~ f

daglönare

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagligstuga

dàglistùa, -an

dagligt boningsrum med bord och bänkar, säng och soffa m.m.

Vard. endast stùa.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
1. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglön

dalʒ́n

ga-ja-dalʒ́n gå och arbeta för daglön.

n. g. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglön en — — daglön s.

2.

de gå för —.

dagspenning

FÄRS

№ 289.

6

S. Aeum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglön

dalägn

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

daglön

A. dalön

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglönare,

dalǫ́narsk, -n s.

—, — na,

han va först dar

som dalǫ́narsk,

—tön,

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglönare

dalónara m.; pl. =

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglönarehus

dalönarehus, n., -ed, pl. =, -en, daglönarehus, under en lärregård lydande torp, hvars innehafvare är skyldig att mot en i kontrakt bestämd daglön förutom dagsverken vid gården.

Öved. Fs

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglönarehus

dalönarehus, n., -ed. pl.=, -en

torp för daglönare.

Öved.

281 Färs hd. P.L. 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

damena ~ ~ dagmena ~.

~ r

lōā

FĀRS

M 289.

S. Ásmundsson

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagmena

daménna (-ar, -a, -ad/ impers.,
då middagssolen upptinar den
frusna marken. Tränninge. Fs.
i gör frös ed, i da daménar ed.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daména n

x dagmena s.

dagsmaja

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagmening

dameˉniz, m., – en, förek. blott i best. sing., dagsmidjan, middagssolens inverkan på frusen mark.

dameˉnizen tar kart.

Fräninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagningen

dåningen², m., förek. bloti i best. sing., dagningen.

i dåningen². Fräsninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagregn

dàarájn n.

dagsregn

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dags;

dajs adv.

dä vä su dajs,
ad vi skulä jöu
hjäm;

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dags

dæys

Jmär. har, dæjs har dags

har, dæys, e, dɛ'? Hurdags

är det?

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dags
dr.

dajs

tilia dájs

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dags;

dojs adv.

so dojs sam

nu, —

Höör;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagskörsel

dåsfgörsel . pl. dåsfgörsla

Nr 41 e 1 S. Åsum, Färs hd i
I. Ingers 1946

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsljus

1
dæjsjus, n. 1,- led, utan pl.,
dagsljus. Från Finninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagspeng

dâspeŋ - en

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagspeng

dåspæŋ, m., -en, -ar
pl., dagspänning, daglön.
Asum, Vaasjö. Fs.

Färs hd

№ 281

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverk(e)

dæjsvärk, -hd. pl.=, -hn.

dagsverke

1. mina forälra di fik te svänsa for bönona po dæjsvärk.

2. han jore dæjsvärk te gveskl öston.

№ 1006. Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverkare, s.

dasvärfzarə, -au; -, -na

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverkare

dasvårkare, m., -n, pl. =,
-kna, dagsvårkare.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke p.

dagsverke d — —

de har 2/10 te för nöden

o hyra 2 —

dagsverke

FÄRS

№ 289.

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke

dasvärrke, n., -ed, pl. =,
-n, dagsvärke. Öved. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke

dasvärfte, -ad. pl. =, -an

Åved.

L 81 Täs hd. P. L. 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke,
dasvärfje, - 2d s.
—, —n,
di skula joa
möja dasvärfje,

Röddinge
№ 1586:1 [redacted] Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dajsvärke, -ed. -a. -na. dagsverke.

men räbyna gar te klöster ennä,
di ska jöra itt dajsvärke i
mènaden, pìorna a drèyana,
nu e di tryade te a jöra di
dajsvärken.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke;

dasværfja, -ed s.

—, —ən;

di jərə dasværfja;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke, s.

dasvärtska, -ad; -, -an

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke

dejsvǣɛfje , n., pl. =

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke

dasvärtja n.; pl. =
Äv. dasvärtja

N. f. 71

~ gärd ~

~ vi gården (hem-
gården)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dagsverke

Sv. dasvärtja, pl. =
l. dasvärtja

dɛ skolɛ gatɛ
gårɛn o gora dasvärtja
de skulle gå till (herr)går-
den och göra dagsverken

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dàs vœrfja, -d

x dagsverke

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke

dasvärke n.; pl. =

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverkegård

dasvärtsagår

gård där hoveribönder ha
att fullgöra sina dagsverken;
hovgård

da (d: Asmåsagården) va-
ver - dasvärtsagår

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dajsvärkagående. - Ld. dagsverksgående,
gående på dagsverke.

di slöta me dé dajsvärkagående
var dessa gärana ble böjda.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagvard

dåvek, m., -n, utan pl.,
dagvard, frukost.

Från Inninge. F.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåvra

dagvard s.

frukost

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sofde Röddinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagvard

dåvka, -n

fukost

(Hr 1941:) dávra

~~kvällsvard~~

Misstag! Betyder gäst dagvard d.v.s. morgonmåltid.

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagvard

dàvra

frukost

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lagvard,

lávrk s.

frukost,

di skulk èda lávrk,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåren

dagvard s.

junkant

№ 290.

Riddinge, Tåsj hd. A. Arnstang 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dagvard.

dårr, – s.

frukost;

di, ud dårr pu

mårran;

№ 2878'1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagvard

dåvra

frukost

№ 51 b Långaryd, Färs hd

O. Hammar 1895

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåvre

dagvard

s.

nu skv nu vy o ha ~.

frukost

FÄRS

№ 289.

Hugo Areskoug 1925.

S. Åsen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagvard

davre

lillemiddag

en måltid mitt på förmiddagen.

Rätt översatt = frukost.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagvardsmat

dåvresmåd, -en

frukostmål, -mat.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagverke;

dajsvärfjə, - ədjs.

—, — ən;

di skulə jòə

dajsvárfjə; də va

dan púsát; Hön;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× daladägg

dàladjgg

dimma som lägger sig i
sänkor (särsk. morgnar o.
aftnar)

Jf. × dalatåka

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalahlocka

dålahlòka, f. -r.
pl. -kor, -na, dalklocka,
-pr. Jousjö. F.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dalatåka

dàlatàga

dimma som lägger sig
i sänkor (särsk. morgnar
o. aftnar)

Jfr × daladägg

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dalbage;

dalbägh, – hn s.

kölstycket omkring
stickhålet på en
slaktad gris.

№ 1586:1 [redacted] Färs hd

Röddinge Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dalbage,

dalbåge, — Lu s.

köttstycket runt

stickhålet på en

slaktad gris;

AG 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalbåg, -en. x dalbok

stycket omkring stickhålet på en

flaktad gås.

de ålor första di tar av på

grisen när di skäjtar, de e

dalbågen; den sidan omkring

stickhålet. Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dalbak

dalbåg, m., -en, pl. -a, -na, på benämning på det halsparti som ingifves det ställe, där slaktknifven instuckits för i svinkroppen.

Tränninge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dalbak

dallbagen

stickhålet på grisen vid blodet

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dalbake
sb.

dalbåge

~

köttstycke utskuret
kring stickhålet i det
slaktade djurets hals.

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalen

dàlor

gammal myntsort = 8 skilling = ung. 17 öre.

fira dàlor skàlpöjed

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåˀlar

dalar

dalar

at halt stak tran¹

kosta trak. dåˀlar²

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daler

dålor, m., -ha, 1/ med pl. =,
-na, daler, vid abstrakt
beteckning. Ja förspänte
ni dålor; 2/ med pl. dålra,
-na, daler, vid beteckning
af flera myntaf 1 dalers
(=17 öres) valör. Ja har ett par
gamla dålra. Tallqvist F.

№ 281
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 dalor en dalers s.

2 nik ~ (1,50 kr.)
2 femtan ~ (2,50 kr.)

mynt (16 à 17 öre)

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daler

dàlor

myntvärde (ung. = 17 öre)

tré dálor 50 öre

R. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dalaren

dàlaren

I uttr.: ta mig dàlaren!
Ta mig tusan! (Lindrig-
re svordom)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalarsvis

dålorsvis, n., oböjl., förek.
blott i plur. i dålorsvis, i
l. efter daler, laget l. påk-
nadt efter daler!

Piteå. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dalja

v.

dàlja -ar -a -ad

aga, giva stryk (med handen).

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dalk

dalk, -a pl. -ar

klimp

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåla n dålor na x dalla b.

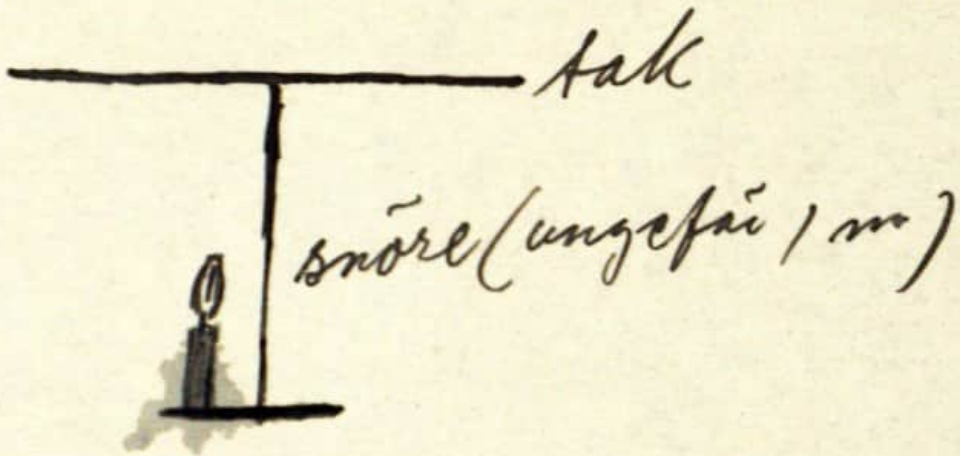

ett slags gjut-
kärl

FÄRS

№ 289.

S. Stenn

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† dalla

dål²a, f. - n. pl. -lor, - na,
på båt
1) omkring 2 alnar höj tråstatse
hvarpå en lampa l. ett ljus
ställes, 2) från taket nedhängande
tråställning för en lampa l. ett ljus.

† Tånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dàlla, -an f. *dalla sb.

ställning, som hängde ner
från taket, och där lam-
pan placerades

... en dàla 2 löftad

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dallbake
sb.

dalbågge, —ån

köttstycke utskuret kring
stickhålet i grisens hals

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

× dallbake

Fr. dalbägge, -ä en

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dalbake,

dalbåge, -ln s.

kölstycket omkring stick-
hålet på en slaktad
gris.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dall bake,

dal bägh, - Ln s.

kölstycket omkring stick-
hålet på en slaktad gris,

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dall-dall

adv.

daldål

i utt. sta daldål : om småbarn som lärt sig stå upprätt utan stöd.

1006 Vomb. Färs hd. J. J. 1945.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dam

dam -en -or -orna

fruntimmer utanför allmogeklassen

nu har hon fått en dám,

som går där

1950 S. Åsum, Fårs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dam

dam sb.

dam f. (sic!)

en fínor dám en fín

(fínam) dam

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dam, -ar, -or

dam

dam

FÄRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dām
s.

dam pl. dàmor

(femininum till h. ståndsperson)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dameykel

damsýkel. pl. damsýkla

1950. S. Åsum, Fårö hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dam en ~ or na 2 damm p.

damm

FÄRS

№ 289.

S. Aeum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

damm

dam, -'en, -'a

(liten vattensamling)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dampet,

dàmpad a.

fuktigt, disigt;

de e' dàmpad o

kàlt;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Rengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dòmped l. dòmped adj.; x dampig

n. =

fuktig

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dampig

dämped, neutr. =

fuktig

Nr 3340 Vanstad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

dampig
adj.

dàmped, neutr. =
fuktig

Nr 3400 Längaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dan,

dan a.

dana pl.

eländig,

ja vå so dan,

Tol. (Pant. g.)

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dan

dan

adj.

Intr. som:

sá'kan dán! Sådan en!

(Jfr sodán [ävenså andra former] 'sådan').

K. J. 71.

Sovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dan
adj.

dan ; pl. -a

Hört i betyd. 'berusad'

de blev sov dàna

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dan
a.

i fsb. sa dån. n. sa dånt
så beskaffat

de va jin fjönkelågan sa dånt
i:att dä skulle hållas husförhör.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dan,

dan a.

– a pl.

ständig,

ja vå so dån,

Röddinge

№ 1586:1 [redacted] Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dan. dant. dàna. x dan.

beskaffad; vard. i betydelsen ländig.

beklagansvärd

ja va so dån me varf. so ja to

ti dókton var åtene da, men

de jälp inte.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dauk

dɑ̄ɣk

i'utt. sl. dɑ̄ɣk = vara sysslolös.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dank

s.

s. 95

ob. pl. dångka

= kurbitsör

sv: dàzka

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans en or na 2 dans 5.

dær ska jø ble
dans på jefivare-
gaen i kvel, sier
du.

№ 287. FÅRS dans

Östra Ryd H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans;

dåns, i dn s.

dar va dåns,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans,

dans, i en s.

nor di jé ti

dáns,

Tolånga.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

dans

dans; pl. -a

Pl. dansa, hörd blott i sammansättningen tolonga, dansa "tolånga danser" (man frågade någon, om han ville tolonga dansa, dvs. tå långa dansa,

tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans

dans, -'en

m. pl. tr. dáns vi gick
till en danstillställning

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II dans

dvs. "två långa (d.v.s. personer) dansa". Räkneordet "två" heter i det äldsta målet tå (yngre två).

R. f. 72.

Enl. N. f. 77 frågade man, "om de kåne tåloza dånsa", vad en förvrängning av det förstn. klingrykket

Tvåinga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans

dans -en -or -orna

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans,

dans, -'n s.

-'r, - na,

di hadr ánna

dànsr för,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans ;

dans, -'hus s.

-'or, -na ;

dar va spél o

dáp.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans. -en. -a. -ana. dans.

om ijen a pó na ijen sa
kömlen; so sá di nan de va
en brá dáns.

Vomb

I. Ingers 1930. fäs

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans II

i bet. dansmelodi:

di dǽre gàmle dànsorna spɨlar
di èntə nú som fór.

1947 Vomb, Fårs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans

dans, m., dånsen, pl.
dånsa, -na, dans.

ska du gå fi dans?
Ja dånsa åla dånsara.
Han spelar måga bra
dånsa. Bollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans II

han hade dånsen kos si sél
på lån.

di tó båra fon dånsen – di fek
séks fon Hugefém åre.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I.Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa,

dànsa, -ar, -a, -ad,

Tolånga,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa
v.

dànsa -ar -a -ad

pass. -as. pret. -as.

så dansa di' jùlalégga.

--- dan så ja àla tøsar dànsa ---

skof un en visa.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I.Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa II

pass. dan spèlas a dànsas

(pret.)

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa,

dànsa, -`ar, -`a, -`ad,

di dànsa pu ləd̀ana,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa

dànsa -aa -a -ad

Liden a ǰiden a slòrved a rælì,
a ènte kan ja dànsa a lianøjd é ja.

(citat efter piga på 1860-talet)

Nr 7899.

J. J-s. Öved. Fårö hd. 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa;

dànsa, -ar, -a,
-ad;

di spèla o dànsa,

Röddinge
№ 1586:1 [illegible] Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dànsa, -ar, -a, -ad, dansa

1. so spèla di a dànsa a drak
kàpa a jöga.

2. di dànsa po lören.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa

dànsa, =

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa

dànspa, =, -ad

Pres. -ar

dé har en dànsad
étor det har man – dvs.
den talande själv – dansat
efter.

K. 6. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa;

dànsa, -ar, -a, -ad.

di dànsa på lådana.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa
v.

dànsa -a -ad

vi knøffas a vi dànsa

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. 2 pret. pret. part. dansa v.

dansa dansa dansad

pres.

dansar

di holt på me o
dansa te lost 2/2
på nåten.

M 287.

FÅRS dansa

Österlen

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa
v.

sg. pret. dånsa s. 94
inf. dånsa 95

1: dànsa

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dˀa̲nsa

dansa

dansa, dansade

han va dˀa̲k o dˀa̲nsa

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa

dånsa (-ar, -a, -ad, -ad, -a/
fr. och inkr., dansa.
Vi dånsa mest pålka.
"Dånsan o hållen ar pålija,
men slos ente", sa ja.

Åsum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa ~ ~d dansa v.

~p

dansa

FÄRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dansa

vb.

nú dansa, dɔ

ùta udan, drùgsablänɛŋ

Nu dansa de bära "dricka-

blandning", dvs. strunt-

danser.

dansa, kadríl dansa

kadrilj

K. f. 71

Forde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa

dànspa, =, -ad

de dànsa på jorbåna (på lölen) / åla frùan - tùmor vår dànsa me maj

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dansa

ha du konad
dànsad? Har du kunnat
dansa?

M. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa;

dånsa, -ar, -a,

-ad;

di spéla o dånsa.

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansbana

dànsbàna

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansbana

dànsebàna -an -or -orna

di spèla på dànsebànorna.

Kristinedåls dànsebàna.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansbana II

han vele gå ta dànsebånan
ve hådropa hålt
(Håndemps kult).

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansbana

dànsebàna f.

K. f. 71.

Söde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansbana

dànsabànsa, ≥ – ÷ an

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansk
a.

dansk. n. danst

" sténsed de e óse dánst; de e rént dánst.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansk; pl. ~a

dansk
adj.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans-sal

dànsesàl, -en

vi hade en dànsesàl på
gåvalen, å de tyte prästen
åte om.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans-sal

dànsesàl, -en

•

№ 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dara

dåra (-ar, -a, -ad, -a) intr., dara.

spelamänen spela sa bojorna dåra.

Branstad. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

darregräs

darregräjs el. kjartegräjs

darrgräs

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x darrej
adj.

dårad

som darrar och skakar

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåred . adj. darrande "darig

ja e so rysted på hænorna a

dåred.

Vörtem Rönn.

Vomb

Fäs

№ 1006. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dass

dass. 1 ld. pl. =. 1 en

(men vanl. i obest. form sing.)

finare utrygck än gildehüsed, hüsed

vem e de dær kan sèda på

dås nær de e sò sènt? Vollsjö

Nr 4439 Färs hd

I. Ingers 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans II

di ska ga ijänom gården
a wid pa dås.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dass-dån

dàsadån -en

dån till hemligheus.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I.Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dass-hus

best. f. dàsahùsed

avträdeshuset.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dato,

dåto

datum,

ha dåto blår

ld?

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

datum

dåtø, m., dåtøwen, plan
pl., datum.

Vi e fødø på en dåtø.
dåtøwen hørsar ja ænte.

Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dave,

dávra s.

frukost,

-- o su fǻ̈ dí

dávra.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dave,

dávr s.

frukost,

di ska hàla dávr.

Hön,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lavre,

lávre, – ln s.

frukost,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

pron.

di

obj. dom

dom använt i st. för sig ss. reflexiv-pron. i plur.:

di' hade påpor mé dom

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de
pron.

dɛ̀. obj. dom

dɛ̀ gå dom ältid i növen

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de,

di pr.

döras gen.

dam ack.

döras glyta e'

hyma.

№ ~~2~~913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de;

di pers. pr.

dòras gen.

dam ack.

de e' dòras hus;

M 1586:1 [redacted] Färs hd

Röddinge Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de,

di pr.

dòras gen.

dam ack.

da é dòas hjèna,

№ 2878'1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

de
best. art.

de gàmlas mád allmo-
gens gamla kosthåll

M. f. 82.

Vänstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de,

di pers. pr.

dòras gen.

dam ack.

dæ è dòras gåur.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

dɛ ; svagtr. dɛ

obj. form dom ; svagtr. dom

dɛ tora inte gå da, dom
de våga inte gå in ta dem

Tolånga

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

de (hårt någon gång)
M. f. 75 (svagtryckt de)

de (svagtryckt de, de)

de. hade jo olika *)
benämningar M. f. 75

*) Repetition.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de
pron.

di obj. dom

obj. formen dom också använd som
refl. pron. i 3:e person pl.
di sér dom bétor ikring ma sýkel

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de II

de skola di ha mé dom
a dela méd = dé skulle de
ha mer sig, etc.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

s. 89

di

90

låm = dem

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de
pron.

Obs. dom (–) anv. som reflex. pron.

di sé'a dom mé'a i kaig

= de se sig mer(a) i kaing

di skɔ'la ha mɔ'd mé' dom.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de:

dom ss. refl. pron. i 3 pers. pl.:

å, di bår dom illa ód.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de
pron.

di. svagton. di, obj. di.
svagton. dom

de e lålit for di små

ss. reflex. pron i 3:e pers. pl.:
di plokar i dom = de
plocka i sig.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de
pron.

obj. fom dom svagton.,
di starktonigt

vå ska du hå fon di ?
(om ett par toffl-)
di' ha di tad ógan.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de II
pron.

di sate o/r nona stòlpa, a
sa slo di lé/r iblan dí

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de
pron-

di, obj. dom

även ss. reflex. pron. i 3:e pl.:

kan di då bärja dom - - -

jfr bärga sig.

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

dɛ (starktryckt)

dɛ, dɛ (svagtryckt)

pɔ dí vɛlkórɛn pɔ° de vɛlkɔrɛn / sín fɔk dɛ gɔ
ɛ arbéj, dí som hìna sedan fíŋɔ de gɔ° i arbete, de
tom de ùndra (= tòrna fíŋɔ arbete (från drängarna) Vomb.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

dem.
prom.

Obj. form =

dé tok di ~ óp o ~
fjälna ~ ma dem togo
de upp och eldade med.

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

de

Ár. dɛ

dem. pron.

dɛ' pɛ̀dɑ̀na dɛ vɑ̀ra
hɛ̀la sɔ̀marɛn dɛ tɛ'rmɛs-
dagsvɛrkɛna dɛ varɑ dɛ
hɛla sɔmmarɛn

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

T. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de
pron.
och best.art.

di, di

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

de

de

dem. pron.

dé stå, ja bra där de
stå ju bra där (= det är
alltså onödigt att flytta dem)

Obs. de också i
Ing. & Jän.

K. f. 71

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de
pron.

di. obj. dom (—)

dom anv. i st. f. sig när subj. är
plurals:

sö ga di dom tr a gèla.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1943
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

de
Dem pron.

de (obj.-form)

hår har dre-fått-
dé-2frå? Var har du
fått dem 2-från?

K. f. 77
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de, dokàs, dom de

(Hr 1941:) mom. de, de

de

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Löwestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

de starkt.; de svagt.

de starkt.; de, de svagt.

dom; dom (obj.-form).

dòras; doras gen.

rikèsta, dé va ja varm-
blódra ridhästar, de var
ju varmblodiga. M. J. 28.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1907-08.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de.

di pers. pr.

dòras gen.

dam ack.

di tända sl pa

dòras hus.

№ ~~1~~587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

1. de pers. pron.

de, de (tryckav.)

obj: form dom (dom)

de hade inte vi på dom. Det hade inte vi på dem (= fotfälla på betande kreatur)

N. J. 71 Ramsåsa, Frs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. de

pers. pron.

Ofta pleonastiskt, t. ex.:

kàlana de- sto- ja- bòzra.

Kalvarna de stodo ja bundna.

Nr 7503 Hamsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. de

dɛ (ev. obj. form) dem. pron.

dɛ́ kòkte . vr. Dem ko-
kte vɛ́. / v. dɛ́ árən gɛ́
den tɛ́den.

n. g. 7

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de
pron.

di, di' sngton.

di' e rɛ̀int tø̀sɛda inɛ -ɛd

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deg,

daj, - en s.

ja ska ält

dejen,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag.

dag, — kn s.

dag!

kym stö o ältr

dajkn;

Röddinge

№ 1586:1 [redacted] Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

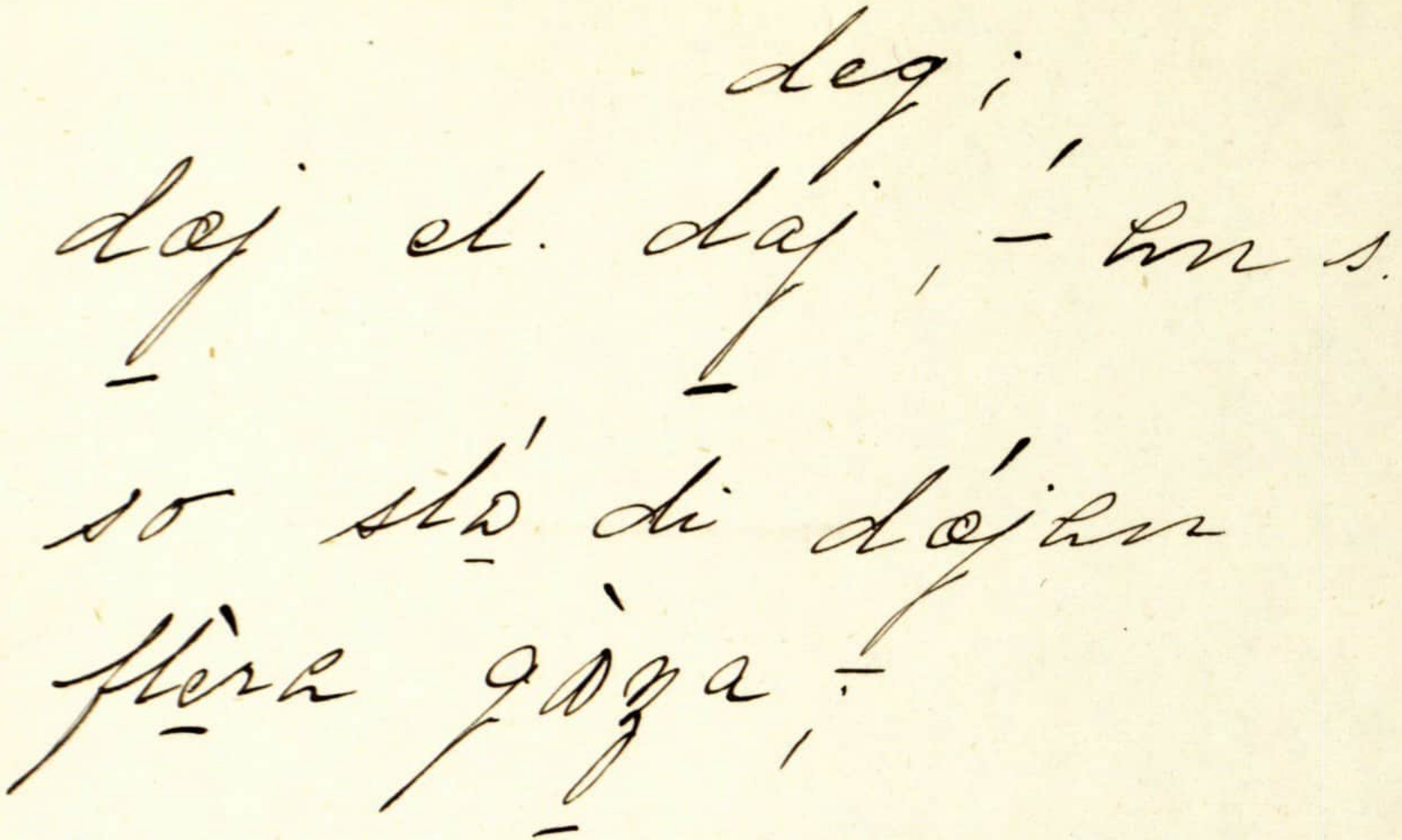

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dæi en dag s.

næ, ja fær hum,
ja ska sæta i dæi
ösk i kvel.

H. Areskoug 1924.

Östraby FÅRS dag

№ 287.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deg

dæj. -en. deg.

di jöre di' aw den sürsöde dæjen.

en klad dæj.

№ 1006. Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dal lin deg s.

de va en kônstk som
ûtl vl jêsa.

deg

FÄRS

№ 289.

FÄRS

S. Åsun

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag bn

deg s.

2
sista i dag

deg

FÄRS

№ 289.

L Steen

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deg

dag, m., dåjen, utan pl.,
deg. Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dæ̨ ɛn

deg s.

²ɛlta ~ ;

²slɛ̨ta ² ~ ;

deg

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deg

dag, -en

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dægig

dæ²jed l. -or, m. och f.,
n. -jed, pl. -jeda och efter
bor. jår, dæ¹jed etc., komp.
dæ²jedare, -dast, dægig.

Fräuninge. Fo.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 daĝna — — x dagna v.

bli til deg

№ 289. FÄRS

S. Asun Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dæspæl [2] [x] degspiegel p.

de hade en [2] — o räga [2]

tråd mk

'brödspade'

FÄRS

№ 289.

L. Aeun [o]

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dæspæil en

x degspegel s.

degspatt

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dɛgspegel,

dɛjspɛjl, - ln s.

- a, - na,

dɛgspade,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagspägl, – n
dágspägl

× dagspegel

dagspare, – skrapa

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

degspegel

dagspäjl, – 1 an

träspade att renskrapa bak-

tråget med

K. F. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× deg-spajl

dagspáyl m.

spade varmed bakträget
rakas rent

N. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~dagspäjl~~

dagspäjl sb.

(liten) trägrade varmed
baktråget rengöras

(... de skola ràga
tråd ma dän de
skulle raka tråget med
K. f. 71 den)

Sövde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ degspäl

dejspæjl. -en -a -ana. degspade

antagl. folketymologisk sammanblandning med spæjl, spegel.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deklaration

deklaʃɔ́n -en

(den inlja självdeklarationen)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deklarera

deklenéra -a -ad

min tös deklenéra, so kalad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deklarera

deklaréra

(deklarera inkomst)

so, ha han nåte skolad
deklaréra, för, ad så
har han inte ämnat deklarera
för det

M. J. 78

Nr 6768. Löveståd, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

del

del

en del några, samliga

N. J. 72

te en del till en del,

delvis (ds.)

Nr 7097. Färs hd

Vanstad Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

del

del, -'an, -'or

ja kan lid ma bäjza
dèlor jag är lite hemma-
stadd i båda sysslorna
K. f 82 / ja far tajtja
op en hél dél jag fåo fem-
dera nt en hel del. K. g. 73
[ö läsa.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II del

for mín del för min del

m. f. 25

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

del

jå for-ál dél ja får
all del / jå for-ál dél Jo,
får all del.

h. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

del in ~or na del s.

de hade bägge ~or

del

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

del en 2a na del p.

for al ~

№ 289. del
FÅRS

Sövde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

del

del, -en, -or

flera delar flera delar

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II del

bägge delar båda delar-

na.

K. f. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

del, 1an, 2ö[illegible]r del

del

bägge delöp

bägge de delorna (år 1941)

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

del

del, -'en, -'or, -'orna

en hél dél trask en hel
mangd slödder (patrask)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dela

v.

dèla, dèlte, delt

de gåon sa me hånegåonana,

sa di blo dèlta.

Västerstad

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1893.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dela
v.

dèla -a -a -ad.

p. p. -ad

den e dèlad på flèra bya,
så kalad (om en mosse).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dela dälte dält dela v.
dälor

dela

FÄRS

M 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dela, v.

dèlsa, -or; -ta, -t

Fränninge, äv. i Västerstad

de gaor sa me hàrègàorana, sa

di blø dèlta. Västerstad. p. l.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dèlja, =te, -t dela

dèltes prot. pass.

grísen dèltes, ja hår
e. ryggen (den slaktade)
grisen delades jàn hår i
ryggen
T. f. 71 Söder.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dèla, -r, dèlte, delt

dela

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dela dela dela dela dela

dela

№ 290.

Rödlinge Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dela

dèlfa, =te, -t

sin dèlta. dr stèlad
sedan delade de gården

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dela
v.

dèla, pret. dèlte

di dèlte dan i tvèj bìda

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dela ut

dela úd

de skola di ha mé dom
a déla úd

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dela út

dela vid, pres. delar vid

husållningssällskapet delar
vid plantorna grates.

Nr 7050. Långarcd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dela út

inf. dela ud

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den
mon.

dæn, neutr. dæd, pl. dæ

vå ska vi jæra ve dǽd?

de ble ænte mǽd ǽu ma dǽd

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den
bet. art.

den

1. 90

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

n. död (betonat) s. 90

m.sf. dänn 92

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dan
dem. pron.

dan. neutr. de el. dé el. ded

de ha óse vad en mæd bå
plás ma dé = i detta avseende.
da kan dé gót stämå.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

dem. pron.

den

dén kan min mór sógt for méj.

mänl. kunspågen.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
1. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den II

èla va déd pa dina

föste èna ---

èna déd ! = jaså inte ?

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

n. ded blir det ffe ord som
böjas med d:

de va dét di jòla

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den III

de va i Östraby sóken - de
vá ósa déd.

(Detta bruk av ósa + déd kanne-
tecknande för Färsmålen.)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

dan, neutr. det eller dé

enklitiskt ed

han hade mæŋa dútra, dèn ---.

jà sɛdor a tæŋkjor det.

jo̲r di dé? gòra de det?

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den II

ènte for dé, "inte för dé"

ung. = trots allt, i' alla fall

te finare blék ad. ju finare blevst

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

dem. pron.

d e̲r, neutr. d e̲d el. dé

el. d e̲d

vé̲st dé̲d

ja dé kan en vel tænkja

Tillägg 1957.

1949. Nr 4802. Brandstad, Fars hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den II
pron.

di skola fjöba en sats röin.
a di skola ledza känderöba po
déd ---

di ha sét vat déd é

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den:

Å, de e ägen jordbärgarn
i hälor, hån.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den
som.

di (pl.)
'de'

"di diä spetakel mä"na..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dem pron.

dåmm (obj. f. pl.)

'dem'

"å kaste meed lav ma" dåmm"

S. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

dén

1. den

dem. pron.

Är. självst. om personen i betyd.

han (tryckstarkt), den där

(ofta föraktande)

dén kogor - gréd a. hùsorna

den där (hán) går med vek

på strumporna

Tolånga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

1. den

dem. pron.

de ~ e ~ en ~ klóda, dén

det är en hafsig kvinna, den

där.

R. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. den

den (svagtryck) pers. pron

nú vol - den - drùsa.

nu vill den (d.: sáden) drása

(d. v. s. de mogna kornen

vill falla ur aren)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

den
pers pron.

so. skola.
dan. vänas o. tjäras
så skulle den (bränn-
torven) vändas och sättas i
kägelformiga stackar.
Fr. f. 72. / so. klåpa. dk.
dan så "klappade"
de, den (d: den upp-
blöta torvjorden).
Tolinge

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

den

pers. pron.

den ~ e ~ gô, när ~ den ~ e ~ stèad den är god, när den är stèvad (om kör-vel)

N. J. 71

de ~ lå den ~ liga en ~ då de låto den (d: sillen) ligga en dag 7. 6. 72

Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV

den

fjärtör den pers. pron.

skärs hél öp i sona-

löja tòror skärtorv

den skars hel upp i sö-

dena långa torvor.

N. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V

den

pers. pron.

tvätten den-
dygor - när linan
tvätten den tynger ner
tvålinan.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den best. art.

den
neutr. dɛ
pl. dɛ

den nya² læ²san
dɛ gamla² hɯ́sɛd
dɛ grane² blɔ²morna

den, det, dɛ

FÅRS

№ 289.

S. Åsnes

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

de (pl.)

'de'

"så flutta di alla de gamla listénana ..."

S. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

di (n.)

'det'

"va skca du ha di bliedti?"

S. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

de 'det'

"männ ve de kann trädde

inn'på ... "

S. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

dänn

"fick dänn one ..."

S. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

fors.

di (n.)

'det'

"når kåingen köde di..."

S. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

fram.

dänna (obj. f. pl.)

'dem'

s. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

neutr. dɛd, pron. = det

den

eller dɛ, dɛ

även dɛ, som nog är vanligast.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den:

dän a dän, den och den,
obest. pron.; neutr. dä a dä (eller
dä a dä) l. pl. di a dit.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det den

de Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Dem. pron.

varkans, dí ellor, dèta

varken det ena ellor det

andra

de (kört 1 gång)

de, e, ìnte de det är inte

det (s: som går det)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dɛ

det den
dem. pron.

har ˌ dæs ˌ e ˌ dɛ'? Hurdags är

det?

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den pron.

de

dom

2
dåras

de

M 289. FÄRS

Hugo Areskoug 1925.

S. Asum

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

den

dem. pron.

dén fléba han l. hon

gråt.

Ofta(st) med följande han

l. hum : dén han-

fléba etc.

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

dén har - fad - den
misvíst den (han) har
fått missvät.

N. f. 72.
dén far - dr - harnéfsa,
for - dén vl - hopa -
fvor Den hon maste
man sätta hornhälla
[elåsga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV

den
Dem. pron.

på, för hon vill
hoppa över (gärdesgården).
K. f. 72. / där va en stöj,
den kläde. de ma grönt
Där fanns en stång, den klädde
man med grönt (d: gröna gre-
ner, blad etc.). Om mej stång-
en. K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Nilsson 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den
mon.

den, neutr. ded

de va mórmon, som va so
eyvi's ma déd

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den
pron.

den, reuta. ded Stukton.
de svagton.
vist va de déd.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den
pron.

neutr. enklitiskt -ad

ja', ja vé'd -ad.

Nr 5214. Ö. Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den best. art

den
den

den gamla mánen
den gamla kvinnan
hela den loga vallen

№ 289. FÅRS

H. Areskoug 1925.

Sörde den

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hd den pron.

de brýdor av hd i boskana

№ 289. FÅRS

Sörde H. Areskoug 1925. det

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den pron.

de
dɛd } starktryck
de } svagtryck

nɑ, de kan jɑ nʲte husa

№ 289. FÅRS

Sʲvde H. Areskoug 1925. det

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dén

den
dem. pron.

2- dén jórden i den jorden

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dom pron.

de

obj. form. dom

gen. dåras

de e dåras lön pög.

№ 289. FÅRS

H. Areskoug 1925.

de

Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

dæn (dæn), neutr. dɛd

de e dɛ́d ja mæ̀inan

ja va mɛ́ i dɛ́d ósa.

Nr 7050. Långarcd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den II

de va di' stóiste mànana
som va déd

ràml. kyrkovàrdar.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

n. dɛ̲d

dɛr

dut, bstonat.

ja bryɛr mɛ mɔ̲te ɔm

dɛ̲d nɛ̲

Långaröds sn Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de, de (i svagstryck) den pl.

de, deras dem

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dud stacktryck den

du "

dh svagtryck

dh l hålor nte du.

det

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. den
pers. pron

den, dn
(tryckt.)

dæ har læt den
nämor hon de har lagt
den (d: byggnaden) närmare
sjön

K. f. 71.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

2. den

den

dem. pron.

so~ mote~ dén~ gamla~
omkól~ så måste den falla
omkull (d: tisteln, som man
med en järnspets försedd stör
sjuckte upp med roten).

K. f. 71 | dén~ hum~ e~ ja~
èta rekted~ klóg
den hon är ju inte riktigt klok.

lövde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

2. den

Självst. om dem. pron.
personer pejorativt.

dén e. -so. -ràmpadrèj

den (han l. hon, aut. efter omständigheterna) är så bred över bakdelen.

Ofta följer

K. f. 71 han l. hon efter

dén (dén han e etc.).

Sövde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II Nr 290. Sövde, Färs hd den

Hugo Areskoug 1960. pers. pron.

Någon gang som objekt.

n. tjʒägla. den. Vi kägla*/ den (d: torven). (Jfr: sín soc tjʒägla. n. en.)

*/ d: sätta torven i kägel-formiga stackar

Sövde Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

1. den
pers. pron.

den, dn
(alltid tryckstarkt)

den lämor, hóp jǡren,
A0. den blēr hār det (o: regnet) packar samman jorden,
så att de blir hård | då behövor
den mānas fram. då behöver den
(o: hästen) manas på med piskan.
låsutad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

1. Den
pers. pron.

den - skola - va - lud

sjurmed den (d: surdegen) skulle
vara en smula syrlig

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

2. den

den

dem. pron.

Ä., vid affekt o. pejorativt, om människor

hör ~ dén ser ~ úd om ~ mùlen! Vad han ser (snuskig) ut om munnen!

dén ~ é ~ rést han har gått sig i väg

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

2. den

dem. pron.

dén han gick ìte
ti bòlet dén kréken

den han (= råren) gick inte till
byn den kréken. M. f. 78

1) Övers. d > t fof. d.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den art.

den

Kanske rätare: dn

den (dn) sista gången

den sista gången

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

den

pers. pron.

vanspánen den - frós e.

stùan vaṷen åm barat frós i

dagistugan

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

den
dem. pron.

dén ólan vac
po àla màrknadon
den dàr (som vi känner och som
heter) óla var på alla mark-
nader

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

den

dem. pron.

hónt ska dé gå

for dén? Hur skall det

gå för honom?

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. den

den (dn)

pers. pron.

Nr 7503 Hamsås i Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

den, lå nere, va, án.

den (: en fjälna, den, malt-
kölna) låg nere vid ån. /
smidjan den,
n. g. 77. / la, mít i byan.
/ Smedjan den låg mitt i
byn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. den

den

den. pron.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

dén hade ~ ryad namn.

Den hade inget namn. /

dén han ~ både på ~

sånen. × Denne (han)

n. f. 71. / bodde på Tanden

(ett område i Ramsåsa

socken).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. den

dr. nle-ìte dem. pm.

èda dén. De ville inte

áta den (om en viss blomma)

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den I
mon.

dæn, dæn

ersätter ofta äldre han och hon
då det icke gäller levande varelser
t. ex. stol, vär

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den II

neutr. ded el. de, svagton. de

enklitiskt -ad el. -ad

sɛ̀n ploka di sɛ̀l i'hɔ'b -ad

Nr 7050 Långarböd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den III

ja ha ènta sǽl jɔ́nt -ad

de vɛ́t dw. hwm dɛ́d ɛ́

(jɔ́ veta)

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dendänne
pron.

neutr. dedänna

dänska va nån parsån som e
lid för dedänna

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hárnade den läk prov.

dis̲k — bi̲norna dk̲
si̲gor dom̲ te o fi̲da

№ 289. FÄRS

S. Ásmundsson

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dendärnade pron.

dendárnade

neutr. dedárnade

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denna pron.

dɛ²ta

dɛ²ta sma²a dɛ² ka²la dɛ²
for² ba²ka

detta
FÄRS

M 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

neutr. dìta

dìta e en ɔjämn, lɔ̀jli plás.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

demme;

dèn̲n pr.

dè̲t̲a n.

dè̲s̲n pl.

dè̲t̲a tæ̲gd har jæ̲'
tæ̲jt.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne;

dèn-a pr.

dèt-a n.

dès-a pl.

den-a fjòrtjan-e *

èn-a su gamal.

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Berggren 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne;

dènn pr.

dèta n.

dèse pl.

nor ja jour lèst

dènne.

Röddinge

№ 1586:1 Tjällgal Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne,

dènn pr.

dèta n.

dèss d. dèsh pl.

mèn e samma

nùmor som dèta.

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

pron.

denne

"udan dänn liggjer i

gången denne dan i da"

S. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne
prom.

ditta (u.)

'detta'

"ta ditta blid ---"

S. 30

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

n. dìta

n. (detta) denne

varkans dì' elor dìta

varken det ena eller det

andra

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

dinge världen s. 89

= denna världen

n. ditta 90

pl. dise 91

å inte dinge hypendialektisk form?

№ 4462 Västerstad, Färs hd 1–1.

L P. Holmström 1873 Exc.

dinge å denne enbart kända i sv. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

dìnə

han e ènte jʉ́t i dìnə dɑ́n
i dɑ́ é.

Nr 4113 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

pron.

disse (pl.)

dessa

"å hade ja inte kan disse to

musslorna i min barm ---"

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

dène

ène i dène församlingen

(socknen).

Nr 4829. Västerstad, Färs hd

l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne
mon.

dìne

--- hǽn i dìne fonsámlingen.

dìne tráktan tǿl tòna.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne
pron.

dène

èla va déd pa dène fóste
ènen – dène fósta lègan.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne
dessa

µ. dìse

hør hídàd ɔ dìse tràktor-
na / ɔ dìse dána i dessa
dagar

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne;

dènn pr.

dèta n.

dèsa sl. dèssa pl.

"2" Hår;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

denne

dìna àv. fem.

dìna va lærìna i

asmåsa skòla. Denna

~

var lærarinna i Åsmåsa

skola.

K. f. 71.

Sorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne pron.

dine
dita
pl. dise

№ 289. FÅRS

Sörde H. Areskoug 1925. dessa, denne, detta

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne
pron.

neutr. dèt̲a

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

dizz², m. och f., n. dita², pl. dissa², demonstr. pron., denne. Vallsjö, Fränninge, Kärrstorp. F.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dänn², dätta²
dässa²

denne

denne, detta,
dessa

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

dìne; neutr. dìta

dìne sózen denna socknen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

mon.

m. & f. dène, n. dèta

ènte på dène

så börjar man på dèta häär
vïsad

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne H
pron.

tå dèta som e va hìnsian
dø̀ren

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne, pl.

n. ditta

detta

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne här

dena - hör

dena - hör mánen
luta - óp fránti (lyfte
upp björarna framtil)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ denne härär

dɛnn härädɑ, reuta.

dɛtɑ härädɑ, dem. pron. „denne härade"

sɔ vɑ de om dɛtɑ härädɑ ---

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× denne-häre
pron.

neute. dɛ̀ta hɛ̀ra

a hi̇̀d om dɛ̀ta hɛ̀ra!

ung. = och så vidare, med mera.

/ö hit.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ denne - häriade, pl.

pl.: disse harjade

dessa här

Färs

Nr 8656 Västerstad. ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dessamme

dessáma

dessáma som - vyta -
fåren, han - vyta - kréyan
má. Dessamme som vak-
tade fåren, han vaktade
kreaturen också.
N. f. 7.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

densamme

s. 91

n. desamma

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

densamme

densáma mask. sg.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

R. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deras

dòras, poss. pron., deras.

han vile fèva dòras hos. 1928.

di hàde doras bèdesmark i èston.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deras

Gen. dòras

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deras

poss. pron.

dòras

finare dœras

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deras

dòras

äv. anv. i st. f. "sin":

di hàde doras idéer för dom.

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deras
pron.

dòras

Brandstad.

di ffjòra iyenstèns, for nú ha
di doras bàna di rèsa po.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deras

dòras

doras éne sòknon

den skole ja vå a pàsa
doras tés

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deras

dòras

även i tidens ställningen där resp.
har "sin":

di hàde doras ortój dò.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deras

poss. pron.

dòras

Tolånga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deras

doras (svagtryck)

doras, öga deras barn

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dòras

deras

prn.

Tryckvast doras

Av. i reflexiv användning:

se, börja, de doras,

tjénst den, första

novémber så började

de (drängar o. pigor) sin

tjänst Den förste november.

K. G. 72. Tolånga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deras

dòras

i 3:e pers. plur. anv. i st. f. sin:

di hjènda doras tyggare.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dèras

dò̲ras

di kåm ma dò̲ras trèsko
ma dò̲ras blå̲zjka jå̲ron
(Obs. dò̲ras i st. f. "sin").

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

desperat

desperål l. -or, m. och f.,
n. -råt, pl. -råta, komp.
-råtare, -råtast, vred, ilsken.

gåmlingen dør ente føren
tiden e redgan, am sonen
blør ålri sa disperåt.

№ 281. Färs hd Fränninge. Fs.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dessa

dïsa pron.

dïsa jekv ïz o. tvåalden

Dessa (halsbölderna) vitte

ïnät och stryp honom.

T. f. 71

Lovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dessa här

prom.

dessa här

dessa

den va lig dessa här
flötana den var lik dessa
här fästingarna

1) v: fårlusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dessa härade

prov.

dessa härade

de här

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

d̲rd, = det

det

(starktonigt)

S. Åsen

Nr 4151 I. Ingers 1925

Fars

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

1. det

de

pers. pron.

Enkl. ed (ev. subj: vid omvänd ordföljd), d

hŷ har ~ de ~ e ~ kålt!

Nu vad det är kallt!

K. f. 99. / de ~ ska ~ jòrad de

skola göra det. M. f. 38

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug 19-7-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

1. det

pers. pron.

dær, va-èbna

vèga, dár fnág, ad pa-

vintoren dår var öppna väggar,

dår yrde det på vintern

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I dr

2. det
dem. pron.

hå skola ~ dí ~ va? Vad
skulle det dár vara?

dí öjkar ~ ja ~ mr ~ for det
angrar jag.

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

2. det

de

dem. pron.

dí ha vad i mín tíd, dí det har hänt i min tid, det.
få de dí nu? Få de (göra) det nu?

hán e fúl ti dí han är skuld för det (K. f. 99)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug 19:7 58

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

det

pers. pron.

dæ va begrávnæ

æ två da *)

M. f. 78.

dæ sá da åte dæ sågo det

inte. M. f. 78.

*) Manskunde snarast ha väntat

dær va etc. Lövestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det,

dɛ̂ el. dɛ̂ pr. obet.

dɛ̄d el. dɛ̄d bet.

dɛ é dɛ slɛ̄t ɛn tɛ

ja tɔffɔn dɛ́d.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det;

dɛ̂ el. dɛ̄, bet. dɛ̄d,

hɔ̂' va dɛ̄d:

vad var det?

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det;

de pr. d. dr d. drd

el. dé obetonat;

déd betonat;

hém é déd

Ystorp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det
pron.

ded

Västerstad

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det

de vā = det var s.89

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det

obj., enklitiskt -ad

ja läiste om ad i hindän

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

det

pers. pron.

vr. hadad, brå, som
vr. hådad vi hade det
bra, tom vi hade det (v.: vi
hade det bra ställt).

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI

det

ed stundom som pers. pron.
subj. vid omvänd ordföljd

so- frøs, ed om- nåtten så
frås det om natten

N. J. 78

de- har- blød- höga prisor +)
det har blivit höga priser

+) Kep. N. J. 78.

Löwstad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

det

dem. pron.

dɛ́d e ɔ entɛ́knɪŋɔr
ɛ́lt shúva det är in-
teckninger alltsamman

M. J. 78

dɛ́ va ɔ nokɔ ɔ̀te aw ɔ dɛ́d
det bevdde nog. inte på det dɛ̄r.

M. J. 78 Löwestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

det

dem. pron.

gót dé́d > gör och väl > det

(gott och väl så > mycket som

uppgivits)

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

det
dess. pron.

Utalet dåd är.

av M. J. 73 (i Ry)

kanske dåd. Kanske det.

Tövestad

Nr 6768. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

6768

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. det

de

enkl. ed, d pers. pron.

de ~ krév vél ~ jórden

om ~ vintorn

det krop vel i jorden

om vintorn

K. f. 71

ja ~ trór ~ ed vrst jag

tror det vrst K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

1. det pers. pron.

Sä'n ad räktad! Säg det riktigt! (så det sän, som det faktiskt heter)

K. f. 71

Där e'n ingen ånen kan läsad – det finns ingen annan, som kan läsa det. (ds.)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2: det
dem. pron.

de

de' stór, vr snú det
(sa°) sager vi ánnu

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

1. det pers. pron.

da mòta tẹ́d

"de möte till det", d.v.s. de voro tvungna till det / da hàdad po aréndo de hade det (o: lantbruket) på arrende

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II Gr. dę

dr

2. det

dem. pron.

ja-hǫ́r du jag hör det

po-dę́ vı́sad (jämn

det är) på det viset

K. ö. 71

Jfr mondę́? måne det?

han-ı̀gna for-dę́ o. dę́

han drog sig för det och det.

Sörde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

(de)

det

dem. pron.

e dé en- tnæjt?

Ar det en tenekt? (gol-

kort). / so. värmde dén

po- dé vísed.

K. f. 71 / Jo värmde den

Sörde / vist dé! Jo, för visso.

säkert är det så.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

2. det

dé néns, hän ɔ̈ka dem. pron.

det är han för mål för att

välja / tro, dé? Männe det?

K. 6. 71 /

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

det

para prov.

la-de-nte go-for-

högt! Låt det inte gå

för högt! (om en band-

inspelningsapparat).

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. det

so ˌ va ˌ dɛ̀ ˌ gå̀led. dem. pron.

Så° var det galet (g'rikt:igt).

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det

drd l. dr; mygtr. de

dí é, dær ænú det
(: marknad) finns där ännu
dí véd, ja ìnte hår, de
hídzor det vet jag inte var
det ligger

Tolånga

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

1. det

pers. pron

de

enklit. -ad, -d

de ~ va ~ jo ~ dé som

di ~ ànra det var jù ena

som det andra (= det/var-

likadant som det andra)

M./ 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

1. det
pers. pron.

en-gléémor, ed

man glömmer det

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

11

det.

Någon gång dɛ̀ Dem.pron.

sòma dɛ̀ gjòrda, ja dɛ́

somliga de gjorde jɨn det.

N. f. 71 / ofta dɛ̀

dɛ́ skola, ramla dɛ̀,

dɛ́, som va, ùta, dɛ̀ det

skulle falla av, det, som var

inne ɛ̀. N. f. 71 Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. det

best. art.

de l. dr

de va ja dr' som e.
dr ànra det var jè det
som det andra (s: det ena
var likadant som det andra)

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

3. det

de

dem. pron.

mona, de'? Männe det.?

M. y. 75

dr, drd

K. f. 72 dí blirgav inte

tí, nontiŋ det bleve inte

till någonting

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

3. det

dem. pron.

det var en självklar sak,
det N. y. 72.

dé tykte de brå om
det tyckte de bra om N. y. 75

dé kan ja inte rektad
sé det kan jag inte riktigt
säga. N. y. 72

Tolänga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

3. det

dem. pron.

dɛ́d e ɔ̀ta brå

det är inte bra

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

1) 2)
dɪd, dɛd, det

dɛd m. f. 75 dem. pron.

so tɔ dɛ dɛ́d ɛ́ så°

togo de det av

1) m. f. 71 | dɛ́d e sólt

det är såltt

2) K. f. 72 IV. f. 72

dɛ́d va dɛr nɔn som

tʒöpte det var det någon som

köpte Tolänga..

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tv

det

har vått du kàla dem. pron.
det? Vad var det de
kallade det?

H. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det.

dɛ el. dɛd pers. pr.

dɛ'd hùsar ja ùnta.

M 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

da l. dr

1. det

pers. pron.

Nr 7503 Hamsås i Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Obj.-form enkl. ud l. d det senare i vissa fall efter ord slutande på vokal.

han tar emöd. ud.

Han tog emot det. / dr ~

kona. ligga lägga.

N. f. 71. / Det kunde ligga

länge (om ett halmtak)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

1. det

pers. pron.

ja ~ tróór ~ ad.

jag tror det. / de ~ skola ~

vëlad. De skulle (d: man

skulle) "vâvla" det.

Se u. * vâvla

n. f. 71. / ja ~ kan ~ ìnta vëdad.

/ Jag kan inte veta det.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

1. det

dè va sòma, som pers pron.
trådda dær va trål
nerè i bàkan. Det
fanns somliga, som trodde,
att det fanns troll nere i
backen. / han tyckte jo
på tåg med. Han
N. f. 71. / blev ju ertappad
med det. Kamåss, Fl kl

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

1. det

pers. pron.

han ~ forsto ~ se ~

púd. Han förstod sig på det./

da ~ vré ~ ja på ~ vägen. "det

vred jin på vägen" (= vägen

krökte jin). da vid emfatisk

n. f. 71. / omskrivning, t. ex.:

da ~ va ~ jä3a, / som ~ kom ~ nér

kamina Fukt

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

1. det

ma. sont. det pers.pron.

ver göingar, som

kommer (: till Lydekull)

med dylikt (: olika slag

av slöjdalster). / börjas

nys de. fjällna. de e. bägar-

onen. mä. Björk.

R. f. 71. / ris det eldade man i

bakugnen med.

kanske Fäs hö

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

di l. drd.

2. det

dan. pron.

Nr 7503 Hamsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

dí orta. hòndan! Det

vete tusan / dí komor e

ja. ìta ihéj. Det

N. ö. 71 / kommer jàg inte

ihåg.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

2. det

dem. pron.

da ˌ va ˌ jo ˌ olíjza
ma ˌ dí. det fo²hållˌsi j ja
olika dárˌmed. / da ˌ bár
dí námˌned. det bar det
namnet. / so ˌ tó ˌ dr
n. f. 71. / tryýdad jo ˌ dréd.
Jí tog man kotict
kamein, jo det (: trógat).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

2. Det.
Dem. pron.

dí fik man ìta
jòra. Det fick man inte
göra. / dí fik di slàja,
dí var ìta bra. Det
måste man kasta bort, det
var inte bra.

m. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. det

determ. pron.

de ~ hästen han ~ jäk ~ pro.

det som hästen sich gä

(o: hoven)

m. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det
mon.

dé

dé hade di àlri forsökrad ---

Lövestad

Nr 6868 Lövestad Färs hd

I Ingers 1976

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det

om edd

om dettæ

- edd, enklitiskt, svagtonigt.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det

om ad

om det

-ad. i vegton., enklitiskt.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Fersson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*det därna

de dérna pron.

det där

de dérna, de smöa

det där, de smårre de-

larna (avfallet, smulorna).

R. f. 71.

Yörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× det därna

pron.

da ~ dárna

det där

han ~ fik ~ ont ~ i ~ màven

ov ~ da ~ dárna ~ drikad

han fick ont i magen av

det där vagdrickat

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

detsamma

desáma

me - desáma genast,

strax

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

detsamma

desáma

de va desáma.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

detsamma

desáma

ma - desáma genast

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

detta

dìta

dìta hár det här

dìta här rálya virtjad

det här otäcka virkningar-

betet

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dela

Äv. hìta

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dëta

dar e ènta mar en dèta. Dæt fins blöa dëta (glaset) kvar.

K. f. 71

Lövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dena

dita

dita e ~ anas ty

(tyg)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dēta hār

dem. pron.

dɛta hár

(det hár)

dɛta hár jor-pá-n

det hár inverkar pa° det

hela

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dialekt

dijalé:t, m., -t̲en, pl. -t̲or, -na,
dialekt, munart.

i̲ ju̲lkbo̲r tu̲:t̲e de ja̲ hå:de soen
tre̲vli dijalé:t. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

diarré

diarré

anv. i bet. renommé.

han sitter i sin diarré a Gökaréran

se sål d.v.s. han sitter i sin

renommé och tonteneran sig själv.

S. Åsum, Fäs hd.

1946. (citat fr. 1860 talet)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de (starktryck.) dig

M. f. 78

sin tar du emöd dé ösa
sedan ta de emot dig ocksa.
M. f. 78.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dig

dæ (starktryck)

had e dær po dæ?

Vad går det åt dig?

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dibb, s.

dìgga, ˋad; ˋ, ˋau

bet. ¼

genuint ord ¼

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dikta
v.

dèjta

Östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dilation

s.

delasjon

uppehov, avstånd, frihet tills vidare.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dimma

dìmpa, ˋ an

K. f. 82

Jfr *tåka

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dina² n

dinna s.

dinnad

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dimmet
adj.

dimèd, neutr. =

Inlånat under denna form.

1953 Södra Åsbo hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dimmig

dimmig

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

— damp dömpad dimpa v.

damp, 'dampit'

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dìmpa ner[1] [2]. dimpa v.

dämp "

dämped "

falla ner

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

din
dit
dina

din pron.

din ditt
FÅRS

№ 289.

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

din

s. 90

din

n. ditt 99

pl. dina "

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

direkt
adv.

derikt

han va so strɛ̈ŋ, so dɛr va di' som
jik derikt ifra fjòrkan a hɛ̀ŋde se
atɛ va fɑ̀r a mɔ̀r tɑ̀lte ɔ́m.

(om P. Wiselgren)

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dìsig
adj.

dìsed n.

dìsigt (inlånat).

Jfr × täkigt

M. f. 82

Nr 7097. Färs hd

Vanstad Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dɛsk. -'ɛn. -'a. -ana, disk.

tɔ́ɛsɛn hade stɑd a lɛjt bɔ́ɛsɛn
pɔ dɛ́sken.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

diska

diska, =

diska, kåren

(Nyare ord)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

diska

diska, =

diska - kåren diska-

kåren.

Nyare ord från Ikspr.

M. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

distrikt

dɛstrɛ́k, -ɑd. pl. =, -ɑn

1948 Vomb. Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit

dïd

s. 98

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit
adv.

dĭd

kærmónsen kan sætə -en dĭd.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit

did

han skola båda hid a did

de no ènte did.

di skola liasom ga did.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit

dn.

did

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit
an.

did

nar da présten kom díd ---

di kom díd ma sina pòsa a fek
màled

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit
adv.

did

di fekk koma ej eftersom di
kom did

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

did, adv., dit

1. so kom di did, pion a dreja.

2. de to en time a ga did a
en time om ijen.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit

did

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit
adv.

did

so kan ja liasouel ga did a
fèba -ed.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit

did

han gick did en kväl

Nr 6768. Lövestad, Färs hd.
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit

did, adv., dit.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dud

dit adv.

№ 289. FÅRS

Sövde H. Areskoug 1925. dit

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dit

so bora de did ma
gå mad så bara de god
mat dit

M. f. 78

de ha borad mèt did
de ha burit mycket (mat o. d.) dit

M. f. 78

1) -d > -t på gr. av följande d.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ditet;

dídɛd adv.

dit;

han flyta dídɛd.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× litet,

lidet adv.

lit,

nor kan tük

lidet,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

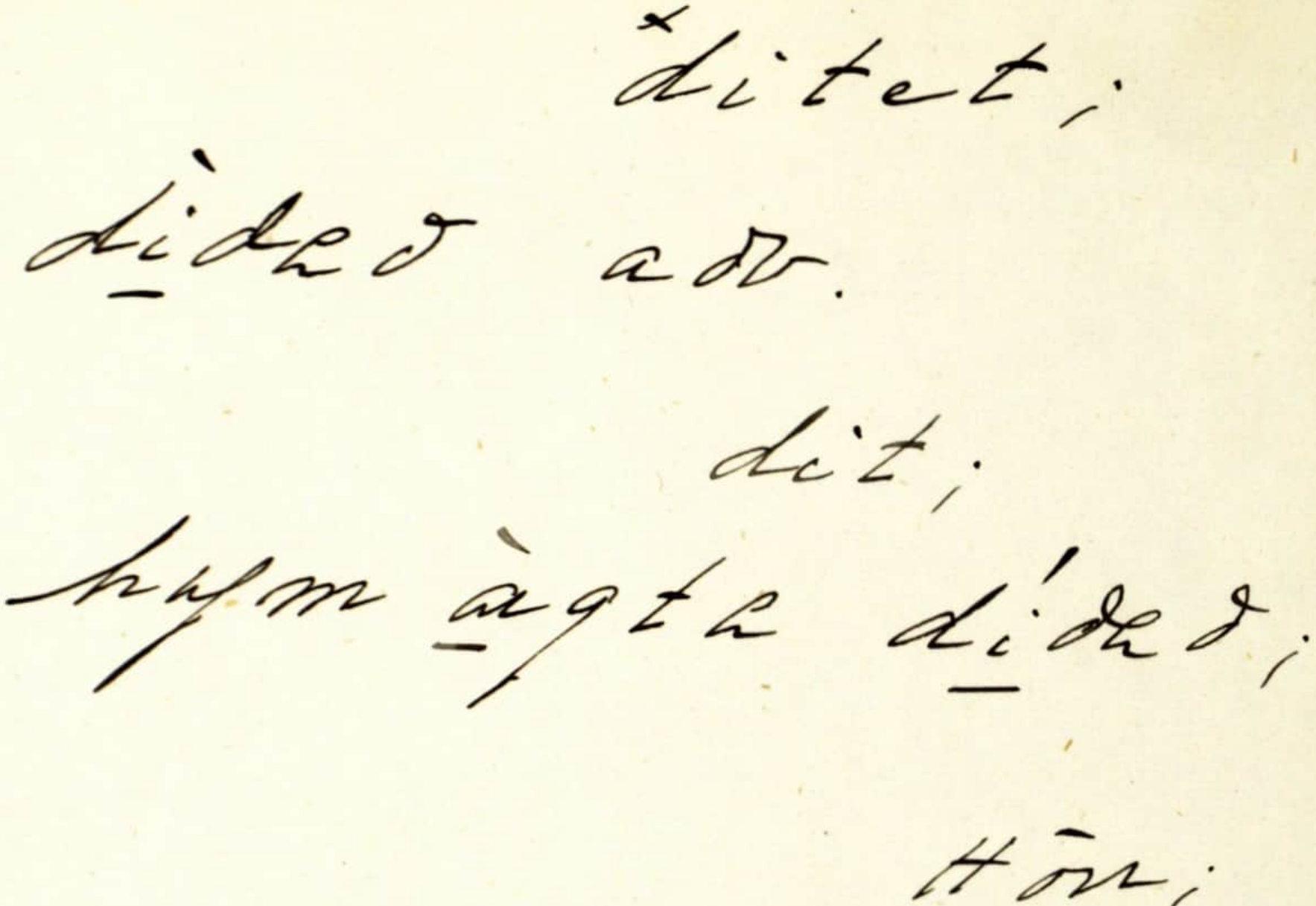

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ditet

dídad

hóom till díd (utan förändring i betydelsen)

lénsman Östrom han kom díded

di komor riánes díded. O.N. "

№ 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ditet II
adv.

nær han kom dïdøk, so
va ènte vöjnen fòri.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ditföre

1
didfork, adv., dilåt.

Nu ska han gå 1didfork.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dìtàt
adv.

dídàd

hùnga da va bjónken a tìta
nèt dídàd! En resande, som
vid besök i Vomb frågade van N.N.
bodde, fick av en "skolepåg" detta lilla
svar.

1006 Vomb, Fäs hårt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fybed -- djup s.

han kom ud
på fybed o
blek dær.

№ 287. djup

FÅRS

Fremmede H. Ancker 1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djup

2

jyb neuh jybt pl. jyba adj:

2

dær e meed

jybt.

jyba fåaron, djupa fåron.

djup

№ 287.

FÅRS

Fenninge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djup
s.

jyb. -ad

han kom id på et jyb

1948 Vollsjö. Fäs ld

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djup
adj.

jyb pl. -a

vi gråvar så jyba hål.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jyp djup adj:

Jr ha en bron, han e
2 2
arltan alna jyp.

№ 289. FÅRS

Sörde H. Areskoug 1925. djup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gw ~ t
2
~a

djup a.

djup (adj:)

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

djup

adj.

jūv, jūft; ˊa

jỳva

fsm. jyv är
västlig och jiv
östlig form.
J-s.

Ö. y. jyp l. jỳpor

Kompar. jỳpare djupare

K. f. 71 | dv stansåta en
jỳpor gruv de sten-
satte en djupt dike Söde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

djup adj.

jìva (gjýva) gulspór

djupa hjulspår

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jyb, jypt, jyba djup

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djup
adj.

jyv

Ilstorp. Fäs hd. 1. 1. 1925.

Nr 7900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djup,

fjɔb a.

fjɔpt n.

fjɔba pl.

da é lin fjɔb brön,

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djup adj

jyb el. jyboa

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jyv. djup.

djup

1. dær e jyva hûl.

2. dæ e en fårlat jyv bro.

3. te pær fys dær har di en brö
som e so jýv. 1922.

4. dé har jyvare lòmor.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djup

gyb l. gýbor, m. och f.;
n. gupt, pl. gýba, komp.
gýbare, gýbast, djup.
han gröfde en gyb gr.

Sum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djup adj:

ypa

ulvet

2

ypa

djup

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jývor l. jyb; pl. -a djup adj.

l. jyv; pl. -a

en femtan álna jýv

brón / en jývor brón en

djup brunn / jýba spor

djupa spår

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djup

Nautr.

Jagpt

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djup.

fjv a.

fjäft n.

fjvarh komp.

fjvast sup.

grävin e fjv.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Berggren 1925

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djup;

jiv a.

jift en.

jiva pl.

fjorfan é jiv.

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjyv ; pl. gjyga*) adj: gjup

den va ja rät gjyv .

Den (d: ån) ver jin ganska

djup.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

*) Respo- prövorket

m. f. 71. / fom.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djupt arv.

jyvt

" jyvt sämm te ankelen..."

S. 32

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djupdyg

djupdyj, n. -dd, utan pl.,
eg. djupdyg; från djupet af
jorden upphemtad materie,
t. ex. märgel, torfdy.
De därna djupdyjed är
likväl fit o kräftat,
för de ha ärri börad på.

Fränninge. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjur ad gjur en gjur s.

han e le va

gjuran

№ 287.

H. Areskoug 1924.

gjur

Fienniga FÅRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. djur

djur, -ed, =, -en

djur i allmänhet; mest om fyrfota-djur.

Jfr vilddjur

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. djur

dyr n. ; pl. =

råddjur

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyr et

Ljur b.

de hitt ~ et

rådjur

FÅRS

№ 289.

S. Åcurd

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djur

dyr, n., dyret, pl. =, dyren, rådjur.

Asum, Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djur

dyr, -et, pl. =, -en

endast i bet. rådjur

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. djur

djur n. i pl. =

djur (i allmänhet blott om dägg djur). Ofta om husdjuren på en gård, kanske förr. a. kreaturen.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. djur

dyr n.; pl. =

rådjur

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

2. djur

dæ e ett djur, som
kan gå på djuren. Det
är ett kryp (insekt o. d.),
som kan gå på hus-
djuren.

K. J. 71.

Torde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

2. Gjur

han. skåd a. djr

o. plèjta. for. ad.

Den 1/ skòt en rådjur och bötade för det (d: för att bryta).

K. J. 91.

Tovde

2/ En arrendator under ett gods.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyr ad ~ en

djur s.

rådjur

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gjur

gjur, -ad, =, -en

de ha samma art som
andra gjur

// Om rådjurskiden

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 19.7.58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

djur

djur ; djúren best. pl.

ofta om husdjuren, sär-
skilt kreaturen

djúren föga-ätta mad

(foder)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djurhage

djùrahå, m., -n, -a, -ana,

inhägnat skogshage, hvari rådjur

särskildt vårdas.

Öved.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djurhage

dyrahä², m.,-n, pl.-a,
-na, inhägnad skogshage,
hvari rådjur särskildt vår-
das. Öved. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djurhage

djurhåvel, m., -r, pl. -va, -na, eg. djurshage inhägnad, afsedd för djur.

Stum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djurhagshörna

djurhagshörna, sf., -r, pl. -nor, -na, ~~af~~ hörn af en för rådjur inhägnad skogshage. Öved. Fs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djurhagshörna

djurhagsjörna, f., -an -or

-orna,

hörn af en för rådjur inhägnad

skogshage.

Öved.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* djurist

jurist. -en

använt folketymologiskt i betydelsen
"djurläkare" (kontamination av jurist
och djurläkare)

de e en sondär jurist. (använt
på 1880-talet)

1006 Vomb, Färs hd. 1. 1. 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyrkál en ~ á' na djurkalv s.

kid, rådjurs-
kalv

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordlékare n djurläkare s.

~ e sjöna som ansa

kréglan

djurläkare

№ 289. FÄRS

S. Åsund Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djurläkare

jorlékarfa, -!-an

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyrstoned

djurstånd s.

ja vd nke hsdant da
va me dyrstoned
skovana po den tiden.

vd? eller mene vd?

råfursbestånd

H. Areskoug 1924.

Östraby

FÄRS

№ 287.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djurunge

djŕaôza pl.

råôjursungar, råôjurskid

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* djäker

dæ²kor, m., -ka, pl. dæ²kra, -na, lindrigt uttryck för djä⁴faul.

de va ka fo¹trø²den dæ²kor ti kar. Tånninge. Fö.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djäkelskap

jæ kalskåb

Skillond

ja ska vrìa di, drt jækalskåb du
e'.

Östraby, Fårö ld.

H. Henkvog 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jæklat, adv. "djäkligt" djäkligt

dæ va han jæklat dåkti.

№ 1006. Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1880.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djäkligt
adv.

jäklat

djäkligt (enfamiliärt)

jäklat brå jär djäkligt

bra jord

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

N. F. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ djän

jän, m., jänen, pl. jäna,
-na, lindrig svordom, djäfvul.
jäns bröte.

did ! nöna jäna te stöpa.

Torsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ djänan

1
jänan, m., -n, pl. obrukl.
lindrig svordom: djäfvul.
Åfven jän.

1 2
jänans bröt.

№ 281 Färs hd

Fer Larsson 1898.

Tousjö. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djärv

järv l. järvor, m. och f.,
n. järvt, pl. järva, 1/djärf,
tillagsen. Han va järvor
1 1 1
sprätt äj jämn funstorkad;
2/hastig, rask, färm, om dragad
1 2
dit l en järvor kula.

№ 281.

järvt, adv., djärft, 1/tillagsen.
2/hastigt, raskt. Järnstorp. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jär

djäv

djäv, arbetsam

han va sån nyskabad jär

Långaröds sn Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ djäten

jètan, tvordom och tkällsord

de va jètan te pág.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ djätan

jätan. jätan. svordom och

skällsord.

sidon dee a sjon välsy i då

mä. dein jätan!

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djäver,

fjàvor, — hn s.

mildare ut nyck för

djävul.

di fir fjàvorn i

o gyta mud.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Berggren 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäːvla, djäːvla, svordom.

djäːvla

de ser ènte ùd som hon
skole blè so jäːvla mòja èble
i'år. (kut. 1928)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.
M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djävla

jävla

svordom

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x djävra adv.

jävra

svordom (djävligt)

en jävra leör kär

en djävligt elak man

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djävul

jæ̀vel, -n. jæ̀vla, -ana. djävul
(trodsom och thillsom)

de va den jæ̀velen som
hæ̀yde sa.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djävul

dowl, m., dö̲wlen, pl. dö̲wla,
– na, djäfvul.

allm. Fs.

de kan du ji dö̲wlen i,

Färninge.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jæ̀val

djàval

jæ̀wla pl.

I svordomar, t. ex. da-
va- nona- jæ̀wla x)
den- trobnósade jæ̀val

x) Kr väl en kontamination av målets dǿwl och
upps: jæ̀val. J-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jävelskäv, -ed, pl.=, -en. Djävulskap;
svordom och skällsord.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1906.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djävlig

dövla obest. pl.

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× djävlig

jävva

djävlig, besvärlig (om mäld-

varen)

N. Y. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djävul

dɔwl, -ɛn, -a, -ana

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

djävul

dä'vlan (best. sg.)

åtm. i eder och bekräftande

kraftuttryck

dä' tror - dä'vlan! det

tror fan!

M. f. 78

Nr 6768. Löveståd, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II Ao. dövel; pl. dövla djävul

rés dit, din ~ dövel!

Res dit, din djävul!

M. f. 87.

sona ~ dövla! Sådana djävlar!

(): djävla människor o. d.). M. f. 78.

1) Överg. d. t. förf. d.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

docka

dòkor, ˋ-na pl.

de från vagnsflaket upp-
stående stöttor, som hålla
vagnskorgens sidostycken
kvar i sitt läge (på gros,
ofjädrad arbetsvagn[x1])

x) s. k. bölstervagn

Lönestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dokka n or na docka s.

hun e snart for
stor te o leggja me
dokor.

docka

№ 287. FÄRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåka n dåkor na docka s.

docka

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doktor

dóktor m.

mest i betyd 'läkare'.
Det var dock bekant, att
vissa kyrkoherdar hade
doktorstitel.

M. Y. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dóktor n — — doktor s.

dóktorn síor de jor nätter
ma sóna gamla

№ 289.

FÄRS

Sv. Sövde doktor H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doktor

dóktor m.

läkare

han sögte ~ dóktor

han sökte läkare

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

doktor

N. dóktra, -n -na

K. f. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dokton

dókton, -en.

dokton (vanl. = läkare)

ja va so dån me vårs, so ja
ts ti dókton vår åtene då,
men de jälp åte. (Mårten Rönn.)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dokton

dóktor

doktor stáim

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doktor

dóktor -an, dóktra, -ana

läkare

Nr 4418 Vånstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doktor
s.

dóktor. -n

ja va hos dóktorn

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doktor
s.

dåktor pl. dåktra

vard. i bet. läkare.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dôktor o dôktra nä dokter s.

han hänta jo
dôktor te na,
men da jälpte
nte.

№ 287. Östraby.

H. Areskoug 1924.

doktor

FÄRS

Kopia från institutet för språk och folkminnen, Lund

dokton

dɔ́kton, pl. dɔ́ktna

di sɔ̀gte so maŋa dɔ́ktna
ɔ́von a_lt.

№ 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doktor

Jå va ège hos dåktoren i Ålöv.

(läkaren)

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doktor

dóktor, -n

spec. = läkare.

S. Åsum

klöstordóktoren, läkaren vid överklostret

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dokton

dɔ́kton

gɔmɔ́nen, hɔn dɔ́kton!

1951. S. Åsum, Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doktor

doktor, -n

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dulona — — [x] dolma v.

~ tt

slumra till

FÄRS

№ 289.

I. Åsen

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dùmlà, —, -d [x] dolma v.

slumra (till)

dùmla ti

FÅRS

№ 285.

Kövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dom en

dom s.

dom

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dom

dom, -en

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

domare

dòmare m.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dombyälor na pl. dombyälla

dombyällror

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 domeda

domeday s.

domeday

FÄRS

M 289.

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

domkyrka

domtjórka -an

(i Lund)

jènast óp te domtjórkan

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

domestik

domastí, -ed

di tjöba hèla nettjon færet
domastí o tílet.

Tolänga.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

domestik

domasti¹, n. ,- stijed¹, utan pl., domestik (tyg).

di ssöba² hela² reffor² fåret² domasti¹ o tilet¹. Tolånga. Fs.

Färs hd.

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

domklocka

dam-klo-ka, f., -n, pl. -kor, -na, klotformig sädklocka.

Träningen. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

domnas,

dö̀wnas el. dàwnas dep.

ja hö̀lt på̀ o dö̀wnas,

svimma,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dön

dön

dön, redskap

de var mycket dön

Långaröds sn Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

don

pl. dȯ̀nor

saken. "grejor"

vȧ̀kra dȯ̀nor

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

don sb.

dònor pl.

redskap, verktyg av olika slag

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

don

don
ab.

Bl. i närsyfte som: han
har riktad åt dön
han har riktigt i ordning
(d: städat och pyntat i
stugan). K.d. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Alexandersson 1958-59

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

don

don
sb.

Jmfr.: hola ~ 2~ dǭn hålla

i (gǭ) skick

de~ hola ~ vǭgen (vǭgen)

2~ dǫ́n

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× donas
v.

dånas, dep. , pres. -às

gå på, bråka, vässes

di nimor å di dånas

(om internen i ett skyddshem)

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

donas

dònas, dep. (samma former i hela temat). *donas
= handtkas, hantera, åv = "leva om"

dò fɛk vi òtʃ so vi va glàa,
dànsa a dònas. (Per Fyr).
(händ. på höstagillet).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

donas

dònas, =

styra och ställa, rumstera

dònas, n, tòj ungefär:
styra och ställa med brådska
och stång, gå tillväga med iver
och brådska

Tolånga

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dönas

dönas

handskas med. hantera

dönas mä' de

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× donas

donas, zc tóp styra och
ställa med bulder och bög.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

donas med

1
donas mä (-as, -ab, -as,
imperat. -as/ dep., dragas
med, laborera med.

han donas mä'd po
2
åla pet.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898. Tollsjö. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

donation

donasjon[1], m., -ån, pl. -or, -na, donation, belöning (för trogen tjenst)

Dine[2] andre[2] han[2] vile[1] åske[1] hat donasjon[1], men han[2] fikk[2] inte[2].

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

donationsgård

donationsgård, m. -en, pl. -a, -na, donationsgård, som donation erhållen lundtgård.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dȯnor, – na

pl.

don, grej a

× doner

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dopfunt

dȯ̀pfȯ́nd. -en

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doppa
s.

dùpa, -an

sås best. av sm grädde med salt i
till sill och potatis.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåpa n

doppa p.

ha ska vi hå te —?

doppa

FÅRS

№ 289.

S. Åsen

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 doppa 2 doppte doppt doppa v.

dúpor

doppa

FÄRS

№ 289.

Hugo Areskoug 1925.

I. Asun

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doppa

dùppa, -or, dùpte, dupt,

doppa.

1. di hade bomùlstùa, so dùpte di dom nør i tålen.

2. di fik nør a dùpte dom.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doppa;

dåpa, -an s.

di hade dåpan

på en tåref;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doppa,

dåppa, -ór, -t2, -t,

di dåpte i et

fåd,

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doppa;

dȳpa, -ar, -'te, -t,

so dȳpte di

vēdzana i tālan.

Röddinge

№ 1586:1 [illegible] Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doppa
vb.

Se ˣdyppa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doppa

v.

dùpa , pret. dùpte

di dùpte i gùydan

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doppa
v.

dùpa

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doppa
s.

dŭ²pa. ƒ.,-n, utan pl.,
bås. pollsjö⁴. Fs.
Kränninge.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dúpa dúpte dupt doppa o.

dúpor dup!

dup ónte árnlen = fáded

doppa

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dupa n

doppa s.

förjad ~

doppa

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doppa, v.

pres. pass. dȯ̀pas

bamȧ́l dȯ̀pas i sȯ́davan a

lȧ̀ggas i mȧ̀vagrȯ̀van.

Recept utfȧ́ndat av Åkerspågen.

4151. S. Åkerm. Färsk 1.1

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. doppa
sb.

dùppa, ~an

njólkdoppa o. d.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. doppa

dùppa, dùpte, dupt vb.

Pres. sg. -ar

Prt. part. dupt

--- en gyva brø, som
va dùpt i brùnevin/
dùppa me gé (sked)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Ahnlund 1917-18.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dopa,

dȳpa, -or, -te, -t,

di dȳpte trōana

i tal,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dor, -n

bult

x dor

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dos en — — dosa s.

han hade en ~ i
lomman

dosa

FÅRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Se näverdosa o. dosa sb.
musdosa

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåtor en dóra na dotter s.

ja ha en ~ som e
jut i jærsnes

dotter

FÅRS

№ 289.

S. Åm Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 dotter en dotra na dotter 8.

dotter

№ 289. FÄRS

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dotter

dùtor f.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dòtor. -en. dótra. -ana. dotter

1. dær va en kvinja a ts bòrsen ifra
hans dòtor.

2. hade han bléd hær, so hade
han tåd en av nýggars dótra te
hùstrue.

Vomb

I. Ingers 1930. Täcs

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dotter;

dyftor, – ler s.

dyftra, – na;

dar va tvæ

dyftra;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dodder

s. 91

dõdder

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dolder,

dø̀tor, -tn s.

dǿtra, -na,

el. dyptor,

ja hår èyen dyptor,

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dotter

dɔ̀tɔn , -ɛn. dɔ́tra , -ána

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dotten I

dùtor, -an, pl. dútna, -na

han hade màna dútna dèn,
for de va en pasédane.

di va hùma, di méste dútnana.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dotten II

även döttor

hum va ena döttor

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dötor en dötra na dotter

dotter

№ 290.

Rödinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dutor en dutra na dotter s.

dotter

№ 290.

Rödinge Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dotter

dòtter dötor

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dotter
s.

dötor, -ar

ja ondrar om donas dötor
e jut?

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dotter,

dyftor, - ftn s.

dyftra, - na,

ja hade ftn dyftor

som dö i spanska

fjugan,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dɔ̂tar, dɔ̂tarn dotter

dɔ̄ttər

Lās dɔ̀tər

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530 Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dotter;

dʉ̀ptor, – ɔr s.

dʉ̀ptra, – na;

Tolånga;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 döttar en 1 dotter
1 2
döttra. na s.

en a döttrana
1 2
näste ta emeraka.

H. Areskoug 1924.

Kenninge FÅRS dotter

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duttor en duttra na dotters.

de e jo hanses
duttor, som ska
bele jutt ma
dorras anors.

H. Areskoug 1924.

Femninge FÄRS dotter

№ 287.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dotter

dôtor², f. -n, pl. dôtra¹,
-na, dotter
Vollsjö. Fränninge. Brandstad. S. Åsum.
hun va ena² dôtor².
Vollsjö. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dotter

dùtor, ˋ-en, dútra

f.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dotter

dòtor f.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dotterdotter

dåtordòtor, f., -en, pl. -tra, -na, dotterdotter.

Åsum, Vallsjö. Träninge.

Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dotterdotter

dötordötor, ˋ – ˊ – en f.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dottendotter

dötordötor pl. – dotra

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dottepåg

dòttorpàug, -an

dottuson

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dottson

dòttorsön - l

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dottorson

dòtorsòn -an -or -orna

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dotterson

dôtorsòn, m., -en, pl. -or, -na, dotterson.

Åsum, Dollsjö, Fränninge.

Fs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dotterson

dötorsön m.

N. f. 71

Sörc

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dovnas

dåvnas (- as, -as, - as l-ads)

dep., dåna, svimma.

Åsum.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dovnas bort

dawnas bårt (-as, -as, -as
l. -ads, bårtdawnad) dep.,
åna bort, afsvimma.

Asum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

x draddet
a.

dradded

senfärdig

dradda kallades en senfärdig kvinna.

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drag:

drave/, -ad; -, -an

= låta den rinna, som en
* havre upplucklorar under lörningen.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drag, s.

drag/, -ad; -, -an

=del av åker.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drag

s.

drag n. i pl. = (remsa)
den bredd en harv l. ett annat
åkerbruksredskap avverkar, då
man kör från ena sidan av
fältet till den andra

Jfr harvdrag

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. drag

drag n.

tvärdrag, korsdrag

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga v.

sg. pres. dråår s: draar s. 91

inf. dråå draa "

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. draga

dra, dro

de dro slìvastènan. De drogo skjistènen/

... dros - méd gioka tìd-
vègs med det, klarade an
det/ lígg o sáw, dra
gàmla stud,
M. f. 71.) ta - kràgor o

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

draga

Rösna de dra
de vid! Ligg och tor,
Din gamle stut, tills kra-
ker och Korpar de dra.
ga dig ut! Jfr vidare
u. sova.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
N. f. 71. Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga

dra. dras. dro. drod. draga.

han stó noa pa láwted a dró.

(Pustyr)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga.

dra̲s mé̲ = dragas med,
ha sä̲ göra med, behandla, handhava

men ja har hö̲rt ho̲den di
dro̲s mé̲ -ed.
so dro̲s di mé̲.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dra dro drad draga v.

drar

nu ska vi ga te brunn

o dra op van

draga

FÄRS

№ 289.

I. Asum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dra dro drad draga de
dras dra!

de sto o dro sudde²

draga

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dra

dra ti ~ m

dra till sig

X. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräga

dräs, má gå tillväga med
nåt; ån. utbärda ngt.

de, fik, dräs, méd. De
måste finna sig i det besvär
det förorsakade.

K. f. 71.

Ske Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

draga

dråsˌ me

handskas med

--- nonaˌ påja oˌ dråsˌ me

--- några penger aˑ handskas

med .

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga,

dra, - r, dra,

drad,

dar va mi:n

varma o dra:d,

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

draga

dra, dro, drad

Pres. -r

ja ~ har ~ dråd ~ m

jag har dragit mig för

det. Pl. f. 72. / sår ~ rö,

den gamla stud, so ~ löpor o ~

lús da ~ drå ~ de ud!

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Ahrenberg 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

draga

Sov i ro, din gamle stut,
så loppor och löss de draga
dig ut! (En strof i maj-
visan). x)

R. f. 72.

x) Då man inte gav majsingarna
förtäcke el. inte gav traktering.
J-s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1.

№ 281.

draga I

dra̲ (dra̲r, pl. dra̲, dro̲, pl. och konj. drö̲we, dra̲d, dra̲n dra̲, pl. dra̲n, drå̲nes) tr. ne inte draga. Även impers.

Vollsjö, Fränninge

Ö̲dzen dra̲ gat låsed.

Han kom drå̲nes me ffä̲ran.

Pres. particip kan ej ha objekt.

kakalönar drar bra.

De drar så kallt ijrnan dören.

Fs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

draga II

dra¹ si och sk (dra², pl. dra, dro, pl. och konj. dröwe, drad, dra¹, pl. dra¹n) refl., draga sig, lata sig.

de lidza o dra¹ dam länge² om morna.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dvaga

dvagas méd

dvås mé, prt. dvås mé

handhava, sköta

han dvås mé majarïad.

Nr 5214. Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga

dra, dro, drad

han dro skrin han
drog omkring (från gård
till gård; om tyskrädaren)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

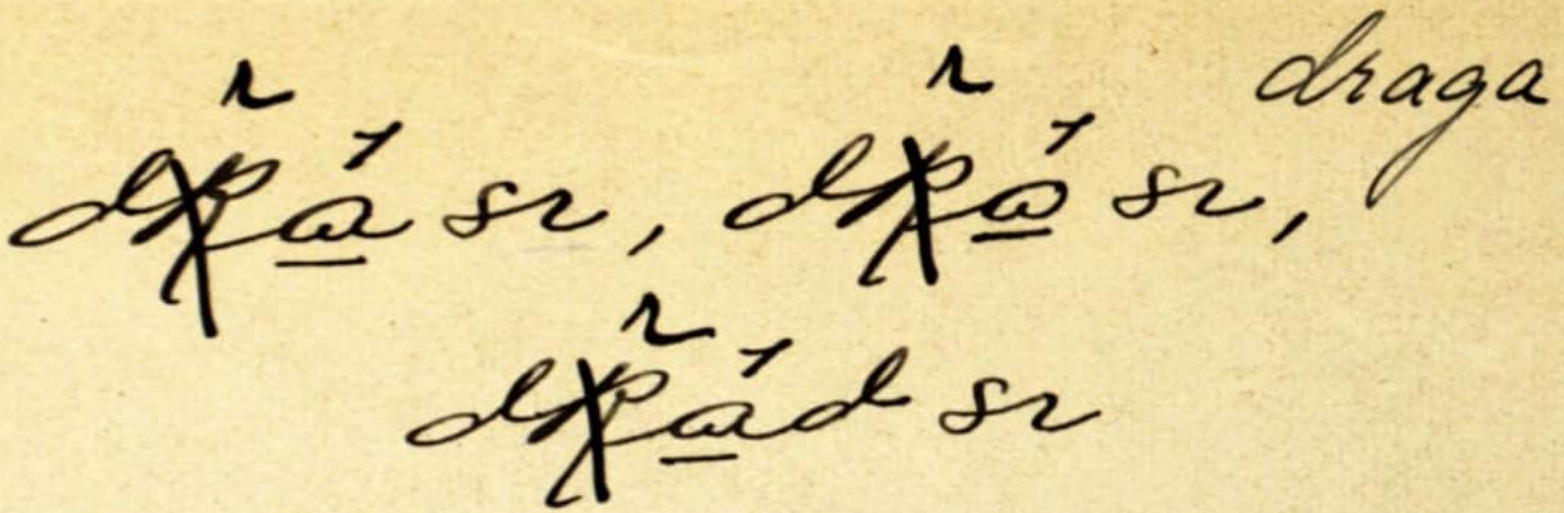

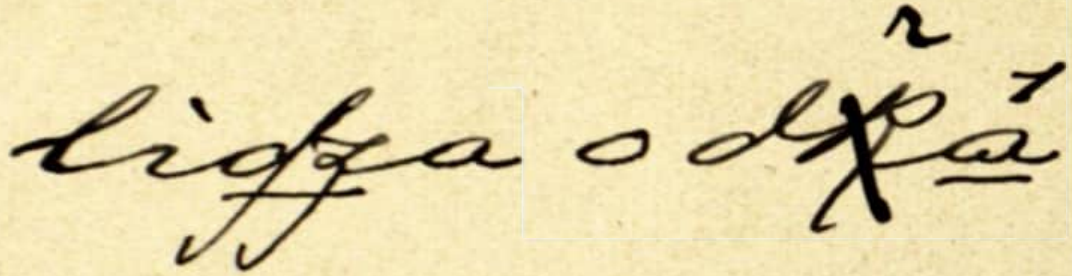

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dom draga

den gàmla dra~~o~~ti ss

den gamle (d: fadern) hände

in dirsterna (d: på kortspel)

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga,

dra, – r, drog,

dragit;

han drog ögon sg,

Röddinge

№ 1586:1 [redacted] Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dra

draga

draga

draga

Långaröds sn Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dega
v.

dea put. dea

vi dea omkrig

Nr 7050. Långarcd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräga
v.

dra, pret. drog, sup. dragd

di drog jin klòkorna dä
ma rèib

Nr 7050. Långarçd, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga II

Ja hade dagd omkring a
tjént

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga
v.

dra , svagton. dra

perf. part. dragen

dragen i hop

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga II
v.

dra rèkan på (om vävnäcka
som drages runt bommen)
(= svèba rèkan)

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga av

dra áw

göra avdrag, t. ex. vid deklaration

dárfor dran hum sa mèed áw.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dra ihop

dra ihöb

de dra ihöb ti ovän = muln
lik ovädr

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga ihop

dra ihôp

sammandraga,

dra ihôp rômpor: draga samman två hösträngar under höskörden.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga på

dra på

påtaga sig, iklåda sig.

hum skola båna dra skäftjen på,
som hum dö i.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga på sig

dra(-) på si, dra, dra(d)

kläda på sig

Vollyo

ja ska dra(-) på mi fost.

Nr 4439 Färs h[ä]

I. Ingers 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga upp

dra~ óp, dra~ óp

dár dra~ du~ op~ vár~

(drog upp vatten med
en stång med en krok i
ena ändan)

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragare

dråare, m., - n, pl. =.

- rna, dragare.

Da hålde di ente på

dråare ve gårana som

di jør nu. Västerstad. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragare

dragare . pl. = Läs drägare

dragdjur

Lenninge. Läs kl

Anna Nilsson 1921

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vrugas

drɑ̲s
= kivas.

lɑ́ dom drɑ̲́s

Nr 3:34) Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragas med

dras~mé, dros~mé,

drads~mé

sysslа med nåt, gå till

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragas med

dras in

= skåta, bestyra

di ble for gamla, så di

kom ènte dras in -d.

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragas med

draas mä, pret. dros mä

handhava

så tala han óm for fár, hant di dros mä -ad.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragas med

dra̲s mé̲

= gå till väga, handhava.

han sa̲d a skre̲v reseft, hont di'
ska̲l dra̲s mé̲ ed.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragas mèd

dras mä

hantera, handhava

dä lida grona besvärlia a

dras mä

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dragbrid

dråbry, -n.

vårbth. = Convolvolus.

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dragbänd
s.

drabing

snärjmåra

(Convolvulus)

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dragbinde
sb.

drábiza n.
åkervinda, Convolvulus arvensis

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× draghas

dra̲h̲a̲s

senfärdig person

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draghást

dráhást, -pl. -- -a m.

arbetshåst

N. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/dragkättingen/

dráágfzatiŋ/, -an

= kätting från betslet i ändet till redskapet.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Dråløer ed

Dragläder

S.

a. bogtré, bastré
b. fortsätt. av a.
c. dråløer
d. sälayor
e. lina
f. sälayra (att fästa skakeln i)

schem. bild av en sele.

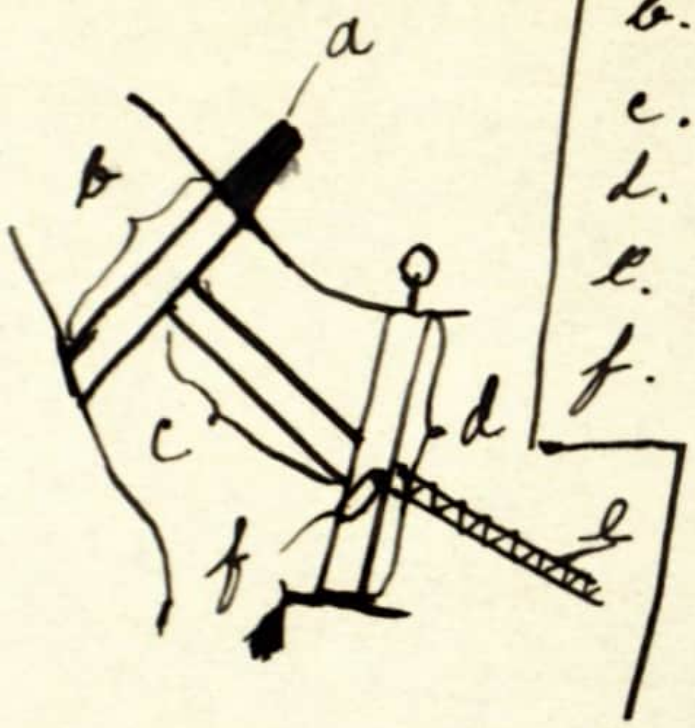

FÄRS

S. Asum

№ 289.

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragon en — or na dragon s.

han ha tsent — 2

2
noga ar

5

dragon

FÄRS

№ 289.

Hugo Areskoug 1925.

S. Aum

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragon

dragon¹, m., -en, pl. -or, -na,
dragon. allm. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragon

dragón ; pl. — 1 or m.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragonstös

dragönstös, f., -en, pl. -or,
-na, dragonflicka, -dotter.
Tränringe. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragonsök

dragonsöks, r. 1 - ed. pl. = 1 - en, dragonhäst, en dragons tjänstehäst. Fräntinge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragspel

dr̥á̲s p̲ɛ̲l, -ɛn

(musik-instrument)

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragspel

dråspɛl -ɛd, pl. =, -ɛn

harmonika

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragspel

dråspɛl, n.; -ɛd, pl. =, -ɛn,
dragspel, dragharmonika.
Nu ha di dråspɛl di spɛ̂la på.
Branstad. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragspel

dráspél n.

dragharmonika

N. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dragspel

dráspíl n.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dragök

dráág n.; pl. = -ø.

draghäst, arbetshäst

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drahit, s.

drahíd

hökrok

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† draka

dr$\underline{\text{ä}}^{2}$ga, f., -n, pl. -gor,
-na, pand, som uppkommit
därigenom, att en färgad l.
smutsig vätska nedrunnit,
t. ex. på en vägg, och sedan
afdunstat, men lemnat
strimmorna kvar. Der vid
dr$\underline{\text{ä}}^{2}$gor $\frac{1}{10}$ på vädjen Fräninge. Fs.
ekr påjned

M 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drake

drȧ̀ke, -en el.

drȧ̀ka, -an (!)

Regn. form. antagl. inhämtat gm. låning.

sant jȯ̀ren a drȧ̀kan

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drake;

drägh - en

-a, - na;

dar har bu't en

drägh för.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drake

dr²äge, m., -n, pl. -ga,
-na, drake, sagodjur
som anses rufva på för-
dolda skatter.

Di t²älte sa m¢d om dr²ägen
o pl²ågan f¢r.

Fr¢nninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

↑ drakig

dråged l. -or, m. och f., n. -ged; pl. -geda, som har en hvit rand längs ryggen, om nötkreatur. allm. Fs.

ja ha hat drågeda kjyr, många. Fräuninge.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drama

pl. dràmor

Hört i bekyd. 'morddramer'

n. g. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräjk en

drauk s.

drank

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dranк

dr̲a̲nzk, m., dr̲å̲nzken, plan
pl., dranк. potatisdranк.

Fråninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drank

drozk

bränvinsdrank

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dranɔk,

dranɔk, ! kun s.

di fɛ́ dráɲk va

bränvi̯n,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragtan

drank

dranken

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drągk. -ku. drank.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dranklkar

dråzkakår n.

kar för brännvinsdrank

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dratta
v.

dràta

falla

drata tibága = falla baklänges -

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

dralla

v.

han dralla ȳer ämna

= han föll överända 1.99

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dralla
v.

dràt̲a -a -ad

falla.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drav
sb.

Se x dråv

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drav ld

drav s.

drav, sviv-
föda

FÄRS

№ 289.

S. Aum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dråva ~ ~d x drava d.

han stö ude på gården
o ~ de kvinnen

göra drav

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† draus, s.

draus el. drausa
m. f.
(drausa. fem.)

Så kallades personer, som hade draused omkring sig, d. v. s. smutsigt och vordentligt

Färs
Nr 8656 Västerstad ~~Hörs~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dråvsa

dråvsa (-ar, -a, -ad, -ad
bloà i n., -a, -anks) (inth.
föraktfull benämning på åta
som människor).

(Vi kunn vel lynte gå o ęda
o dråvsa hęla dan.

Tränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× drejare

drèjare, -en

svarvare

pål drèjare;

pål drèjares ånors: „Pål drejares son Anders.

1006 Vomb. Fars hd. 1. Ingers 1945.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× drejel

drejel, -en

(vävnadsslag), väll.

Brandstad. Fårö 4 d

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dréjstol

dréjstól, -en

vindspel vanligt stubbamölla
(väderkvarn) vrides runt.

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× drev

sb.

Se × fnykedrev

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× drev s.

drev ed

2 1
två drived

dråpet, förmågan
att idissla

FÄRS

№ 289.

S. Aamd Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drev;

drov, - 2d s.

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drev

drō̆v, n., drō̆ved, pl. =,
drō̆ven, dref, t. ex. liu eŭ
kvarnhjul t. eŭ trōskvärla.

Fränninge. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dribbekan

dràbekàn. -ad

senfärdig och dvällig person.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dribbes

dri̲bes

senfärdig person.

en rätkti dri̲bes.

fr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dubbes

dribbes

senfärdig person

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drèbd a.

långsam,

han ę drèbd

i tåled,

Hörr,

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dick

driff, m., driffen, pl.
driffor, -na, dryck.
ja fiff sa mena driffor
ja vilr ha.
en driff van.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.

dricka drak drucken dricka

dricker

dricka

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka

drikka, -ad. dricka. svagdricka s.

Vomb

drikka a brö } ordspråk. hört i Vomb
öyen nö. } omkr. 1910.

han grinar ad me. för ja sjor
„milk" a "drikka".

I. Ingers 1930. Fäs

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka
v.

drèfja, drak, drò̲kad

di' sad a dra'̲k, sa ka̲lad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka,

hètta, - ad s.

sagdricka,

di hòjda sål-

hètta

Röddinge

NÄ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka;

dr̀ɛ̀ffa, -ˊor, drak̲, druk̲ad;

han bo̲a g̲ò̲u o drɛ́ffor;

dr̀ɛ̀ffa kà̲fa.

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

drikka. -or. drak. drökad. dricka

(yngre drika pr. -or)

1. kan i drikka av slöven!

2. di drák so di ble so spända so.

drika Mårtenkönn.

3. skola di ~~dricka~~, so fek di

drikka av et krús. Per Eg.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka II
v.

fina arkstålor ! de e änte
nók me va man äjor jär, men
de e dýrt va man dräfjor óse.
(yttrat i handelsboden)

1959. 1006. Vomb. Fäs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

driska

s.

bzl. sg. drifkjad s. 98

ob. " drifkja "

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka
v.

drifva

Nr 293 Färs hd Östraby.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drieka
v.

syn. drokked

s. 91

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka
v.

dräfta

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

f. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka
s.

dricka, -ad

svagdricka (måltidsdryck)

m. f. 1867.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka
v.

dr<u>i</u>ffa, dra<u>k</u>, dr<u>u</u>kad
pl. =

klo<u>k</u>an sáks dra<u>k</u> vi kà<u>f</u>e
(om morgnarna).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1.

2 dricka v.

drika drak drokked

drikor

manen drikor

Inf. drifja, pres. drifjor i

gemint mål.

dricka,

supa

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka,

dricka, -or, drack, druckad,

han drack lid mitt.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka,

dréfja, -or, drak, drukad,

han dréfjer fårlit,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka;

drèfta, - ad s.

di brójde drèfta,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka, -ad

dricka

dricka
s.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka
s.

dricka d. dricka, -ad

1948 Vollsjö, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka,

dricka, -or, dråk,

drucken,

han dråk sig full.

Vång by,

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. dricka

sb.

dritsa n.

– svagdricka

K. y. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. dricka

drìtsa, drak, drökad vb.

Pres. -ar

drìtsar imper. pl.

K. f. 72

vár så gòda o. drìtsar!

Var så goda och drick! (d: kaffe)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd. f. 72 Tolånga.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

driekea, s.

drèffja, -ad

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka

driffa (driffor, drak, pl.
dröken, konj. dröke, dröked,
dröken, driff) tr., dricka.

Fänninge. Rärstorp. Fs.

Vollsjö S. Åsum, Öved

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka
v.

inf. dricka

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drifza d

dricka s.

dricka

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka
sb.

dricksa, -ad
svagdricka

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drifza drak drökad dricka o.

drifzor drifz!

dricka

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

1. Dricka

sb.

dær va en
stávor húlad, so
drigad kona lula, nér
at kár det var en
stav i håket, so att dricket
kunde rinna ner i ett kær
(se närmare u. stäver)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. dricka

dricka n. sb.

l. drikka, -ad
svagdricka

han fick ont i mågen
av de därna drickad
han fick ont i magen av det
där dricket

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug 19:7 58

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II 2. dricka

dricksor pres. sg. K. f. 99. 26.

Imper. pl. drikan

Komen sin ni o drikan
kåfa! Kom hedan in och
drick kaffe!

K. f. 99.

Nr 578. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka;

dreffa, - ad s.

svagdricka;

di bröjda dreffa;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka,
dr'ɛffa, – or, drak,
dr'ùkə pl. dr'ùkad,
di sa'd o dr'ùkə,

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka

dricka, vb.

dricka, drak, drucken

n. f. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.

dricka sig

driffa sk l. si (driffor, pl. driffa, dråk, pl. ah Konj. dråke, dråked, drifft) refl., dricka sig.

han drak sk fal, fjäl.

Asum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3.

dricka upp

driffa åf (driffor, pl. driffa, drak, pl. dråpar, dråped, åfdrapen, driff, pl. driffen) fr., supa upp, dricka upp.

lönen på åfdrapen, när mitsommarsdå kom. Ved. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka ankare

dritsa ankare n.

sagdricksankare

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka bil

dricka bilen best. sg.

bilen som kör ut svag dricka

M. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 dricka blandning

driftsablanen

i yngre mål: dàrkablà̀nen.

Upt. 4/4 50. J–s.

blandning av
mjölk och svagdricka

FÄRS

№ 289.

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka blandning

dricfjablänng, -an

måltidsdryck, bestående av mjölk och
sockerdricka, som blandas kalla.

vi fick sill o potatoes te fiskkost,
o blé o dricfjablänng.

J. A.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka blandning

dricka blandning av mjölk o. sockerdricka.

Röddinge

M 1586:1 [redacted], Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräjskablandning II

da fek vi sil a pantóflor
a dräjskablänz .

m. f. 1867

Nr 7048. Östraby, Färs hd
1. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricksblandning

drèfsablänzy

blandning av mjölk och öl (eller dricka).

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka blandning

drèfja blanèrj, -en

en blandning av kall mjölk och dricka,
använd ss. måltidsdryck.

Färninge.

2 81 Färs hd.

1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 drickablonor en drickablandning.

blandning av mjölk och svagdricka

№ 289. FÄRS

H. Areskoug 1925.

Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 driftsablonen av drickeablandning

blandning av mjölk och svagdricka

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

*drickablandning

sb.

drifsablänzy

blandning av svag dricka och mjölk, en för mycket vanlig dryck. — Ty. i överförd betyd. t. ex.: nu dansa dem nästa medan K. f. 71 Sörde | drifsablänzy

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

*drickablandning

sb.

nu dansa de bara

stumtdanser (om de

moderna dansema).

K. f. 71

Sorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dricka blandning

sb.

dritzzablänzn

blandning av mjölk och

svagdricka

K. F. 99

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drickablåndning * drickablåndning

drickablåndning. -en.

drickablandning, en blandning av mjölk och dricka.

Vomb

I. Ingers 1930. Fäs

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* drickabröd

drìkabrø n.

maträt bestående av brödbitar, som kokats i vagdricka

M.-f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka flaska

dièfja fläska -an

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

f. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka kanna

driffakàn̲a, f., -n, pl. -n̲or, -na, dräkanna
försedd med lock och grepe
och afsedd att dricka svagdricka
ur. Träninge. Fs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dickakrus

drèffakrùs, -kd. pl. =, -kn. dickakrus, kus med tvagdricka (drèffa), stòènk på bordt i stugan.

di sa altid drèffakrùsed; dèr skolk di drèffa ùm dè àla.

(Per Fyr).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka krus

drìtsakrùs n.

krus för vagdricka

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× drickaman

drifzaman, -an m.

ölutkörare

fr × bikaman och × drickesman

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka – ah – brod

drika o. brö

en maträtt bestående
av brödbitar kokade
i vagdricka

T. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drickaskjuts

driftfagus, -an

1948 Vollsjö, Färs kn

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka skjuts

dricka gås – en

en dricka körares skjuts.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dicka-lår

dritjasō

drickasoppa

Nr 8656. Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dricka törst

drìtsa törst adj.

törstig

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

när som människorna skola
drìtsa, so va de drìtsa -
törsta. När människorna skulle
dricka, så som de "dricka -
n. s. 71." törstiga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka tunna

dricka tjära f.

tunna med tvagdricka

T. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka tunna s.

dricka tunnorna

han ska nöja sig med

att få dricka tunnorna

tillbaka

№ 287.

svagdricksankare

H. Areskoug 1924.

FÅRS

Tennsjö

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 drifzatuna n dricloatunna

ölkagge

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× drickavått

drìʒʒavòtad best. sg.

vätsken av dricka, dryck

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka-åtting

dr̀ɛfja ó̀tr̀ɛj, -en

dr̀ickakutting

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dri skattunna,

hèlfjas tuppa, — an s.

— or, — na;

so slå di ed pa

en hèlfjas tuppa.

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricksankare,

dricksankare, - 2d s.

Hön;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× drickeskagge

sb.

drèfjeskàge m.

kagge med svagdricka

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× drickesman

drìcksmàn, sb. -s, pl. = — -s a

man som kör omkring och

säljer svagdricka och

läskedrycker

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dvärkspeng

dörrfjäderspänn -en -ar -arna

Volltyp

Nr 4439 Färs hd

I. Ingers 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dichspengar

driffs-spæza, m. -na, pluralt, dricks-spängar.

Pærmønsen fe driffs-spæza for han dønsa me dröf-nizen. Östraby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dift

drowt, m., drö̲wtən, pl.
drö̲wtə, -na, epitet användt
om en person l. eä husdjur,
som ej stannar hemma, utan
stryker omkring. Fräntinge. S.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

driftafår

drövtafår, n., -ed, pl. =, -en,
~~fo~~ driftfår, får som begifvit sig
bort från sin betesplats och slutit
sig till främmande får.

Främninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

driftahund

dröwtahòŋ, m., -en, pl. -a, -na, driftshund, kringstryk-ande hund. Fräninge. E.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*drifthund

dröwtahöz m.; pl. = — ' a

herrelös hund som stryker om-

kring

dröwtahöza de ~ spröza

ältid ud ~ od ~ ägrana

(utåt ägrarna)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd M. f. 78

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2
drivtahoz en ~ a drifthunds.

hund, som ej hör
hemma någonstädes,
"stryktachund"

FÄRS

№ 289.

I Asmund Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dröntahög

driftlund

hund som ej bör
lemna någonstädes

№ 290.

Rödlinge Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

driftshund s.

dröftahong el. bydröft

en hund, som springer omkring i byn.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
drutakat en driftkatt s.

herrelös katt, som
sj. hör hemma
någonstans

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Röddinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2
dröutakat ben ~a ma driftkatt s.

dr-l-en ~, den kan dus

f-ida

stryk arkatt,
katt som ej hör
hemma nägonstädes

FÄRS

№ 289.

S. Asund Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* driftkatt

dröntakät

förnärdat eller hemlös katt.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

diftakatt

dröwtakàt, m. -ten, pl. -ta, -na, driftkaū, tringstrykande kaū. Tråninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

driftako

drö̲wlakö̲, f., -kö̲wlen, pl. -ftö̲r, -na, driftko, ko som begif-vit sig bort från sin betesplats och slutit sig till främmande boskap. Fräninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

driftasvin

drövlasvin, n. -ed. pl. = -ena,
driftsvin, svin som begifvit sig
bort från sin ägares hem och lif
ed annat. Främinge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dripsåk

drövtaöpz, n., -ed, pl. =, -ler, driftkäst, häst som begifvit sig bort från sin betesplats och slutit sig till främmande hästar.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

deifise

adj.

dεθvse

vilse [i skogen]

trol. indeklinabelt och

endast predikativt.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

driftnåg;

drivtatnål, -ld s.

—, -na;

kött-någ;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dilla

dri²la (-ar, -a, -ad, -a) intr.,
använda det uppsvänska r,
tungspetsr, i sitt mål.
i jultebo¹r da dri²la di, noar
di pra²ka. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ drillet
a.

drìlador

som "drillar" på -r, uttalas
tungspets-r.

han va sadära drìlador
(om en inflyttad småländing).

Nr 7050. Långarèd, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

dræ'psa

v.

dræ̀psa -ar -a -ad

överdriva, skarva.

jå' sæ̀dan ènte a dræ̀psar

O. W.

№ 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dritta sig

dr²ista se (-ar, -a, -ad,
-a) refl., drista sig.

Ja dr²ista me ²inte ti'd,
o se je ja ²inte ¹law
hel¹or.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dristig

dr̲ìsti, n. dr̲ìstet

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dristig

dristi 2 l. -stijor, m. och f.
n. -stit och -stet, s. pl. -stija,
komp. -stijare, -stijast,
dristig.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

n. s. dristigt

dristit och -slet, adv.,
komp. -stijare, - stijast,
dristigt.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dristigt
adv.

dristet

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dristigt

dristad adv.

han gick för dristad
öd, ad han gick för djärvt
fram. M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

driva v.

dro" (prat.)

'drev'

"di dro" spetakel mä'na ..."

S. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

driva v.

drö" (prat.)

'drev åstad'

"männ kann drö bärt kär

kväll ..." s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1.

driva

dryja (dryjor, pl. dryja, drø, pl. och konj. drøe, drøed, drøen, dry, dryjanes) tr. o. intr.
1) drifva, pösa. dry Førna hem nø. - Hø kønnor han dryjanes me jesen;
2) plöja, bruka jorden. Mønor hun lo dan dryja ti hælten.

№ 281. Fränninge. F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

driva, v.

driva, -or, drev, drivad

= bearbeta jorden med körredskaps,
i synnerhet åker.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dr²i:va, dr²i:v, dr²i:vs driva

sup. dri:vad

driva

di dr²i:vs 'dr²i:v en 'dɔr²s en

dɑ:¹ e bɑ:²dɛd

det gick om kring på de olika

bönderna i byn att driva

djuren till den gemensamma

betesmarken.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dr²ēva drīva

drīva, kōra (med jordbruks-
redskap.)

nkr ɛ dɑ̄r fɑ̄¹st ɔ dr²īva

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530 Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricva

dryà

dry hwm !

Imp.
fg.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

driva

dr̲i̲a

i bet. gå

dr̲i̲a m̲o̲d kv̲i̲m̲ed

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

driva

driva åkerjorden, bearbeta åkern med jordbruksredskap

M. f. 87

då jädor han inte driva

jären då gäller han inte

bruka jorden M. f. 87

Löderstad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräva
v.

dröjja, -or, dröd,
perf?
köra med åror,
kan va lide o
dröj.

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. driva,

dryja, -or, drø,

drøyd,

røjnad dryja forbi.

Röddinge
M 1586:1 Idåkra, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. driva,

drīja, -ar, drø-,

drø-d,

kõa med årder.

han e̊ lide o drīja.

Rödeånge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Röddinge

1586:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dryja² drø drøed driva de

drýjor dry!

han drø ostå

gå långsamt

driva

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 adrped

driva vb

di ha ~.

slutplöjt (med årder)

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drīva drēv drīvad driva v.
drívor

de ē bōt hēn bōnagār, so
hālor dē en hō drīvad

№ 289.

drīva gīr = driva
handkas med jordbruk

FÅRS

Sv Sorde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

driva

dryà

gå o dryà : gå och latastig.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dia

dya

dya hym (dia hem gjuen)

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

driva

drÿja

= plöja

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nil[illegible]on 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dejva
v.

dejva pret. dæ

di vide va mde a dæ =
dt tråade.

de va at bæ arbæj a hå, nar di
vide va mde a dæ (om slag-
tröskning vinlertid)

7051. Tolånga. Fått hst 1. augusi 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drija , dr ø , dr ø ad driva v.

driva kreatur

han ~ hada ~ dr ø ad ~ hem
kr é dzen han hade drivit
hem kreaturen . D. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Fårs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.

driva II

dryja (dryjor, drø. pl. och konj. drøk, drøkd, drøkn, dry, dryjanes) tr. och intr., drifva.

dry nu krédzjed le vånn.

han båra jiff o drø.

Tallsjö. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

driva

v.

driva, -or. drev, drèved, driva,

i bet. "driva gåck med, gyckla med:"

di brùgte a driva me pàga a

tòsn a sa di skole ga te

nabòens a "lana sèyaboi".

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

driva v.

driv (imper.)

'driv åstad, sätt i väg'

"å driv rätt framm te Vämms

tjärtja -- "

S. 37

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1873. Exp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dɛ̀va

dɛ̀va . dɛ̀v . dɛ̀vad
μ·=

sɑ̀ va de bɑ̀a dɛ̀v jɑ̀an.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dryja dröp dryed driva v.

dröjor dry!

dry ut dom på

agoren

driva

FÄRS

№ 289.

S. Asum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dr²ivande

drivande

drivande, hörande av jorden

de e an²dan mi¹ mo

dri²vande

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ drivert
m.

drívort

dagdrivare

Nr 3340 Vanstad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drom

drom. ˈlu. ˋa. -ana. ˣdrom,

stor säck att förvara ull i.

vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× drop

driv. -ed

förmågan att i dissla.

De fai eller ko mist förmågan att i dissla, sägas de ha tafft drived.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× droppe

droff, m., dråpen, pl. dråpa, - na, droppe.

de råpnar, har kårnor ståra dråpa.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drop

dropp

droppe

natten hade en tå drop

Långaröds sn. Färs hd.

.№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

droppa

dröpa (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
1/ tr., droppa, dryppa. dö̲ptorn
dröpa en sö̲ts ö̲lja i sö̲red;
2/ intr. ah impers.
pö̲wan e vö̲d po hwn dröpar.
de dröpar au tö̲ged.

№ 281. Färs hd Bollsjö. Fs.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dröppa
v.

dröpa -ar -a -ad

två träjnar de, så de
dröpar om tåged.

Tolånga.

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

droppa

dryba² (drybor¹, drøb¹, drøbed²)
intr. oh impers., dryppa, droppa.
Rägned¹ drybor¹ nør ve skostenen.
De drøb¹ ijenom täged¹.

Fränninge. Fs.

Färs hd
№ 281.
Per Larsson 1898.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

droppa

dròpa, =

da dròpa ner i
förstan. Det droppade
ner i förstugan.
K. f. 71.
Tövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

droppbröda

droppbröda -an-or-orna.

droppbåda, en på sten gående båda
längs nedre kanten av ett gavelhörn.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

droppbräda

dröpebrǽda, -an

snedställd bräda längs nedre kanten
av ett gavelfönster.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dropplen ~a na droppel s.

fak, men baka
nona ~a

droppe

FÄRS

№ 289.

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drop lin 2a na doppe s.

droppe

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

droppfri

dropfri l. -frijor, m. och
f., n. -frit, pl. -frija,
komp. -frijare, -frijast,
droppfri, som ej är utsatt
för, ej träffas av dropp
från tak l. träd.

En dropfri plats i länan.
Han hålor huset dropfrija.
Västerstad. Fs.

M 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dropparöva
s.

dròperòva

hackspett.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† droppröad

dråperöad l.-or, m. och
f., n. -vad, pl. -vade, utan
komp. ½ mtr. för dryspande
väl (om människor o djur);
2/ mtr. för nedfälld, nedslagen.
Ha du sett dråperöad ned
i da.

Sum. Fs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× droppröva

droppröva adj.

snopen

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

druda
v.

drùda

druda övor èna = falla omkull.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dundefår

dundefår, n.

som är sen i växelsen.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dudekar

dudekår

senfärdig och dullig

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x drull

drul m.

drulle

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dXrulkasa, -n, -a

x drullkassl

Tafatt människa

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† drumlig

drömled l. -or, m. och f.,
n. -led, pl. - leda, komp.
- ledare, - ledast, osäker
på fötterna, som ej står l. går
säkert (om människor o djur).
Ja börjar o blé drömled
po benen. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drummel

drómel; pl. drómla

m.

din drómel!

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drummel

drömmel. -en, drömma, -ana,

drummel (thällsord)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drummel

drömmel¹, m., -en, pl. drömmla¹,
-na, drummel.

Vousjö. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drómel en drómla na drummel

drummel

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x drummelhas

drómelkás m

drummel, tölp

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dröuta — — [x] dryfta v.

dr. ~ gryn mk dröutetræ
for ad snæved skole
gå frå so grynen bele
grana

dryfta (se. dt.)

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dyfsta träg v.

drö̲wta (-ar, -a, -ad, -ad, -a/
tr., i eū afsides träg, drö̲wte-
trài, skaka gryn, frö m. m.
för aū frånskilja sådant som
däri är inblandadt. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dryfttråg

dröwtatrie n.

tråg urholkat av ett
skyke trä (användes av
slaktare som kötråg)

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
dröutetrul ed

x
dryfttråg

större tråg, i regel
urholkat ur en
planka

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dröjtatröl, -ad. pl. = , -ar, * dryftatråg

tråg att rensa tråd i genom skakning

№ 1006. Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dejftråg

dröwteträ, n. - träwed,
pl. =, - träwen, litet af en
renfven och urhålkad trädstam
bestående tråg, hvari medelst
skakning spannmål och gryn ren-
göras.

Skakwakwan e lidz et dröwteträ
bägti.

Åsum. Fs.

M 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dröjtetrut ed – x dryfttråg s.

ett tråg för "dryfttrug"
av gryn (se dröjta!)

FÄRS

№ 289.

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dryfttråg

dr2ftatråu

(att dryfta säd med)

(se fotosaml.)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dryftftrög

dröwtatrw, -ed

trög uhälkhat w ett enda trästycke;
bl.a. använt hä placering w inälvor
uä slakt.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dryfftråg

dr&wtetrɨ́ n.

avlångt grunt tråg,
urholkat ur en grov
planka

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dryftetråg

dröwtatrŵ, -ed

tråtråg, urhålkat av ett enda stycke,
vari tvål gm skakning renades.
eller ock lik förvaring av slaktmat.

Fr. dröwtetrŵ 6.f.

dröwtetrŵed blę rę́nt fą́lt.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

× dryfttraj

Å. drèwtatrïi

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dkövetatpåe, -ede, —

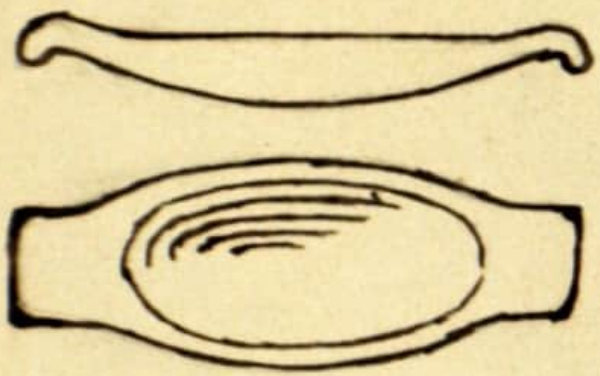

Redskap med vilket
säden renades från
smuts innan den
maldes. Säden lades
i det urholkade trāget, kastades upp i luften och fāngades
åter. Lättare smutspartiklar slogos därvid lösa från
kornen och fördes bort av
vinden. № 285.

FÄRS Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dryfttråg

dröwtatrŵ n.

grunt tråtråg, till-
verkat av ett stycke trä,
som urholkats

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dɛgg

adj.

dɛ̀ɵj, n. dɛ̀ɵjt

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dr ɑ̄ːt

dyg

drygt

stɔ̄gom ɑ̄n da dr ɑ̄ːt

nɔ̄ːt

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dryg

drøgt (neutr.)

da. blér for. drégt (om
ett arbete)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dröjj

dröj a.

dröja pl.

di e dröja o

ungorkala. Hön

Alinge.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dryg.

drøjt n.

drójt ar-bäj dryst arbete

n. s. 75.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagg

daoj

den e dioj a sykla opfor,
men nonad gar de bra.

om en backe

1953. S. Rum. Fars kl

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dryg

dröj 1. dröjer, m. adj.,
n. dröjt, pl. dröja[2], dryg,
som har drygsel; 2/ som har
stort omfång, stor, rymlig;
3/ dryg = högmodig, stolt.

Jollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drbl ~ t

dryg a.

nyt bsp e nkt ~ t

dryg

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dryg

dröjt n.

for. dröjt alltför drygt
(om ett arbete)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dryg

Å. drøjt

da. e. jo. dröjt (sent; om eu arbete)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dryg

dröj ; pl. -a

M. f. 78

dröja skatter dryga skatter / de tyfsa de é lätt . dröja le tycka de (skatterna) äro lite dryga

Ljungstad .

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× drygnad

drȯ²gnad, m., -en, utan pl.,
drygsel.

dær vā² inzen drȯ²gnad i
lā¹fōdafàza.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dryna astå dryna åstad

driva åstad

sa dryna da astå

dit fa

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dråu

dr$\underline{a}$n

svordom.

fèlve dr$\underline{a}$́n = kin håle.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nil on 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

r

dxfan

x dråp

djävulen

FÅRS

№ 285.

Kövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˇdråp
sb.

dr ̃ev

förmågan att idissla

I uttr. taga ~ dr ̃ev idissla

K. f. 71

Tovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

Ä. dräv

taga, dräv i disela

x drap o

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

drygb, -ad

* dråp sb.

Juttrycken tåba drygbad
mista förmågan att idissla
samt toga - drygb idissla

n. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II dru

dråd best. sg. *dråp sb.

förmågan att idissla

I uttr. som: dén har
távt dráad den (kon)
har mist förmågan att idis-
la

K.-f. 72

toga dráa idissla (ds.)

Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

*dråp

(= förmågan att i dissla) sb.

du gar na - drágb de gåvo henne förmågan att i dissla. Om en ko ansågs ha förlorat förmågan att i dissla, skulle man tugga tobak och snus och stoppa tuggan i kons gap, så att hon rapade och därmed återfick "dråpet".

Följande.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

*dråp

de toga tóbak
o snús o gå na dí
so skad hum óp
de dår. kóln kom
tr o rèba (rapa).

M. J. 71 Nåcby.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dröj

dr~ev vb.

i dissl. fodertuggor, fod-
boll, som stö"tes upp vid
i dissl. landet.

I uttrycket: taga dr~ev
i dissla.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
M. f. 71. Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dråsa — — dråsa v.

~ skäl

falla omkull

FÄRS
FÄRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dråsa
v.

dr̥̀ːsa, pres. dŕ̥ːsar

om säd: falla av vid inkörning eller på marken.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dröja

vb.

dröjda

Pres. -or

om det förhållandet, att över-
mogna sädeskorn (i rikligt
mängd) fallet ur axen

nu vb. den - dröja;

nu dröjsor sen.

K. f. 72 Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
druisa — — dråsa v.
druisor

so druisor han nar
de ágor han ut

dråsa; drõsa
(om säd)

№ 289.

FÅRS

Sövde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

druisa druisde — dråsa dr
druisor

sæen druisor

dråsa, falla
omkull

M 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dråsa

vb.

Pres. drísor

falla i ymnighet (t. ex. om torra barr, om säd ur ax etc.)

sän dan ~ drísor.

K. f. 71. Så'den den dråsar (komman falla ur axen).

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dråsa

dryg|sa

Pres. sg. -or

falla i ymnighet (t. ex. om
sädeskorn är övermogna ax)

sån den. dryg|sor

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dråsa

Pres. sg. är. dråsor

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dråpa

vb.

dryfsor pres.

fadda hoptals, falla i
ymnighet (t.ex. om över-
mogna kärnor, som vid
inbärgningen av sådd falla
ur aken)

Vanstad

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dråse

Å. dråse (j'ämte dråpe).

M. f. 73 (i Rg).

Lövestad

Nr 6768. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dråse
sb.

dråfse m.

hög av torrskuren säd

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dråse
sb.

dråisa

hög av torkad säd

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drulsk n

dråse s.

dråse, hög av säd

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dråse

dråjsa m.

hög av tröskad men ej
rensad säd

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
dräbla n

dråsel s.

en hög med torkad
säd

FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräse

dräse

hög av tröskad och sammanpackad tå.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräse

dräʔsk, m., -n, pl. -sa, -na,
dräse, hög af spannmål.

nar dæ va lärʔskemèn, sa tog
lå¹fœden æv dräʔsen o bær hemæjan
pal tä på pel.

Åsum (Barleja) Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dråps, -ar, -ar dråp(e)

dråps

hop, mängd

en bråd dråps

FÄRS

№ 285.

Taustad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräsa n a na dråsel s.

hög av rensad säd

H. Areskoug 1924.

2

FÅRS № 287.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräjel

dräll

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dræl 2 1

dräll s.

dråll

FÄRS

M 289.

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräll

drágal

ett slags linnevävnad

N. f. 99

Jfr tvåskaftsdräll

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

↑ drälla

dräl²a (dräl¹or, pl. dräl²a, dral, pl. och konj. dröl²r, drallt) intr., falla, ramla, trilla.

skräd²aren dral po en stol.

Tränninge - Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dräld
adj.

dráldor

ertappad med något olov-
ligt, t. ex. tjuvnad

Ån. pátán *påtagen

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dråldug

dräjelsdug, pl. -ar

N. f. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräll duk

dräjeldüg ; pl. -- -a

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräma lä

dräma tí = slå lä ordentligt

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dræŋ

dræŋ, dräng

pi:ŋ a dræŋa

S. Åsen

Nr 4151 I. Ingers 1925

Fars

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng

dräng -'en -'a -'ana

Nr 283 Färs hd Östraby

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng

dräng ´en ˋa ˋana

han anonsé:ra ät:a en dräng
a jä: jäk: dö:d a fé: plá:sen
me desá:ma.

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng

dræy, ´en ˋa ˋana

drǽyen i vånsta prèstagån

han vil ha pǽya po forskó̂t

èyan

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng II

även dräng etc.

de skole dräjen sel kona jöra, ed ör.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng;

dra:g, -'ar s.

-'a, - na;

dr'æga o pi:r d'ansa

- pu l:'ana;

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng

dræŋ, m., dræŋen,
pl. dræŋa, -na, dräng
störste dräŋgen på en bond-
gård.

dræŋana va vi klöstor o
jiŋe o dreve, dräŋgarne gingo och
körde med ärder vid Övedsklostret
Branstad. Fs.

№ 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng

dränger

'dränger'

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng;

dräg, -'en s.

-'a, -na;

di fötr ha drägana

hö'ma;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng;

dräj, -ar s.

-a, -na;

dräj o pia;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng,

dräj, -ln s.

-a, -na;

dräjan löu i

-bagkälld;

NF 1586:1 [redacted], Färs hd

Röddinge Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng
s.

bst. sg. drängen s. 91

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng;

dräj, - en s.

- a, - na;

han kade fira

dräja;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng
s.

dräng pl. -a

vi dränga vi låg ude i stålen

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragen — a na dräng s.

drag.

— han fzenta — på den

gården

dräng

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dråŋ

dråŋ m. j pl. ˋa

dåˉ togaˎ deˎ ɪmˉód dràŋa

daˊ togo de emot dràŋarˉ

(iˋ tjˋänst).

N. g. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng;

dräj, -n s.

-a, -na;

för nor framt i dun

kámor, kar ja

ýen drój; Nääby;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng

dra:ŋ, -ˈlan, -ˈa, -ˈana

m.

dɛn fˈästa en dra:ŋ o

en pˈia dɛ anstˈälde

en dräng och en piga.

Formen med g ygre; dl genuina

N. J. 71 å dɛ:ŋ. - J-s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräj en ~a na dräng

han tzänte för ~ (såsom dräng)

dräng

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng

dræŋ, -ən, -a

dréŋ ɔ pɔ̀a dräng och

piga

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dräng

den största
dräägen för mans drängen på
en gård

R. f. 71.
Lovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng

dreŋ, -'en, -'a, -'ana

dreŋana stø a grøva

Nr 5214. Ö. Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dråmy

dråmy

"då befalte prosten sin dråmy."

S. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng

dræg. -en. -a. -ana. dräng

(manlig tjenare): i gyne mål dræg.

so kom di dit. pjon a dræga.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng

dræŋ ; pl. ~a

piər o. dræŋa pigor
och drängar / sín vágadər
2 ~ fira ar som ~ dræŋ

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drägana dräng

drängarna

dragana fiska

kåsta om kvällarna

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng

dräng, -en. -a, -ana

manlig tjänare

han fekk sin dräng a möda vös

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I dræ̀g m. dræ̀ng

dræ̀ga pl.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

två, tre dræ̀ga två, tre drängar / största dräg den n. f. 71 / äldste drängen på en gård.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. dräng

den tridja drägen

den tredje drängen (i ålder)

på en gård

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dr̥ängahus, -ed dräng hus

dräugstuga

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dràngdagsverke

dràŋadasvärtʃa n.

mansdagsverke vid hovri-
gården

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng hus

drængahüs n.

dräng kammare, rum där drängarna bodde.

K. f. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dränghus

dräŋahʉs n.

rum där drängarna bodde

dräŋkammare

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng kammare

drängkámarə, — ' — en

drängstuga, rum där drängarna

bodde

-ŋ -ŋar -a -ŋ

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng kläder

dräŋaklär

K. f. 71

dräŋaklär o- präklär

Nr 290. Sövde, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drànglön

drànga-lön

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dränglön

dräzalön

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* drångpåk

dråŋgapåg m. sb.

dråŋgpojke

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng+käp

dräŋaskäle

näggkäp (se fotosaml.)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

L

x drätt

dret, m., drĕlten, pl. drĕltor, -na, mellanskalm på en gammaldags med 2 inre och 2 yttre skalmar försedd vagn. Åfven mĕlandret.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dret; pl. ~or

åkerrensa (av obestämd bredd)
från ena sidan av åkern till
den andra; den sträcka man vid
arbete på åkern avverkar, då
man förflyttar sig från ena sidan
till den andra
en lång dret; långa drètor

Löwstad.

*dräft
sb.

(remsa)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× drått

dra·t; pl. ~or sb.

den remsa av ett åkerfält,
som avverkas, då man
förflyttar sig från en
sida till den andra

löza drå·tor

M.-f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs H
Hugo Areskoug 1958-59

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dret –

x drätt s.

vr få hål –

foder (i kläder)

FÅRS

M 289.

S. Åcum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.

× drått II

dret, m., drå̄tin, pl. drå̄tor, – na, ½ dragning, dragande, drågt, i bet. sträcka, längd, som dragdjur ha aū tillryggalägga mellan vändpunkterna vid jordens brukande. da l låŋa drå̄tor; ² drag, varp, notvarp. i en dret kůnę di på et par råpor abör. Åsum. Fb.

M 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dräätor var nod ändå
en må (×mått).

N. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× drätta
v.

drèta -ar -a -ad

blomma, om råg.

när rúen drètar

№ 4439 Vollsjö, Färs hd

L. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dràt/a, -ar, -a

× drätta

blomma (av säg)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2 ×
dräktadugen a na dräktdukar s.

en sorts duk

FÄRS

M 289.

Hugo Areskoug 1925.

S. Åsen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dXkå tadrig, -an, -a

Mått duk

smal väggbonad av

linne med inväva

mönster, vanligen

i blått

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ drävr

drǫv n. sb.

drav: kli och kokta potatisar som blötats ut i vatten.

Gav förf. a. åt höns

Jfr ×hönsdrävr

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dråv
sb.

dr<u>å</u>v n.

uppblåst foder (vanl. kli + potatis med vatten tillsats; tvol. mest åt hons).

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× drāv

drǭv (genus ?)

blandat hönsfoder.

-- drǭv i hönsatrǣd.

Nr 3401 Långaröd, Färs hd

Martin Simonsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dräva
v.

dr̲ö̀va

tillreda blötfoder åt kôrsen.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dröva — dråva v.

dröar

rulen dröar

ryka under blom-
ningstiden (om råg)

FÄRS
№ 289.

S. Sand

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dråva

dråva
vb.

göra drav, d.v.s. röra samman kli, sönderkokta potatisar i e.d. vatten
(t.ex. avsett som foder för höns och ankor).

R. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dråva

vb.

dråva (pret. trol. =)

göra drav, d. v. s. blöta

upp foder (jfr u. *dråv)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dräva

dräva, dräv~~ade~~, dräv̄ad v.

blanda foder åt svinen.

dräv, kallades en deg, som gjordes av gröpe, kokt potatis och vatten, och användes för svingödning.

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dråve

dråve (genus?)

blötfoder till lönsen

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dröbel;

dröbel, - en s.

dröbla, - na;

tungspene;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dröja

dröja, drögde

K. f. 71 Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dröja

dröja, dröjde

de, dröjde bode, löja

o, ööl

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dröja

dröja, -de, -t

de drojde laga

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drömm

drum

(Kommer du ihåg honom?)
jå, som e en drúm ja,
som i en drömm (): helt flyktigt)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skön,

skepp, -an s.

M 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drömma,
hjämma, i or, i da, t;
ja löu o hjämda,

1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drömma drömde drömt drömma

drömmor

drömma

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drömma,

dr¢mma, -or, -de, -t,

han l¢g o dr¢mde,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drömma;

drömma, -or, -de, -t;

han låg o drömde;

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drömma;

drömma, -' or, -`de, -t,

de va nok som

di drömde;

Röddinge

1586:1 Tolånga Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drömma

drömma, drömde, drömt

Pres. sg. -or

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drôna

Pres. drägnor

räma saketa och dovt (om kreatur)

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drōna

pl. drȳna,

drȳna / drȳn l. drȳnor, / drȳnde, drȳnt / intr., om nötbos kaps svaga, nästan ej stönande liknande råmande. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drygnda drôna

Pres. sg. drygnor

gråma smån o. dort (om kreatur)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drôna

vb.

drùgnsa

Pres. -'or

råma smått, dovt o. sakta

(om kreatur)

M. f 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drôna

Pres. sg. drǫ́gnor

rôma dost (om kreatur)

kôen står o. drǫ́gnor.

Kon står och rôman dost.

M. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drånare

drägnare m. j. pl. =

kanbi, bidrånare

nùna va-jo- drägnare.

Några (d: bin) voro jin

drånare.

n. ö. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drönare

drifnark, m., - n. pl. = l. -ra,
- ra, drönare, hanbi.

Fräninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drönare

sb.

drȳgnare; pl. =

hanbi

K. f. 71

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Gotl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drönare

drägnare m. ; pl. =

bidrönare

Nr 67'8. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dröntt

× dröntt
s.

så kallades en benfärdig karl.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dröp

№ 281.

dryfb, n., dryfbed, pl. =,
dryfben, foderboll, som af
idisslande djur ur magen
uppstötes och omtuggas.
2
Låga dryfb, idissla.
Kåwen hå låpt dryfbed, kon
har förlorat förmågan aŭ idissla
1
Påred hå tå dryfb, men
2
kåwen båra et. Fränings. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× diöpel

dröpbel, m., -en, pl. dröpbla, -na, tungspene.

De kûne ja dröpbelen aw lav, o ja skûle de sørsjilta lêkse fjærinzor ti. Fränninge. Fo.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dröjel, s.

drèvel, - len s.

drèvla, - na;

tungspene,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dröpel

drèval, ˋ— en sb.

tungspetse

K. F. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dröjel

drìvel, - - -ar; sb.

pl. drìvla

hudflik under halsen på

en får

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd]

Hugo Areskoug 1960

N. g. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dröpel

dr̀ybla pl. -or.

nedhängande hudflikar vid fårets hals (i regel två stycken)

M. f. 75.

Jfr * fårdröpel

Nr 6755. Tolånga, Färs härad.
Hugo Ahlenius, 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dr²vla ~ ²~d × dröpla o.

²
~r

upphöra att
idissla

№ 290.

Rödinge Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dröše,

dröpsk, - lm s.

-à, - na,

sädeshög,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dröse,

dröse el. dröss,

– en s.

– a, – na.

sädeskög.

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dröjd el. dröjsd,

– en s.

– a, – na;

sådes hög;

"2" N. Ström;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Röddinge

A 1586:1 [redacted], Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drèjse, — ss
drêjse

x dröse

sädhög (hösäd)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dröse,

stor kar.

dröse
s.

dröse,

en hög av spannmål.

Nr 8656 Västerstad Förs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× drôs-has

drôs-has

senfärdig person

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dröslet, a.

drösled

då något ej ville hänga samman
utan smulades sönder av sig själv.

bröed har bled på drösled ditta baged.

Nr8656 Västerstad Färe hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dröss ed.

x dröss et
a.

benfärdig.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dröjsig

drusad

senfärdig

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dróv

koen tabte drōved

a

= Kon tappade tuggan

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dröva
v.

dr̲ö̀va -a -a -ad

komma, om rågen.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dul

dı

du pron.

du, dig

FÅRÖ

№ 289.

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

du som.

di (dej.)

'dej'

"så äita di va du jör ..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nom. dul

obj: dē* dr (dr)

du pron.

H₂ Areskoug 1924.

Oved FÅRS № 287. Du

Åstaby, Flemninge

Ö. Sallerup

*ändrat Ö. Sallerup med angränsande delar av övriga socknar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

du

fram.

du

"

"va ska du ha ..."

S. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

pron.

de (obj. f.)

'dig'

"nu ställer du de här ..."

S. 32

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

du

dū s. 89

dē = dig "

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

du;

du pers. pr.

dé ack.

dan vánt ja

dé;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

du

pron.

du

Obj.

svagton. di

kan du slå't di på knéed ?

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

du
pron.

dw

obj. form de starkton.

ja han ènte tä̀d nod ifra dé̲.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dw

dw

Obj. dej, svagton. di

àjø mà-di!

1953. Sövde. Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dæ (tryckes. dæ) dæ

obj.-form dæ (tryckes.)

nɛ, blæ̀na dæ, for gå

jédor ɔ̀te! Vej blanda

dn (spelkorten), för

M. f. 71 jag ìds inte!

Sövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dobben ~a na dubbs.

dubb

FÄRS

N 289.

S. Ásmundsson

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubb

dob, -en

sin to. du dóban å

sedan togo de dubben av

n. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubb

dop, m., dö¹pen, pl. dö²pa,
-na, dubb.

hör e dö¹pen ti ö²nzkared?

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dob en ~2a na dubbe s,

dubbe

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubb

dob, -en, -a

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dɔb̲ dubb

dubb

dɛr sɑ̄t̲ɛs ɯ̣ dɔ̄b̲ mɑ̄l̲ɔm
hɑ̄ʉ̯t̲ ɧʉ̣lfɥ̄l

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubba

dö²ba (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
tr., dubba, förse med dubb.

l ä²ggared på¹kor¹t dö²bad?

Num. F:

da dö²bas för¹ ö¹rmen i jul¹nä¹ved.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubbel

dövel, dubbel.

Nr 4151 I. Ingers 1925 J. Hasselmo

Fäs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubbel

dåvel

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Dubbel adj.

dóvel

pl. dóvla

den har dóvla blómor

Dubbel
FÅRS

№ 289.

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubbel
a.

pl. dóbla

di hàde sa kalad dóbla sèya

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubbel.

dövl a.

dövlt n.

dövla pl.

di tö tröjuana

dövla

2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubbel;

dövel a.

dövelt n.

dövla pl.

dar é dövla dörr.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubbel;

dóbel a.

dóbelt n.

dóbla pl.

har e dóbla dóor;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubbel

dövel neutr. dövelt pl. dövla

adj:

2

de rösorna ska

1

bli dövla.

2 № 287. FÄRS dubbel

Övad

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubbel

dåbel, m. och f., n. -t,
pl. dåbla, dubbel.
Kärnstorp. Freminge.

dør va dåbel spræsgær.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubbel

dȯ́bel, n. dȯ́belt

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dóvel ~ t

dóvla

dubbel

dubbel

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubbel

dó-bal

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubbelskåp

dóbelskáb, -ed

bett klädskåp med två dörrar.

V.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubbelt

adv.

dȯ́belt

de e nèstan dȯ́belt for mé̲d

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

1.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubbelt
adv.

dóbelt

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubbelvikt

dòvelvikt

K. f. 72

1:a leden genuin.

2:a leden vapa-lån (u6.

vika talas i målet / 1-s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubblera

dobbelǽra (-ar, -a, -ad,
-ad, -a) tr., fördubbla.

Västerstad. Fl.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubroder

dúbrøra pl.

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Luga,
lùa, -or, dùdh,
daut;
de dùdh enta sin,

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duga

d ɯ̀ a , -ˋ da

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duga v.

dṳ̈à, dṳ̈dɛ̆, dṳ̈fkjt

duga

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dʉ̲ːa, dʉ̲̃ːdɛ.

duga

duga

da dʉ̲̃ːdɛ mːɛ̲tɛ

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duga v.

sg. pres. duer s. 90

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duga

dùa, pres. dúor

de dúor èntə pə dé vísəd

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duga

dùa, -or, dùde, dut

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

f. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duga
v.

dùa, dùde, dut

de hade ènte dùt nù

(gått för sig)

Nr 7050. Långarèd, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duga
v.

dùa . dúon , dùda . dut

1949. Nr 4802. Brandstad, Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duga

dåwa (dåwor, dåde, dut)
intr. och impers., duga.
Åfven impers.
ha dåwor de te me gånatt
folk i bedorna.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. pret. pret. part. duga

^{2}dula ^{2}dide dut v.

pres. (dut från ö. Sallerup)

^{1}dular

de dular ^{2}nte o ha skol på ^{2}hela ^{1}lpsbyed.

№ 287. duga

Fennipa FÄRS H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duga

v.

dùa, -or. dùde. dut

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duga v.

dua² duda² dut

dúor

de dúor ²/₀te o koma²

pr den len.

duga

FÅRS

№ 289.

I. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duga
v.

dùa, dùor

de dùor jù ènta nùfortiden

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dua dúa dúdr dúr duga vb

dúor

duga

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duga

dùja, = da

dí dùda o. sata. te

en. ànan gog det (j:åstan)

dog aū sàta -tis (s: bryggan)

en annan gång.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dùga, ìda, t duga

Pres. ìor

da dùor o èda de

duga aŋ ăta

K. f. 71 Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duga

dùga. - `da. - t

/ or

da. duda `nte o. ga.

po. sók

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dog en

dugg s.

dagg

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dog

dugg

kan bryr si ²/₀ ikk et ~

om nom

dugg

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dugs

dog

I mn.: inte ett dóg inte

ett dugg

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dugg

dog

I uttryck som: inte ett dóg inte ett dugg

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dug, ˈen, ˈa, ˈana

duk

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dug. ¹/₂u. ¹/₂a. -and. duk.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duk. II.

dug i betydelsen "en omgång nattvardsgästen" (så många som på en gång framträda till altaret).

de kalla vi för en dug, de va när altarrönden ble full, de kalas för en dug.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duk

dug. -en. -a. -na

Östraby.

Nr 281 b Färs ho

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duk

dʉg, -ˈen, -ˋa, -ˋana

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duk

dug, -en, -a

K. f. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duk

dŭg, m., dŭgen, pl. dŭga,
– na, duk (på ett bord
l. annan möbel).

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duk

dug, -en, -a, -ana

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duk
s.

dug, 'en

vi ska ènte ha dúg øga.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duka

dūga (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr,
duka.

hun va på kvitt o dōkli ti dūga
o pɨta fram tālriffa.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dukagång
56.

dʒigagöz

en slags vävnadsmönster

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dukaträ"

dùgatrå, trol. sentr. sb.

fransflätning av kanttrådarna på en duk

av v. tulle = tråda.

K. f. 71 J. J-s.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dokta

dokted

dokta

dukteg adj.

han ha en dokta

kvinna

FARS

№ 289.

J. Arund Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duktig

dòkti

i bet. kry, frisk till hälsan.

ènte fon dé, fon mòŋa so ble di dòktia (rsml. efter besök hos åsomspågen).

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duktig
a.

dòkti.

man kum vå dòkti.

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duktig

dòkta

en dòkta pìa en duk-
tig liten flicka

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dòkti, dòktat, dòktia, duktig

dær va han jèklat dòkti.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duktig

dòkta

Nr 7503 Hamsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Ho. i bebyd. 'frisk till hälsan'.

menygen - hem - va - nte dòkta. Hon ver nu - ligen inte frisk.

R. G. 71

duktig
a.

dàkti

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duktigt
adv.

dòktat

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 281. duktig

dö²kti l. -tijor, m. och f., n. -tet, pl. -tija. 1) duktig. Kiff o dö²kti, 2) frisk, återställd til helsan efter sjukdom. Nu e hon dö²kti ijin.

komp. dö²ktijare, -jast. Vousjo". Fs.

dö²ktet, adv., duktigt.

komp. dö²ktijare, -jast.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duktig II

sín blek hum jo dòkti

№ 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dùkte; duktig

pl. ˙ – a

ek. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

duktig

dòktia ti. o. èda

duktia till att äta

K. f. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duktig

dòkte, -ad

Av. 'kry til hålsan'

åk, da-e-en-dòkti kar!

Ack, det är en duktig karl. M.f. 78

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duktig

dòkte, -ad, --a

de v. dòkta ti v. o. v.

jòra de ärs duktiga

till att várpa

jora v. ag várpa ägg

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duktigt

adv.

döktad

döktad ma. sprit
mycket sprit (o. bränsin) /
där fästas döktad där
festades duktia tag

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dukträd

dùgatrè n.

fransflätning av kanttrådarna på duk

Jfr 2. *tråd

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dum

dom, domt, -a

Komp. -are; superl.

-ast

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. dum

dom, domt, ~a adj.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. dum

adj.

dom

dår (dårstum)

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

m. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dom ~ t

dum

2
~a

dum, stum

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dom, domt, dem
\a

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dum,

dum a.

i a pl.

fålk va mied

dima fo,

hö.

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dum

domm

s. 99

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dum

adj.

dom

de va nästan den alon dömaste

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dom

domt

dom²a

dum adj:

hål²ans gam²la glu²ta

rå² verkhen po dom²a

dum

FÄRS

M 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dammegetter

dàmepàtrana best. pl.

jokrarna i kortlek

K. f. 71

Sörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dummergöre

dömorgöre

dumbom, dummerjöns

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dummerjöns

dómorjíns

dumbom

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dun

dun n.

T. ex. gårdun

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dunder

dånor, n., -ed, pl. =, -er,
dunder. Fråninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dunderkarl

dónorkár m.

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa, – r

dundra

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dundra

dø²ndra (-ar, -a, -ad, -ad, bloa i pl., -a, -anes) intr. och impers., dundra.

hæn kom dø²ndranes me trø²sko.

de dø²ndra jo lå¹vled.

Färs hd Vousjö. Fs.

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dönra ~ ~d dundra He

~r

han slö so da ~

hela hästed

dundra

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dundra

dònra, =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dunka
v.

dòŋka d. dòŋka -a -ad

t. et. om slagornas (plejlarnas) dunkande.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dǫ́gkal
dǫ́gkalt
dǫ́gkla

dunkel adj.

dunkel

FÄRS

S. Åum

№ 289.
Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† dunklig

dɔ̄zkled l. -or, m. och f., n. -led, pl. -leda, komp. -ledare, -ledast, dunkel, oklar, t.ex. om luften l. om fönsterrutor

ded e sɔ dɔ̄zkled i vɔ̄red.

№ 281. Färs hd Västerstad. Fs.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dunk

dunk, -en, -a, -ana

duvhanne

Östraby

Nr 281 b Färs ho

Per Larsson 1893.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dunk en — —

×dunk s.

dunk, dunhane

FÅRS

№ 289.

S. Åmund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× durk

durk, m., dúrken, pl. dúrka, -na, dufhane. anm. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

durk

durk, -an m.

duvhanne

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× durren

dören best. sg.

I uttr. va - po - dören

vara berusad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dusbroden

dúsbrȯ̀n, -en. dúsbrȯ̀ra, -ana,

(förekommer mest i pl.). dubroden.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dusch

dɔʃ. -en. dusch.

rätten kömor dɔʃen « rätten kommer duschen " (säger Anna Pe Johans' till någon förbipasserande och släpper därpå ut diskvattnet genom våtskeledan).

Lut. 1922. Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duscha

v.

dȯ̀ʃa, =

(lånat!)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† dusk

dø̲sk, f., dø̲sken, pl. dø̲skor,
– na, løfs.

-- lærpi̲ja[1] me dø̲skor[2].

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

. skeevsnuva, f., -n, -vor pl.,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dosk – – –

×dusk s.

tofs

FÅRS

№ 289.

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dosín. -hd. dosín. -hn. dussin.

et halt dosín.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dua² n duˌor² na duva s.

duˌ kanˌ taˌ oˌ denˌ
sœn o jeˌ duˌorna².

duva

FÄRS

№ 289.

o

I. Asun Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duva
s.

dɯ̀a -an -or -orna

dɯ̀or de e ènte mé̲d a fjè̲ra på.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duva

dùfa, -an, -or, -orna f.

Nr 6768. Löveslad, Förs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duva

dùa -an

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duva

dåwa, f., - n., pl. -wor, - na,
dufva.

. Ja ha vål ²ålri² sett en ¹pånken
dåwa pam den ²vida: dær e
en ²pækti² ¹avdelning po'na.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dwhöʔ

dwèhǿdz m.

K.f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*Duvostolar

dùestóla pl. sb.

Uppges betyda 'rödblint' (en Compositæ-art)

dùestóla var dùrèla.

K. f. 71

Sörde?

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duvslag

dùeslåv -ed

de e ènte ùdan et vånlet dùeslåv

S. Åsum

Nr 41:1 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1946

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duvslag

dǻ̲ᵛ²veslà̲g, n., -ed, pl. =, -en,
dufslag. Fr. Fräninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubbelstol
dubbelsängs.

blåklint

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duvstolar

dùastòla pl.

bläklint

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duvstol

M. duestola, väcka.

håkling.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dvala

dv²åll, m. -r, utan fl.,
dvala.

li²dza, på²la i dv²åll. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dvaladryck

dvåladrift, m., -en,
-or, -na, dvaldryck.
Vaasjo. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dvalen

²vålen, m. och f., n.-led, pl. ²vålna, komp. ²vålnare, ²vålnast, säges, då man fryser om händer el. fötter, på att man ej har riktig känsla i dem.

Joum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dɛ̀d ɛn ~²or na dygd s.

dɛn hanˌ hɑr jɔ ɑ̊la

~²or

dygd

№ 290.

Rödinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dygd

dojd, m., dö¹jden,
pl. dö²jdor, – na, dygd,
god egenskap.

han ha hä¹sgå¹lor o ö²vorhèn
o å²la mö²jalija dö²jdor (ironiskt)

.№ 281. Färs hd Vousjö. F.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dygdig

dö²jdi l.-dijor, m. och f.,
n. -dit och -det, pl. -dija,
komp. -dijare, -dijast, eg. dygdij
from, sedig (om djur).

di²ne s¹fåren e mijed dö²jdi.

hä¹sten e pä¹stan dö²jdijare en
må¹ren.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dödi 2/1

dygdig a.

dygdig

№ 290.

Rödinge Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dygdig

dödde

M. f. 78

Mjöl. gedigen, präktig

hemman som dödde

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dygdigt

dödit l. -det, adv., komp. -digare, -digast, eg. dygdigt; from, pedigt (om djur).

Fulgan gör dödit o flyra me.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dygg

dyckx, m., dyckxen, pl. dagg. "dauejo". Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dygg

dygg, -en

dagg

dýgg på ägonen.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dɔgg

dagg (fuktighet)

dar-falda-dɔ́gg, dɔ́ ble-
da-vɔ̀sad o-vɔ́t det fɔ̀ll
dagg, dɔ̀ bler det fuktigt och vått.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† dyggig

dy²dzed l. -or, m. och f.,
n. -dzed, pl. -dzeda och efter
for. för. dy¹dzed etc., komp.
dy²dzedare, -dast, daggig.

Fräninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dygn

dyg. ¹ad. pl. =. ¹an

de nijana ela tijana dýgad

1898 P.L. Brandstad. Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyn

dyz, n., dýzed, pl. =, dýzan,
dyzn.

ja brẹnor en ọn po fạm dyz,
mẹn plýzam tạr' ed ạta.

Vollsjö. Fs.

de nijana ela tijana dýzed.

Färs hd Brandstad.

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dygn,
dygn, - dygn.
- - dygn,
de nionde dygnet.

Röddinge
Ä 1586:1 [redacted], Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dygn,

dyg, - ld s.

—, — ln;

vi mula vaga i

nä dyg ovo ln,

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dun ed

dygn s.

~ ed rönt

dygn

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dygd

dygäl, – en

fuktig mark (äv. om åkrar)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyka

dy̆ka . -or. dǫk. dǫ̆kad. dyka.

hastigt sjunka i vatten.

sǫ́ dǫ́k di nǫ́r på mǎ̆rken. (Per Tyr)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dylik

pl. Lillia s. 96

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dylik

tèli, neutr. -it

dylik, sådan

Nr 3400 Långaröd, Färs hd

Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dylik

tìl̲i, neutr. tìl̲et

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dymling
s.

dömling eller dömling, -en

trätapp i kjul-lås.

Fäxninge, Färs hd. A.f. 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dymmelveckan

dymmelvikan

påskveckan

Obs! vika är ett
nyare uttal för uga.

FÅRS

№ 285.

Kövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyna

dyna, -an

fr. en stort bolster an-
vänt i st. f. sängtäcke

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dyna

dr ~ tok ~ ad ~ vblán o ~
blana ~ vhópa ti ~ dynor
(se u. × nötto).

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dyna

Pl. dynor

stora ulna dynor mer

fjär, 2. Stora ylledynor

(d: ylleboltstar) med fjäder

2:

K. f. 71.

2

Sovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyna² n dynor² na dyna b.

dyna

№ 289. FÄRS

S. Asum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyna

dyna, -an, -or, -orna

f.

Ä. om sängbolster fyllt med fjädrar som täcke

Jfr <u>ovandyna</u> o. <u>underdyna</u>

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyneskrin
s.

dýneskrin, n.

låda el. bing till förvaring av dynor.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dunga n

dynga s.

dynga

№ 290.

Rödinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dɸ²ʒa

dyngа

dyngа

dɑ̄r vɑ̄· blɸ́t mɑ vɑ̄r ɔ dɸʒ²a

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyŋa

dyŋa

dyŋga

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dynga ;

dyjga, - an s.

di har sét dom

i dyjgan ;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dynga

dy̆gga

tynga, trycka

dyga nér

1949 Nr 4802. Brandstad. Fl hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~tynga~~ x dynga

dygga ~ nér vb.

Pres. dygger ~ nér

tynga ner

tvétten den ~ dygger ~

nér línan tvätten den

tynger ner (tvätt)línan.

N. f. 72. tolänga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dynga

dy²za, ſ.,-n, utan pl.,
dynga, dy.; lösgödsel.
Dalsjö. Fs.
Färninge

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dynga
v.

dönja

tryka

Dönj' bätten i hin änden på stagen!

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalgjorden

dyngjord s

svartmylla på ler-
botten

H. Areskoug 1924.

Åsraby

FÅRS

№ 287.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyngkål

dyngakùl n.

gyttja för djupning i bäcken av en å eller ett annat vattendrag.

N. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dynmönster

dynamänstör n.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dyn-pjös

dynepjös, -ed

dynven ?

Nr 3399 Fränninge, Färs hd

Emelia Hansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dynt

dunt, n., dúnted, pl. =,
dúnten, dynt.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dynt

dunt
(i flåsk)

K. f. 71.

Sörle

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dynt

dunt

(i flask)

K. F. 99

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dynvar;

dýnavöur, – ar s.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dynvar

dynevär, -ed

Jfr skrivningen Dynevär i en hand-
skriven vävbok från 1820 talet.

Brandstad. Fårö h.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dynvar

dy̆nevä̆r n. -ed. pl.=, -en.

P L 1898 Brandstad. Fær Ld

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyrvar

dýrevär -ed, pl.=, -en

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dynevan

dynevån -en, -ar, pl. =, -arna

1947 S. Åsum, Fårs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dynvar

dynevår n.

(överdrag till dyna).

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dynvar

dynevåor, -ed, pl. =, -en

Västertad, Östraby

Nr 291 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dynevar

dy²nevå̀r, n., -et, pl. =, -en;
dynvar. Påsteŋstad, Östhaby.

dy²nevå̀r, Vollsjö, Branstad, Åsum.
F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dynvar

dynavår n.

(överdrag till dyna)

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dynvar,

dynkvöu, -ld s.

-, -ln,

överdrag på dynor,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dynvar

dynevår n.

överdrag ("fodral") för dyna

Jfr putevar

Nr 67 8. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dynevår

dynvar

dynvar
s.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dypa

dy²pa (-ar, -a, -ad, -ad, -a/
intr., falla ned (i ett djup).
dyka ned i.

.. ²ål¹a ²hå²de dr¹åzen nak dy²pad
nor i gl¹arv¹ål. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dyppa

dùpa, dùpte v.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

de dùpte, dóm åte so tíl. De doppade dem (): Gissekarna vid Gunstöp-ning inte så ofta)

n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyr

dyr;

pl. 1:a

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd.
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyr

dyr d. dýror, n. dyrt,

pl. dyra; dýrare, dýrast

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyr

dyr l. dyror, m. och f.,
n. dyrt, pl. dyra, komp.
dyrare, dyrast, dyr.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyr
a.

dyr pl. dýra

Plur. fæi acc. i dæi for föregå:

lönorna e for dýra.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyr

adj.

dyr

di' vaaga pó dise dýre grùbrizorra.

östraby.

Nr 251 b Färs ho

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

1. dyr

dyr, dyrt, dyra adj:

dyrt, dyrt

m. f. 78

miltjen e. dýr mjölken är

dyr m. f. 78

den e. dýrt o. léva det

är dyrt att leva. m. f. 78.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dyr

en ~ tyfsor ~ nta ~ núd

e ~ for ~ dýrt man tycker

inte nu något är för dyrt

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

dyr

dyrt (obest. n. sg.)

M. f. 78

(Tillfällig form?)

de blør nóg dýrt det

blir nog dyrt

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyr
adj.

dyr

de e eton lìa for dýrt

den skole va endán dýrare

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dyr;

dyr, -'rd s.

—, —'r;

hjortar o. rådjur;

dar e' möja dyr.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyr, = nä°djur, dov- och
krumhjort.

dyr, -l:en s. koll.

öved sn, Fäs hd,
Allmöh. l.

Nöbelöv 1935.

2678

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyr

dyr, -t, -a

(om priset på ngt)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyrban

dyrbån neutr. dyrbårt

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyrben

dyrbår, n. dyrbårt

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyrbar

dyrbår, m. ah f., n. -t, pl. -a, komp. -årare, -rast, dyrbar. allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dyrendom

dyr²endoèm, m., oböjl., förek.
blott i uttr. köpa fo dyr²endoèm,
köpa dyrt, till högt pris.

Från Inge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dørfja ~ ~d dyrka o.

~h

~ op en lås

dyrka

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyrka

dyrtsa, =

dyrka upp priset på auktion.

de stå o dyrtsa o tvor o varåra.

– K. f. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyrka

dyrka + bet.

dyrka ?

eller dyrka upp lås ?

FÅRS

№ 285.

Kövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyrka

dùrka

dyrka upp ett pris, t. ex.
på en auktion

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyrt

2. dyrt adv.

di. fyr vor mådan dyrt

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyst, -en

dyst

det finaste mjölstoffet

dýsten ow. mélad

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dysta
vb.

dùsta, =

lätt vattenbestänka

de dùsta me lid vän x),

o. so. skrå̀nig x x) på lí

x) Om blandat foder, som vatten-
bestänkts

x x) kryssad säd

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyvelstrecksblomma

divelstrecksblomma

libsticka

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1°65

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyvelstråck

dávelsträk

(en apotekvara; användes
för inom kreatursmedicinen)

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dyvelstrack

dívelstrá'ʧs

K. f. 81

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyvelstrack

1
dïvelstriff, n.,- hd, utan
pl., dyfvelsträck.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dyvelstråck

dívalstrɛ́ʃʃ -en

di slɔ dívalstrɛʃʃ i staldɔ̀rorna,
for ènte dɔ̀lichɛ́d skɔ̀le ta pɔ
kɔ̀ggan.

O. N.

№ 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyvelsträck

dívels-tréke

l. dívelstrifs

(gavs åt sjuka kreatur)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1907-08.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dyvelstråck

Ån. dzvelstrik

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

då

då adv.

då kommer han död
2 2
sen kvel !
2

№ 289. FÄRS

Född H. Areskoug 1925. då

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

då°
adv.

då

då komor – dor – val –
snårt én yín då°kom –
mer det vål snart en tii

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV

1. dä° ab.

da hade vr jo
inte do det hade vi jin inte
på den tiden

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. da°
i intervj.

da

I när. : jo mensån o då!
Jo, ta mig tusan!

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dä

s. 90

dan

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåˑ
aN.

do

do, mæinezan, va ja bå'n

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

då
adv.

dɑ d. dɔ

dɔ́ tvɑr ja vi e snɑ́nt pɑ
lɑ́t vɑj.

dɔ e de lɑ́nt ùde

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dä°
ad.

dä Nr 7503 Hamsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

dä kona, da, inte
ligga läga. Dä° kunde
det inte ligga länge
(om en halmtäk)
n. g. 77. / dä som nu. Dä°
som nu.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dä
adv.

ja va ja inte mä dä.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

1. då adv

då sprang de rätt åkring
och tjöred då sprungs de
runt omkring i tjudret
(om kreatur, som blev oroliga,
då en broms kom flygande)
då hade de
K. f. 77 dåliga tänt på den
tiden hade man så dåliga belysningsanordningar

Sörder

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

1. da.
ads.

Ar. do

jaso - do! Jaso da!

nte do Inte vid den tid-
punkten, inte under
det tidsskedet

K. f. 71

(På uppteckningarens
fråga, om ladertofflor
användes under med-
delerskans barndom)

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

da°

nä, männ mänigor, do!

Nä mån månniskor da°!

(utrop för häpnad och

lät bestörtning).

do' för. Da,

K. f. 71 för i t. den. (d: var

det så°).

Jörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. da°

dó hade vi at-grárt
hús. Då hade vi ett svackert
hus.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dä
adv.

dǫ

dǫ́ va dan ju fólk i en fjònka
!

Nr 7050. Långarčd, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dɔ

dɔ. adv., då.

1. si ènte "pípor", for dɔ blèr han so gålen. (om ett óknomn). 1922

2. nar dɔ, = när då?

3. hår e mɔr? – hemme nde a hɔsten. – dɔ e i ène hèma.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

då

då

"sånn kann då fär ..."

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

då ars.

då

"då blick där stor glädje..."

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

då
ad.

dɔ̲ ellen dɑ̲

dɑ̲n va ɛ́n pɔ́g dɛ́ dɔ́.

dɔ́ sad dɯ́ a spɑ́nt ɔpa pɔ
lɑ́wtad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

då

då

"å då bytt kun åsse fåen..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

do

dâ

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/da°

do

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

da°

da

Blir adverb.

dén o dén jäta, se

da

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

da°
adv.

ja, välkomen då! Ja, välkommen då°! (): vid den tid, som blivit överenskommen)// då som nu då° som nu

Nr 67 8. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 19 7-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

då°
adv.

do

(vrid affekt)

jå do! Ja, då°!

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåˊ

dɛ som sɛdor dåˊ
ɛ mɛ̀n skɛ̀l ... dɛ som
dåˊ hɛ stora skulder

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåi
adv.

dǫ

dǫ́ fan bǫ́red va frít

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dåka till

duga - tí, =

stöta till, knuffa till

ov sov duga - du - tí -

nóm

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig
a.

dȯ̀l̲i

dɛ e b̲ȧ̀na en dȯ̀l̲i ap̲alsína

Brandstad

Nr 4802 Brandstad, Färs hd
Ingemar Ingers 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig adj:

dåle
dåled
dåla

här e mona a
menisor e församlingen

№ 289.

FÅRS

Sövde

dålig

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig

dåli

K. f. 71

dåli jör dålig jord

(ds.)

Ö., mindre genuint, doli,

pl. dölia (ds.)

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Ahlenius 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig

dȯ̀l̲i. neutr. dȯ̀l̲at

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig

dåli², m. och f., n. -let, pl. dålija, ¹/dålig. vägen går ¹jämn (¹vidföra ad den dålija ¹jämnen i ²/gjuk. ja e dåli² har nog mest dålet, adv., dåligt.

Tollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig

dɑ̀l₂, dɑ̀lɪt, dɑ̀lɪa

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig

dö̀l̲i

han hade dö̀l̲i sl̲ä̀ad̲ö́ney

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dålig

ja va so fårlat
dåli jag var så fårfärligt
dålig till hålsan / då hàda-
dr so dålra tänt: på
den tiden hade man så dåliga
belysningsanordningar / här-
K. f. 71 / e dålat folk här
bor dåligt folk (obehag-
ligt, otrevligt)

Sörde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåligt.

dòli a.

dòlit n.

dòlia pl.

dar e dòli fjor.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig,

dòli a.

dòlit n.

dòlia pl.

han har vàd dòli

i flèra år,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåliz

dauli l. dölli s. 91

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig

dö̀li , pl. dö̲lija
n. dö̀lit
du hå̲lor de me dö̲lija selskå̲bor

Östreby.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåli
a.

dɔ̀l̲i el. dò̲l̲i

han e dò̲l̲i i bæ̀inad

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig;

dòli a.

dòlat n.

dòlia pl.

de va sålad va
dén månan har
sina ögz dòlia;

Lamsås.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig

dȯ̀li . neutr. dȯ̀let . dålig, sjuklig

1. kan sa̲ dær va nan a va dȯ̀li.

2 mȧ̀rten kan e so dȯ̀li so han kan e̲nte gæ̀jna hȯ̀stan (begynna hostan = kan inte göra uppbostningar) Vomb

I. Ingers 1930. Fäs

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig. II.

dær va sónen dòli væj so folk
di mote vå gvor. (Perfyr)

for dóli jår.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig

dåle ; n. dålat

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dòl, -t, -a

dålig

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dål²i dål²ad dålig

²
~a

dålig

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig

dål2 ; pl. dål2a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dålig

neutr. är. dö̀l̲ad

de̲n̲ gick o̲c̲ skà̲va på̲c̲
dö̀l̲ad bè̲da de̲ gick och
"skarde" (gnagde) på̲ dåligt
bete / han̲ e̲n̲ mè̲ad dö̀l̲
(mycket sjuk)

Nr 67/58 Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

dålig

superl. dåligast

den dåligaste sån den sämsta såden

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dålig

dölet n.

M.f. 1938

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig

dø̀li, n. dø̀let

li̇̀de grø̀ne dø̀let fo'lk.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig

dö̀li; n. dö̀let

1948 Nr 4802. Brandstad, Fär kd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig

dö̀li, neutr. dö̀lat

neutr. dö̀lat es. adv.

På nytt i akttaget 1957.

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig,

dòli a.

dòlit n.

dòlia pl.

slímor komp.

slímst sup.

kan é slímor,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig

dø̀l̲i , n. dø̀l̲et

den dø̀l̲ie mà̲ven

de va so dø̀l̲et kosthó̀l̲

e dà̲ jàntad li̲de gro̲ne dø̀l̲et mé̀--

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dål²la, dan dål²la dålig

dan dåliga, djävulen tär: dåli

di sa han hade san ete.

mid o ja ha ma dan

dål²la

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530 Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig
a.

dǫ̀li, n. dǫ̀lit

(Mera genuint dǫ̀li enl. H. Nilsson)

fri acc. i dä for föregå:

sǫ va han for dǫ́lit pastorät

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dȯ̀lihé̱d, -hu. dålighet;

även sjukdom.

om di hade nåu dȯ̀lihé̱d so skole di gå dær de va svèr a sjèla se i dȯ́gen.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåligheT

dål²ihè²d, m., -en, -tan pl.,
1/ dålighet, oselhet, elände.
han ha¹ dål²ihè²d nak o
dra¹s me¹. Vousjö. Fs.
2/ med pl. -or, -na, epitet
på en dålig person l. ett då-
ligt husdjur. en dål²ihè²d ti ka¹r.
¹/₂ öfzen e tu dål²ihè²dor hè²fza.

Vousjö. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålighet

dȯ̀li̱hé̱d, -en

lå = sjukdom, svaghet.

Nr 3321 Fränninge, Fä s bd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålighet

dö̀lihè̲d, -an

svaghet, sjuklighet

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålighet en 2 or na dålighet s.

hær l so mong 2 dålighedor

№ 289. dålighet sjukdom.

FÄRS

Sörde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålighet

dål-li-héd

sjukdom, lyte, ngt hälso-
farligt

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
dålihed ler

dåligket s.

sjuktom, dålighet

FÅRS

№ 289.

Hugo Areskoug 1925.

S. Ståhl

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålat

dåligt
adv.

den kan ja so dålat
men det är jag så föga
skickad i, det har jag
inte fallenhet för

K. g. 71

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Sörde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåligt
adv.

dò̀lit,

y. dò̀lit

di som hø̀rde dò̀lit ...

ja tǿlor sa dò̀lit sǿl

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåligt
adv.

dålat

ja hon lid dålat

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig
adv.

dòlat

du kone dòlat gáu

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dɑ²l̲ɑd

dåligt

dåligt

hɑn stɔ̲¹ se dɑ²l̲ɑd

(hade det kralt)

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålat

dåligt
adv.

de- lød so- dålat, nær-
ìnta de- skrédz i- pipan
det gjòd (hørdes) så dåligt,
når det inte skrek i` visel-
pipan.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåonas — — dåonas v.

kvinna

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåsnas — — dånas d.

svimma

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 dåjnas — x dånas — v.

Soimma

FÄRS

№ 289.

L. Åqvist Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

däck

dæff, n., dæffed, pl. =, dæffen,
däck på ett fartyg l. öfver en
brunn. Fräänninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

däcka
v.

dèka I da. dakke/

i bet. "täcka kostnaden för ngt".

di' hade di' àlle' forsøkt, so
de kon dèka nan opbýgnes.

Lövestad m. fl. 1909

Nr 6868 Lövestad Färs hd

I Ingers 1976

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåckel

dé̲kel

den del av hästseldon, som
vilar över hästryggen

N. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

däckel

dákal, ~ -en

den del av selen, som
vilar på hästens manke

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dådan

ask.

den

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dæn

dän adv.

dädan

2
dæ kvinna dä
2 2
sägla böda dåd
/
o dän

№ 287.

FÄRS

2
därifrån

Fenningen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dådan

an.

den

P.L. 1898 281. Brandstad. Fr hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dädan

dæjn, adv., dädan, bort.

Nu gåer våned dæjn.

V Västerstad, V Östraby. Fo.

dæn, Vällesjö, V Branstad, Åsum.

De va trælsámt o ta dæjn aL

stéjnan --- Västerstad.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dådan

den, ado., dådan, bort.

gå den strags, stjor ja.

vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dädan

dæjn

dädan, bort

de va traelsamt e ta dæjn a'l

staejnen

Västerstad

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dådan
adv.

den

dāden, bort

P. L. 1898 281. S. Åsum, Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dädan

a d.

dæjn

dädan. bort

nú gån vånad dæjn

östraby.

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dägga
s.

dägja (genus?)

favorit, kelgris bland småbarn el. husdjur.

4439. Vollsjö. Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

dägge

s.

dæge

ett lamm som uppföder med komjölk..

№ 51 b Långaryd, Färs hd

O. Hammar 1895

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Läld

dɛl, m., dɛ̀len, pl. dɛ̀la
ah dɛ̀lor, -na, dåld, liten
fördjupning i marken eller
annorstädes.
Hʉ̀sɛd lɪ̀ʃʃor nɔ̀rɛ i ʃɛ̀lva dɛ̀len.
grɪ̀sen han hɑ̀d en rɛ̀ktɛ dɛl
på bɔ̀ana.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Boulsjö. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dåldgång

dålgång, m., -ln, pl. -a, -na,
eg. dåldgång; dalgång.

de e besyngalet dn bånan går
i sånen dålgång ena i Målme.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåmma

dåmma (dåmor, pl. dåmma, dåmde, dåmt, dåmt, part. pret. finns blott i n. sing., dåm, pl. dåmen) intr., dåmma, göra fördämning.

da e dåmt för vånd på flera ståle. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dämme

dämme, n., -d, pl. =, - r,
fördämning.

vi sätt dämme i an o da läge
vi laksöring. åsum. F.

Färs hd
№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dämme
s.

dämme, -ed

fördämning (vid vattenkraftv.).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dän adv.

se under dåden

Fäns hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dång
sb.

dag

stryk, smörj, prygel

Jfr syn. pryl, smorj,

strygg

Nr 67:8. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dæŋa. -or. -de. -t, dänga.

även = tränga

dæŋa ikrŋ

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× däṅka

vb.

dàŋʒa

låt vaṻenstaṅka, t. ex.
tvåṻ, som bestaṅkes med
en i vaṻen doppad visp,
innan den strykes

K. F. 99 N 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

där

"där

"där va ha präster a°

anra ..."

s. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dær

där

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dår
av.

dær

svagton. dar

han har bårn some begråvda

dar.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

1. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dæ̃r

dæ̃n

ss. formellt subj:

dæ̃n e jw æ̀n i sǹborje

(vattenmölla).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dær

dær adv.

dær hǫ́sta ár tvæ gǫ́za
om árid.
dær bǫ́de en gámal man
for

dær

FÄRS

M 289.

L. Åsen

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dær

dær

de nya stelad ~ ligor öpe

dær

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dær

dår adv.
rel. pron.

de e èn prest dær prækar
bøde i blåntarp o søde

№ 289. FÅRS

Søde

H. Areskoug 1925.

dår

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dån

dœr (—) anv. ss. rel. pron.

vem e de, dœr kan sẹda po dạs, nạr de e sọ sẹnt?

vollj̀ọ

Nr 4439 Färs hd
I. Ingers 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåa
aor.

daa va slad stòna spiggs
i dáa

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

dår; swagtr. dår, dår

dår

vi torda målt dår

vi torkade malt dår

R. f. 71 / dår torda vi

målt

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

där

dar e ingen

ingen kan läsad det finns

ingen annan, som kan läsa

det. K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

där

Stundom pleonastiskt,
utan någon direkt syftning.
han bòda dær ti fårsas
han bodde i min fars hem,
i min fars hushåll /

K. f. 71 han trivs òte dær
han trivs inte där

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

där

dær e én har stàlad

det är en, som har gården

dár vändas vi ju mer ti

fóbo dit, till Fóbo, för vi

ofte / dár e hiya mén

vägformen

R. f. 71

Nr 290: av bröderna

Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dær 2

Ibland utan någon
egentlig syftning

förekomsten é - ja där anger
stènana kråftorna är
ja "där" under stenarna (kräf-
torna är som bekant under
stenarna). - Så" uttalsvarians
finns, var kräftorna hålls till.
Ngn stenar är "peka på" "!!" tanken
inte vid tillfället i fråga.

K. f. 71

Lorde 2

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

där

där är hennes man
vägformen / Å. i betyd. 'vid
det tillfället', 'den gången
där brann hela
längan å. för. nön
K. f. 71 / Vid det tillfället brann
hela gårdslängan ner
för honom Övde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV

dår

dær va ònara óm en sen det var mera ont om honom (rær, rærar) sedan./
dær e jo ingen kan
jùta se ma na det
är jo ingen, som kan gifta
sig med henne/dær va ingen
K. f. 71/ o lé na det fanns
ingen, som tålde henne
Lövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV

där

dær gorde dæ
rèjda på tägad dæ
på taket byssde de
bo (om storkarna)

K. f. 71

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

där

där

"så va där jälle ..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåa
adv.

dæa

dæa læga kan dom åa

(mål. tidningarna).

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dær,

dær ædr. bet.

dær obet.

han kúmər dár,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

där

dær; trygdekv. dær,

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

dær

dæn - har - stát - dær.

hèla tí'dæn. Dæn har stått

där hela tiden. / åta dær nèra -

n. ö. 71 / tema - där nära omkring.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dår

där!

så skrek husbu, om

stutarna skulle gå åt höger

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V

dår

(som rel. pron.)

da ~ va ~ strínen dær ~
hada ~ pòsaʃsùga. Det
var strínen, som hade på-
sjùka (se sistn. ord).
N. f. 71. / va ~ da. dé, dær
skola ~ gɔ²? Var det
Sɔrde² du, som skulde ge²?
(i kortsnal).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V

dår

dår kan en jo gå,
där som e tråad.
Där kan man ju gå, där som
snön är tilltrampad (d: på
ställen, där snön är tilltram-
pad). ... Udom i Yttre
N. f. 71. där va tråad
Yttre ... för så vitt icke
där var tilltrampat.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI

dår

dær va en a
tösorna hade förärgad
en. Det var en av flic-
korna, som hade förargat
honom. / én (= brännvinslägel),
som dær gik en
K. f. 71. kåna på, en, som
Sövde dær gik åt
stöp på.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI

dår

dær e en kvinja
fuler år 2 då dær
år en kvinna, som fyller år
i dag (d: en av kvinnorna,
[som bo dær,] fyller år
i dag).

K. f. 71.

Sodde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dår

dær; swagt. dær, dær

dér hène dår borta

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dær

dær; swyfr. dær, dær

han ~ kom ~ dær óp han
kom dit upp.

dær ~ trɛla ~ han, ~
tjèlaren dèr fòl han ner
i kållaren

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dår

dar ; svagtr. dar

di' é, dar ensé det

(s: marknad) finns där ánnu

Tolånga

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dår

rel. pron.

dår 'som'

dɛ kan vá nɔn ɣɣtsa,
dår sɔr stenbɔŋkɛ det
kan vara någon enstaka per-
son, som säger 'stenbunke'
(d. i st. f. stenrámla)

Tolänga

1) stenröse

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dår

dær; sydv. dær

se spants. dær. gärn

så spanns det gärn

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dår

so ble dær skálen
yén så bler skalet
kvar / ét a dr dær
èblen dær hänger
M. J. 71 / eller de där äpplena
som hänga där / dær
ble friskara stálen det
bler friskare (luft) i stallet.
M. J. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Ahlenius 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

där

de kùnn, jo gå dær
som nùtt va bàka
det kunde jin låta sig
göra på platser, där det
inte fanns backar.

M. f. 75

... rôven, dær vi svùrte
rùtzorna, òm vårbonnen
som vi svepte tygràckorna kring.

Tolånga. T. f. 72

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

E

där

... där som tjänen sad

...där spinnrockestenen satt

K. f. 99

han så ofta de där bökakrägjzad där stå han ej
inte det där bockkreaturet, som
stod här

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

där

de va bilanes dær
öpe de hade äkt bil dit
upp

M. J. 28

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dår

dær; tryckav. dær,

dær.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

dær ~ va ~ nå mòga.

Dér fanns inte många.

dær ~ sto ~ álmar /

n. f. 71. / huma ~ va ~ gården. Det stod almar hemma vid gården.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

dår

första hàzkled dær-
gek-óp. första omgången
närvarodgästen, som gick
fram (tiu altarringen)/
... när-dær-gi:f-gùdiga.
2-fjjd ... när det gick
n. g. 71./ flanglaver i kö.

Ramsäu, Fär kl

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dār

dēr, obet. dar

jā vrla jārna blō dar.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dårade

Se × så° dårade

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

däreftar osv.

däräfter

"får en tid däräfter ..."

J. 30

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dærför

dǽrfor

dǽrfor dran kum sa mèd áw.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

därför;

läfor adv.

läfor ber ål måd

èden;

Röddinge

4 1586:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåfór

défor

défor ska vel dén sýnen ga

óver vos.

1941 1906 Vomb Fäs LJ.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

däräför,

däför ado.

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

därför

därför

M. f. 87

därför mote-ja-jagu-
resa-ti. lövesta därför
måste jag jagud resa till
Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dänför
adv.

dé'för

dé'för fráugor ja

Nr 7050 Långa'öd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× därförsa°

därförsa

förklarande tillägg t.ex något
man sagt: 'som man förstår',
'nämligen'

ja hade inte vad rätt
därförsa jag hade nämligen
inte varit rik

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dărifrå
adv.

dărifrå

dărifrån

lìda grànа dărifrå

Ett litet stycke dăr-
ifrån

K. f. 71.

Sörde.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x därifrån
adv.

därifrå

därifrån

--- om du inte vela- tele-
dan- frå (hålla sej därifrån)

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

därifrå

Å. darifrå

M. f. 87

de mota - ga - lozrövada

darifrå de måste gå mop-

na därifrån

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× däråfrå
adv.

däråfrå

däråfrån

vi måte ta däråfrå

vi måste fara däråfrån

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lärfrau

Lärfrau

s. 94

№ 4462 Västerstad, Färs h:d

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåifrån

dæifræ

han va kòman dæifræ

skantófta

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

därifrån
adv.

darifrå

han bòda at stìtta
darifrå han bodde
ē stycke dărifrån

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dæifrån

dæifrå

di vil jæna nima dæifrå

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

däråjgenom

däråjtnom

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dårigenom

dårigenom

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dårinne

dåriga

hum - har - jo - nú

- örrig - dåriga hon

har ju nu i ordning

dårinne (d: i sitt rum).

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dårinne

dåriga

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dårnade

dårnade

I förbindelser som: sant dårnade sådant dår, dylikt. nún hàde sont dårnadt. Någon (en och annan) hade dylikt (= bröd).

N. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dæröped dänuppåt adv.

so hon e fre nat han

kömor dæröped

№ 289. FÅRS

Ritupp

Sövde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

därvid

"därve

"de fick ble därve, mente pros-
ten"

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dó

dø (dør, pl. dø, dø. pl. och konj. dø²k, dut, dø. pl. dø²a, dø. pl. døn) intr., dö².

skůlk² fijor ga² me² sinzklär nu, sa² dø²k di.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dö

dø. døe. dø. dutt. dö.

han dø. han jöre öse. 1923.

han va me di föste som dø

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dø

dø , dø

tín dø. hán sedan dog

han

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

do~

v.

sg. pret. do~ s. 90

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. dø

pret. dø

pret. part. dött

dö

pres. dör(r)

dör vid han

i ena ända han dör

H. Areskoug 1924.

Östra Ljungby

FÅRS

dör

№ 287.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dō
v.

dǫ̲ pret. dǫ̲

di tɛ́ dǫ́

de e lèɣesiɛ̀n mɔ̀n dǫ́

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951. -57

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dö
v.

dø. pust. dø

ingen dø i fjøn

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dõ;

dø, - r, dø, dyt;

nor tröld va

dýt;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dö

dø i pret. =

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h

Pres. sg. -r Hugo Areskoug 1960

han slår an å håller
me en hàmare, so han
dø. Han slog honom i hu-
vudet med en hammare, så
så han dog.

n. sg. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dø dø dut dõ de

dør

dõ

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dø dø dødt dø v.

dør

han dø 2 føra 2 vekan

dø

FÅRS

№ 289.

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

dö

dø, dø, dut

Pres. -r

gostáv han, dø

K. 6. 71 / 2c òya ær Gustav

han Dog i unga ær

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dø
v.

dø. pret. dø

den va én pág dó dá.

hum skola bära dra sérfjen po,
som hum dø i.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dõ;

dø, dør, dø, dyt v.

di vinda bénan i

várd o dø';

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dõ;

dø, døn, dø, døt;

han dø på måndn;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dõ;

dø, -r, dø, dyt,

hym styt o dø'.

Röddinge

A 1586:1 Holånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dõ;

dø, -r, dø, døt,

han dø' for nuna

ør sin;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dö, dö, pl dö̂r dö

dö

studsa upp sjunga o dylr

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

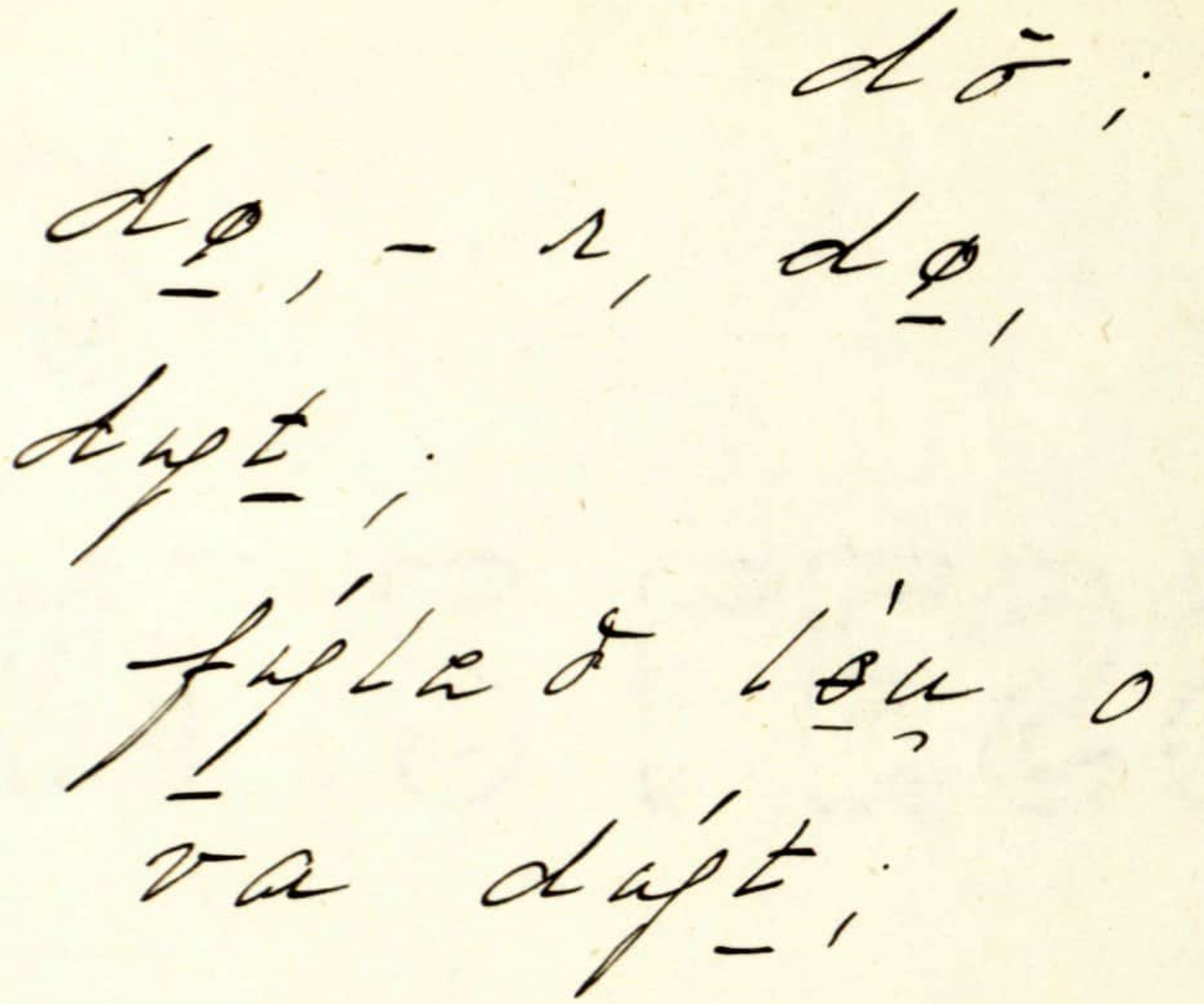

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dø

dø , dø , dødt

pres. -r

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dôd
adj.

dø el. døør

han e døør.

Nr 1006 Vomb, Färs hd

L. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåd
a -

dø

de e vel ålle hån som e dø!

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dôd
a.

han va dø' ègan mín tíd

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dŏd.

dø a.

døt n.

døa pl.

føled e døt.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåd
s.

dø. -n

dras me dön = ligga i dödsmånaden.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dɔ̄d.

dǭ a.

dɔ̀ptˉ n.

dǫ̀a pl.

brǫ́d e dɔ́ptˉ.

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dø; pl. -a

död
adj.

sen - kvigan va - dø, mått - han - sälja dé mé sedan hustrun var död (= hade dött), måste han sälja det också. M. J. 75 Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dåd
adj.

de ~ e ~ dått

det är dött (om ett barn)

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dödd
a -

dø

sa kom di' nø'r a sa te'-nom
ad hésten va dø'.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dø
dut
dø²a

död af:

²ala r gamle r e dø²a.

№ 289.

FÅRS

Sönd H. Areskoug 1925. död

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. död

dø

ja, tlér, hær, vel
ti, min, dø. Jag stan-
ner här väl till min död.

K. f. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dø; pl. -a

död
adj.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II Adj. substantiverat: död
adj.

följa ~ non ~ dø ti ~ järan
följa en död till graven / de ~
ska ~ nte skoja me ~ dan ~
döa man bör inte skämta
med den döde. M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dôd
a.

dø

àkti ón sa den døe

talesätt.

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

död
sb.

dǿen (best. sg.)

dǿen ser inte ator-
ǿloren dǿden tar inte
hansyn till människans
ålder

M. L. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

död
adj:

SO kan du få en
lövanes i stelad för
en, då kunna de få en
levande i stället för en död
(d: man; om ankor, som
gifta om sig) M.f.28

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dödsb.

best.f. dön

döden

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Hölks~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dödbakare

dobågare

"slöjfock."

Nr 3321 Fränninge, Färs Lo

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

död-dag

dø̀adå. dödsdag.

di bø̀de hær te sin dø̀adå.

H. Rönn.

Vomb

I. Ingers 1930.

Fäs

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dödfödd

dødfød; pl. -a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× döja
v.

döja

lida. plägas. ha ont.

Nr 8206, Längared, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× döja

döja. -or. -de. -t. × döja,

uthärda, utstå

~~ja~~ ja', vi' har döjt av hëda

i dá'.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dôja

dôja, dôjde, dojt

tåla, uthålda, lida

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dõja

dõja . dõjde . dojt

lida. plågas.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× döja

döja² (döjor¹, döjde², döjt)
tr., lida, utstå.

Han döjde² noka av² brögd.
Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Höldomskåp

Höldomsskåp, – 20 s.

Höm skåp;

Höm;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dölja dulde dult dölja o.

dölja

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× döldom

dyldöm, m., oböjl., förek.
bl. a. i pl. i dyldöm, i
löndom. Gränninge. Fs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dölja

dūlja (dūljor, pl. dūlja, dylde, dylt, dyld, dūly, pl. dūljan) fr., dölja.

hum dylde'd for mōworen od hum hāde'd gāled stelt.

di ha sa med dylt for mē.

Ögum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dölja,

dyl̲ja, -ˊor, dyl̲dɛ,

dylt.

han dyl̲dɛ mɛ̃

ɛd.

№2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duldom

dölgdom

hon fitz en glut ~

lönndom

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dõlma;

dø̀l̀ma, -`ar, -`a, -`ad.

ligga i halvsömn;

ja lø̀u o dø̀l̀ma;

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dölma

dulma (-ar, -a, -ad, -ad, -a) intr., inslumra.

[1] laserad på [2] dulmador, som [1] fälld som.

Fräsninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dùme. -or, -de, -t, dôme.

kal den fèmtene ble dend
te fem menétors aérst.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dömma

dämma (dämmor, dämmde, dämt, dämd, dämm) fr., dömma.
di blinge dämmda ti fira år.
Främinge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dúma dúnde dumt dõma v.

dúmor

han ble sal dúndor

dõma

FÅRS

№ 289

S. Aasen

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dõma

dùma, dùmda, dùmt

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dömd

dúmdor

han tele dúmdor

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dvina 2 n

×dvina s.
ö

Kvant. rätt!

jfr dyna enl. annan uppt.

ö
aska

FÅRS

№ 289.

S. Åsele ö

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyna ~ ~d

~n

åk hör de dynar

Kvant. rätt!

jfr dyna enl. annan uppt.

askad

FÄRS

№ 289.

S. Ahnd

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. dõna
sb.

dỳna f.

åska

da~ ser~ zed~ tz~
dỳna det ser zt til åska

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. döna
vb.

dyrka, =

pres. =ar

• åska

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

2. dôna
vb.

sid. óp. mâta, for. da.
dignar! Stig upp, Mâtta, för
det åskar!

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dl²na n

x l o Dörr
~~Lööra~~ s.

dh vd ~ ² nat

åska

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

R²ddinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dõna;

dȳna, -ar, -a, -ad v.

åska;

de dȳnar o jȳnar;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dun²a ~ ~² d

² ~ r

× dōna
~~dona~~ v.

åka

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Rödinge²

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dõna
s.

dȳna, -an. × dõna, åska.

Något föråldr.

Vomb

№ 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyna -a -a-ad, åska. x dòna
v.

något förälk.

vomb

№ 1006.
Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dôna
v.

dǫ̀na -a -ad

dundra. Ljuda dovt, dåna

ja ǫ̀ndran va de va som dǫ̀na.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dõna,

dȳna, -ar, -a, -ad v.

åska;

de dȳnar o jȳnar,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dõna,

dȳna, – an s.

– ˈ – or, – na;

åˈka,

de blˈer vˈl dȳna

te natˈn.

№ 2892:1, Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dõna
s.

dõna (dy̆na)

åska.

dõnan e po himmelen.

dy̆na enl. P. L.: se knappas

Nr 44 b Brandstad, Färs hd
Carl Lindeblad 1878.

Institutet för språk och folkminnen, Lund

† döna

dy²na (-ar, -a, -ad) impers.,
åska.

de dy²na på²selit.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

döna s.

döna

åska

Sämen strämy döna...

s. 30

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dõna;

dȳ̀na, – an s.

– ȯ̀, – na; åska;

de vȧ̀ en fȧ̀rli

dȳ̀na i lȳ̀des;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lõna,

lʼöpa, -ʼar, -ʼa, -ʼad,

äska,

dé lʼöpar,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† dõna

dǫ̊na . f. , - n . pl. - nor , - na ,
åska . Brandstad , S. Åsum

dǫ̊ va̲ tvɔ dǫ̊nor fro hi̲mələn .

Åsum . Fä

Färs hd.

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dö̀na
v.

dö̀na -ar -a -ad

åska.

jö̀na o dö̀na

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ döna s.

dyna, – an s.

åska;

nu syr dä ja
inte dyna!

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

döna
v.

dùna, -ar, -a, -ad.

åska,

nor de dùna so
vàldi Lin
jamgrýda; hör;

Tolånga, F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dõna

v.

pres. dõnar

åskar.

Nr 1585 Tolanga, Fårs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. dôna
sb.

dżna f.

åska

N. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. dôna

vb.

dàgnja, =

Pres. -ar

åska

M. J. 75, N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dōna

× dôna
v.

åska

dōnar iväg sade man också
om en person, som springer
åstad.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ döneregn

dönerän, n., -ed, pl. =, -ea,
åskrägn. Dränninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× döneskräll

dy̆neskrèl, m., -ken, pl. -a, -na, åskknall. Fräuninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dunkskrel ben dunskräll s.

Kvant. rätt?

åskskräll

FÅRS

№ 289.

S. Asun

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+dönskräppa,s.

dönneskräppa
= Petasites officinalis

Björka sn, Färs hd, Sk.
G.Ilien 1943.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+dönskräppa,s.

dönneskräppa

* Petasites officinalis

Klamby, Branstads sn, Färs hd
G.Ilien 1943.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dönèskräppa

dýneskrèpor pl.

ett slags stora bredbla-
diga växter. bot. Tappa
och Petasites

(d: en- brúnor blòma)

(du vùsta ve-
N. f. 71 tgarénor de växte
vid kärrkanter).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Löde

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

döpa

dø̄pa (dø̄por, dufte, dupt, dupt, dø̄p) th., döpa. prē̄stens lī̄le sō̄n blytt dūftor i fjǟrfjan.

Pöddinge. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dôpa
v.

dòpa, dôpor, dùpte, dupt.

préstens lila sôn blytt
dúpton i fjärtjan.

Löddeke.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

döpa

pret. part. dupit

Också torde vara relativt sent uppkån; de genuina torde vara kristna.

J-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

döpa

dùèpa, dùèpta

M. f. 78

Motsvaran väl fornellt dùèpa som
är målets form för doppa

1-1.

Jfr ock kristna i andra mål.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dòn

s.

el. dø̀ror

dø̀r, -an, dø̀rar, -na

di sate en hø̀jare dø̀r.

dø̀rorna va sa làwa, sa di

stùte dom.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dörr,

dor, -'n s.

dörar, - na,

dörn stöur ürtn,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dõr;

dǫr, -' ǫn s.

-' or, - ma;

Röddinge

1586:1 [redacted], Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dǫr en dǭr na dǫ̃r s.

dǫ̃r

№ 290.

Rödinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dõn

dø̄n, 'an

dan va nók ìgen a jek
dø̄nen forbi', udan di fe'k ---

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dörn

dör. -en

genom dören so slogte di kälk.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dôr

ller dȯ̀rar, -arna

dȯr, -'en, -'a, -'ana

ller dȧr ete

dȧ va dȧ̀rana ȯ̀ppna

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dörn
s.

dör, -'en.

den bättgaa a va ljusen, den
sjundie dörnan, sa di kan ga ej
a se'.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
1. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dôr,

dor, - n s.

dòror, - na,

töp dörn,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dörr,

dål, - ln s.

dòror, - na

Tolånga,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dóm
s.

dør. Len.

Nr 7050. Långarcd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dörr

dör, -en

K. f. 72

-ar, -a, dören -na
vid dörren K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dörr

dör, -en, dörar, dörarna

hon täpte dörarna hon stängde dörrarna

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dörr

dör, -en, dörar, dörarna

f.

där va en fyrkant
på dörarna det fanns
ett fyrkantigt hål på dör-
arna

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dör,

dor, -r -rn s.

-or, -na,

töp dörn,

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dör

dör, -'n, -'r, -'rna

hun snat ej om dö'n.

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dör,

dor, - ar a.

dörar, - na,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dör

dor, f., dören, pl. dörar,
– pa, dörr.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dørlen 2or na dörr s.

ja lor dørlen sta

dorr

FÄRS

S. Åum

№ 289.
Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dôn

dør, -en

pibehåed flø på dønen.

ja tar a kåstar krumdan ej

om dønen.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dörr

dörr, -en, -ar, -arna, fem.

dörren sättar = hänger

för öppet med, hänger snett.

dörren kåsar nér

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dôn

dön. -en. dönen. dönerna.

fem.

1957 Färingø. Fær kv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dörn

dør, -en

tøpa døren

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dörr

dör, -en, -or, -orna

Jfr halvdörr

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dör

pl. dörar

M. y. 87

Mjöl. tillfällig (respers-
påverkad) form

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dóra
s.

dɔr, !an

tá dìta, som e va hínsian

dɔ́ran!

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dörhål

dörahål. -ed

dörröppning

1954: Ö. Kärnstorp. Fäv hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Dörrhål

Dörrahlad best. sg.

K. f. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dörrkarm

dòrakàrm, ˋ – ˊan

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dörkärn len / dörrkarm
~ a na s.

dörrkarm

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dörrklinka

dörraklinzffa, f. -n,
pl. -ffor, -na, dörrklinka.

Wollsjö. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dörlykelsa

dörhakkrysta, -n, -or

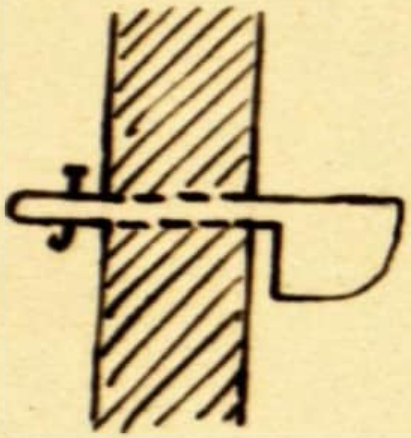

ett slags dörr-
hake av trä

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dörrpost

dörpóst, -an

den sålvan kan di liàsavæl
smòrja pa dörpósten
(om en gagnlò salva).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
1. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dönpost

dönpóst -en

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dörtäppe

dörratöpe, n., -d, pl. =, -n,
dörrstängsel, dörrlås.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dör

dov l. dövor, m. och f.,
n. dövt, pl. döva, komp.
dövare, dövast, döf.

Åsum, Vollsjö, Tränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

do

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dǫv

dǫv

dǫv

hann var dǫv

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dör

dør el. dørvor, n. dørt,

pl. dørva; dørvare, dørvast

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dövas

dövas, =

bero̊vas kanske

han dövas so̊kalade

ósa (om en hårt som bromsas)

Nr 6768. Lövestad, Skåne. ha

H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dövhet

dövhed, m., -en

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

döfhet

1
dövhet, m., -en, utan pl.,
döfhet.

Allm. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dövhör
adj.

dövhör

lomhörd

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dqvhǭran dǭvhǭrd

dǭv

han vu lidu dqvhǭran

Långarǭds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dôma

perf. part. dømdor

de va han dømdor te for
non forsé alsa.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dǫ̃hörd

dǫ̃hǫ̃rd

dǫ̃hǫ̃rd

№ 290.

Sǫ̃fde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Bohusl

dovhør[1], m. och f., n. -t, pl. -a, döf, lomhörd.

dovhøra di hør for döa[2] liŋ.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dövstum

dövstum

fr. 2. dum

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dõvstum

dò̀vstòm ; pl. ~ -a

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eder

poss. pron.

ær, pl. æra

Färinge.

ja bryr me ènte ám æra papisteriør.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. eder

ær, -t, -a pron. prom.

jag går, ifrå ær afær

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1931-36.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

er, obj.

1. eder, pron. pers. pron.

gazzar i zgen a dr grèda?

Använder ingen av er grädde till kaffet?

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~er~~ eder

er; pl. ~ a pron. pron.

n. stär opp ód er. vägg,
n. fjätor mät n. ära agg.

Vi stå nyttiga er vägg, vi
skiter mitt i era agg.
(er majrisan). Se n. skita

N. g. 71. Ramsåsa, F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ar ~t
2
~a

eder ~~det~~ pron.
pos. pron.

eder

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eder

er

pers. pron.

ja, ska, jora, rabús,

po, er Jag skall ta al-

la sticken (i kortspelet) för

er.

25. V. 71

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ær; ært; àra

eder
pos. pron.

sprìgen, so~ nz~ kan~
få ært~ màta! (se u.
× mätte).

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eder
pron.

jer

?! ler ?

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bden

jær, jært, jèra, poss. pron. bden

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eder

pron.

jer

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eder

pers. pron.

jär

eder

ja va himma hos järt

(te järt?)

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× edorkoppa,

èdorkòpa, - an s. ā.

- or, - na,

spindel,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ederkoppa,

èdorkòpa, – an s. ä.

– or, – na;

spindel,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter,

ätt or prep. o adv.

ätt or dèta blè

nòvana stòva,

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter prep.

lita

ller lita

№ 289. efter FÄRS

S. Aeun

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

é-tor

efter prep.

efter

FÄRS

№ 289.

S. Aum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter;

l̲t̲or el. l̲i̲t̲a prep.

han sprȧnt l̲i̲t̲e

mk;

Röddinge

1586:1 Tolångs. Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ätta efter

efter

dan fåla mankan ätta

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter

ète . efter: (adv. och prep.)

nels han e gån ète kóen .

Vomb .

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ètor l. étor efter

forélra holt, ètor glutə
föräldrar höllo efter barn/
dan, étor dagen efter

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter

adv. & prep.

äta

täka gud för mad a möte

fen före a fäded äta.

(Ramsa)

J. J-s 1947. 4829. Västerstad, Fårs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter

älle

s. 90

№ 4462 Västerstad, Färs h:d

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter

adv. o. prep.

ète

vi va fei noa dá ète

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter

ète

nú ha vi èate frkad bá ete

nom pa líd.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter

ètte el. ètor

lid ètor ijen

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter,

ätor el. äta prep.

ja kumor ätor,

di språnt äta lm ån,

№ 2878'1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter

adv. och prep.

ètte

östraby

Nr 2· i b Fars lc.

Per Larsson 1893

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter

èta el. ètor

èta va mina forélra sá ...

dí fa di lèida-ètor

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter
ask.

ètor

lìde grònа ètor

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter:

e̲to̲r lì̲a = jämförelseord,
relativt

de e e̲to̲r lì̲a fo̲r dýr

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ɧten

ètɐ

titɐ ètɐ, om de glǿr ogɐ gɨ̀dan .

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eftär

"älle

"dränjen ve läät älle..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter.

Lt'or el. Ltl prp.

han jäf't'or vos.

G 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter

ator (tvegtr.)

ator ~ hón efter hand

(Wäsby).

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

Tolånga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter

ätta l. åtta

dån åta kvud dagen

efter Knut.

K. f. 72

én åtta enånen den ene

efter den andre. K f. 72

Tolänga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

efter

ja~ fråga~ ~ nå~ å~tad

jag fråga~ inte efter

det (bryr mig inte om

det).

K. f. 72.

je~ å~tor ge efter (för

rgn). K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Ansaku 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter

2
åtte, adv. och prep., efter.

Kärrstorp. Fs.
Allmänt.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter

äta

én lùda äta en án

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter
adv. & prep.

äta

äuned äta ja hade gåd a lést

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lʼtor (lʼtor)

efter prep.

Je va i vʼkan lʼtor

№ 289. FÅRS

efter

Sörde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

efter

han va so gålan
etor måd han var
så förfärligt begiven på mat.
K.f.71 /dé har en
dånsad étor
det här man — dvs. den
talande själv — dansat ef-
ter (om fiolmusik)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

efter

dan ~ ẽta

följande dag

K. f. 71.

Tovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

efter

so mota- de- ga- ud
åtad. Så måste de gå
at efter det.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åtr

efter

jesa déd åtr

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter

éfor l. àte

tita àta titta ef-

ter

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

efter

hán gick fóre, o sín kom gá ätå han gick fore, och sedan kom jag efter (bakom) / tjäma ätor- lús kamma för att få bort löss / dan - ätor dagen efter

Nr 6768. Lövestad, Förs. hd
H. Areskoug 10.7.58

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

efter

Djuren ser inte alltför
olorden dödan tar inte hän-
syn till människans ålder

M. F. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter

etter adv. & prep.

efter

även. och vanligare, ette.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eftergille

ǎ̀lejìlè, n. 1–d. pl. =, – r,
efterkalas, efterbjudning,
sammankomst efter en pals,
då man påstar på kvarleft-
varna. Vaasjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Efterlämnade av.

Etehån

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eftehöst

ɛ̱ftɛhǫ́st ellɛr ɛ̱ftɛrhǫ́st, -ɛn,
-a, -ɛna, *ɛ̱ftɛrhíst = hösten
såsom årstid; (hǫst enstɛmt tɛlɛknɛn
skördetiden, skördearbɛtɛt o.d.)

Vɔmb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efterhöst

ätehösten bet. sg.

årstiden höst

pa. ätehösten om hös-

ten.

N. J. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efterhöst

èttehöst - en

hösten ss. årstid.

mörtfesbröd om kvällana om

èttehösten.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efterhöst

atorhöst

Jmfr.: av atorhöst i
höstas, sistlidna hösten

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 förhöst en efterlöst s.

fram pl. – en

senhöst

.M 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efterhöst

e_te_h_ø_st -en -a -ana

om e_te_h_ø_stana, nar _ù_glan ga_l

- - - -

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2
h_t_or_h_o_st ln a na ste_l_ö_s_t s.

2
de va_l_ vrst h_t_or_h_o_st

№ 289. FÅRS

Sönde

sönhöst

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åtorhost un

efterlöst

efterhöst

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efterhöst

åtahösten bf. tg.

årstiden höst

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

efterhöst

2 ~ atorhöst förr hösten

M. f. 87

2 ~ ätehöst ds. M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efterhöst

ètahøst, ˋ—ˊan;

ˋ—ˊana

årstiden höst

N. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efterhöst

ètehøsten (best. sg.)

årstiden höst

på ètehøsten om hösten

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

efterhöst

på ätorhöstana om
hösten, om höstarna

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× efterhösta-hö

ɛ̱ftɛhǿstahø̱. -ɛd, hǿ tom

thórdas om "efterhösten." ɛ̱ftɛhǿsten.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efterhöstasnickare s.

ETTER-HÖSTA-SNICKARE

Efterhöstasnickare,
kallades den snickare som
fuskade i yrket. Detta hörde
man ända in på 1930:talet.

Västerstads socken Färs härad 1984
Gunnar Persson Dala Västerstad 8 242 00

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1984

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efterhöstklöver

àtahøstaklòvor

klöver som växt upp
efter slåtern

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efterhöstråg

ètorhøstarsi

höstråg

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× efterhöstto sb.

èfterhöstaţa n.

höstull, all som blipptes
om hösten (var av bättre
beskaffenhet än vårullen)

Jfr × framtidato

Se vidare u. pingstlig

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* efterhöstto

ètahøstatò, `----' ad

fårull som klippes om

hösten

n. g. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åt a höst a ull

× efterhöstull

höstull

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efterkalas

²ɛ̄ftɛrkalā̀s, n. -ɛt, pl. =, -ɛn l. -ɔr, -na, efterkalas, kalas som hålles dagen efter ett större sådant.

Åsum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter lika

ɛ̲fte lì̲a = jämförelsens,
proportionsris

ɛ̲fte lì̲a va di kan betá̲lt
for hú̲sed ...

1949. Nr 4802. Brandstad, Fäs kn

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 förlåten

efterlåten

medgörlig

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

2 Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eftermiddag

ètemida -an -or -orna

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eftermiddag

hˀlmida, f., -n, pl. -dor, -na, eftermiddag.

allm. Fs.

de tɔ en hél àtamida.

S. Rum

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eftermiddag

ẽtemi̇da - an - or - orna, s.

eftermiddag

S. Åsum

de tō en hél ẽtemi̇da

Nr 4151 I. Ingers 1925

fäs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eftermiddag

ètemida, -an, -or, -orna,

eftermiddag.

de kona bo ble po förmidan
a ètemidan.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2 eftermiddag
ltemidan ltemidorna

eftermiddag

№ 289. FÅRS

Sövde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eftermiddag

ˈɛtəmiˌdːa, ˈ--ˌan, ˈ--ˌor

2 ω ˈɛtəmiˌdːas i eftermiddags

(sistlidna eftermiddagen)

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eftermiddag

ètamidan best. sg.

po. ètamidan pº efter-

middagen

m. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eftermiddagskaffe

ètamidaskáfa n.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eftermiddagskaffe

ètamidaskàfe n.

dricka ~

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efternamn

ètornàmn, -ad

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 återstående d × efterlämnade s.

~ de va so lurt so
lurt so de va knavt
vart o ha

det svagaste
drickat, efterbryggd

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eftersom
etesom (vagtr.) komp. kaj.

allt eftersom

.... etesom, du va

mönada allt eftersom

munens beskaffenhet var

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eftersom

ètsom

allt eftersom

di' fetj koma ej ètsom di'
kom dé'd

(d: i'tur å ordning).

Nr 4802. Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eftersom

ädde såm

s. 92

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egen

ēdzen, m. och f., n. -dzed, pl. ēdzna, 1) utan komp., pron. adj., egen. ēdzen stūwa. ēdzed nawa; 2) med komp. ēdznare, -nast, egen = besynnerlig, konstig. han blör alt ēdznare, jö lazor han lövor. Fränninge. F.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egen
adj.

en

min én, min egen.

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egen

en pl. éne

donas éne sòknon *)

*) sva. pån. form.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

egen

en; et

(properis)

..sin-en gör sin egen jord /

---ma-sit-ét med sitt

eget, med sina egna angelä-

genheter / på-vår-en

K. 8.71 plan på vår egen

ägobymd (mark) Södra

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

egen

han har fått jämt
mödan med min egen
får lika mycket som min egen
dotter / min egen dotter

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

egen

po ~ vart ~ ét på vår egen mark.

n ~ hade ~ mást tor

på ~ mósen på ~ vart ~ ét. Vi hade mest torr på mossen på vår egen mark.

K. f. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en
ena

egen adj:

min en dotor. 2
de fjorde me doras 2
ena og

egen

FÅRS

№ 289.

S. Åsam Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

egen

Jag har ~ mat ~ ét
~ fäta. Jag har mitt eget
att sköta (mina egna sysslor).

K. f. 71.

Sönde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egen

en, et, ena, egen

1. de va mæt ét pafój.
2. han kom ùd a sa ti na hæm skola la sk nöja me sina éna pöja a ènte ta ändras.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

et neutr. egen

(proprius)

den egna hans ett han
gör inte själv om det

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egen;

en, ett n.

hans ét hús;

hans enr gáur;

Hör;

G 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egen

ägen

proprius

va - sin - ägen vara sin
egen herre, vara oberoende
av andra / da - e - doras -
ägen prog det är deras egen
Löwenstad pojke

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egen
adj.

en

sin én mán

Nr 4418 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egen

ègad n. +/

gälvägt (om hemman)
de. e. ègad. Det är
en gälvägd gård (d. v. g.
arrendegård).

+/ sep. - form.

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ælen, men ælen egen

min egen

da ta sin ja høt min

ælen

det var sin jäv själv hade

satt bo.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lgd

egen

märkvärdigt

egj.

man lgd vän ad

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egen

1.
ǽjen

de e min ǽjen klǽd

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egendom

ǽgendàm, m., -en, pl. -a, -na, egendom, jordegendom.

dær e men ǽgendàm ti di stǽled.

Pǽddinge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egendom

ȁjendȁm, -en, -a, -ana

(jord-) egendom.

dæ e mén ȁjendȁm ti dí

stȁlad.

Löddinge.

Nr 281 Färs hd

T. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egendom

ègendòm, ~ — ¹ en

lantegendom

1:a leden uppl. på 1:s.

M. f. 82

Vanstad

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egendomlig

ègendòmlad n.

Rsprs-ord med anpassning efter målet

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egennytta

²ɛ̀ɡɛnnùtːa, f. -n, utan pl.,
egennytta. åsum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egennyttig

²ɛ̀dzɛnùti l. -tijar, m. och f.,
n. -tit, pl. -tija, komp.
-tijarɛ, - tijast, egennyttig.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egentligen
adv.

ejäntalian

den likta ejäntalian ---

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egentligen

ejéntalien

hum fek sàgna Jöbams, ejéntalien.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egentligen

ejäntaligen

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egg i

ädj, i kn s.

den, e rätt räg

i ädjen i

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egg.

egz

K. V. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egg

eg, -en

vèda égen bygna eg-

gen

9 säkerligen nyss för- dj -

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ej

nå männ jöre död ij

= nej män gjorde det ej. s. 96

№ 4462 Västerstad, Färs h.

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ej
adv.

ej

tiden gåun, a vi' folkjön må,
vacken vi vill ellon ej.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ej

i

nä mén blek han i

Den vanligaste negationen är inte;

i förekommer endast efterställt och i dessa förbindelser.

Nr 5214. Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ej

ay

Nytjas blott vid emfas i vissa
fall, t. ex.: nä mén jor-
já á ungefär: nej, dotgår
jag minsann ej

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× e/à

à/a,

interj. nåväl, må vara.

à/a, men kan kuṁ koṁa te a àva

?

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gja
inkej.

ǽja

= nä vara. gör ingenting.

Nr 1585 Tolanga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ~~eja~~ eja

interj.

àja

ån sen?

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ek;

ɛ̄fz, - ɛn s.

ɛ̄fzor, - na;

dɑ̄r vɑ ɛn mi̇̄d stōr
ɛ̄fz, i dɛ̄n blē frōdɑn
jɑ̄lslɑ̀n.

№ 2878 1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ek.

ɛ̄ʃʒ, ɛ̄n s.

– ɔr, – na;

dan ɛ̄ stòra ɛ̄ʃʒɔr.

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ek

ęgz

der vá non ęgz . Dä
fanns nęgon ek

n. g. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ek

s.

egz. 1 exn

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ek,

ɛ̄dʒ, -ˈn s.

ˈɛ̄dʒər, -na,

dar vɨstə ˈɛ̄dʒər,

M 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ek,

ɛ̀dʒɛ a.

ɛ̀dʒabrɛ̀nɛ.

Röddinge

1586:1 Tolånga Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ek;

=ɛdʒ, -´ɛn s.

-´ɔr, -na;

Röddinge

1586:1 Hdlånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ek
s.

egz. 1en

№ 4338 Långaryd, Färs hd

Nils Nilsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ck

ɛ̄dz. f., ɛ̄dzan, pl. ɛ̄dzor,
– na, ek.
han sʼnöpte ti ɛ̄dzor.
Sum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ek;

edz, -' ln s.

-' o, - na;

Tolånga;

G 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2
l̲ɛfza n l̲ɛfzor na elra s.

eka

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
Eg ja n or na eka s.

vo hu ma 2 Egjan,
2
pæga!

2
Åstaby FÅRS eka

H. Areskoug 1924. № 287.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eka
s.

ägga -an -or -orna, f.

Västerstad, Östraby.

Nr 2<1 b Färs hd

Per Larsson 1893.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2
lfja n ~or na eka s.

eka

FÅRS

№ 289.

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eka
s.

ɛ̀dʒa -an -or -orna.

P.L. 1898 Utl. m 281. Kristianstad, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eka
s.

ègga -an -or -orna

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eka
s.

ègja -ar -or -orna

P. L. 1898.

S. Åsum, Fårö hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ega r egor na eka s.

pt hid nk lgan

eka

FÄRS

№ 289.

S. Aeun

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eka

²ɛ̊ʃʒa, J.:, -n, pl. -dʒor, -na, eka.

Vallsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grec
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eka

²ɛ̱dza, f. -, -n, pl. -dzor, -na,
eka. Västerstad, Östhaby. Fs.

²ɛ̱dza, Vadsjö, Branstad, Åsum.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× eka

pl. ègzor

ekran

Kånninge, Fårs hd. A. J. 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eke

ègge , -ed

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eke

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eke;

ɛ̀dʒɛ, a.

de ɛ̀ ou ɛ̀dʒɛ;

M 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ek

ègdza n. sb.

ekvirke

boda, ègdza o. fìra o.
hyggad sóm både ek-
virke och furuvirke och
vad annat (virke) som helst.
N. J. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ eke

²ɛ̄ʃʒɛ, n., -d, utan pl.,
1) ek l. ekskog; 2) ektå,
- virke. Östraby. Fs.

²ɛ̄ʃʒɛ, Vallsjö, Branstad, Åsum. Fs.
Tånninge.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eke;

ɛ̀dʒe n.

har ɛ̀ bo ɛ̀dʒe

o bødʒe;

Tolånga;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekr

ègla n.

1. Ekbestånd, ekdunge.

2. Ved l. virke av ek.

M. f. 71

Anm.: ègja torde vara mera genuin form. jfr ègjapryl.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekc,

ègzz a.

skåvèd é ou ègzz.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eke

ègja -ad

yngre èga (1-s)

P.L. 1898. ekr. s. 281. Brandstad. Fær hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekej

ègzə a.

skábəd va ou ègzə;

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eke

ìgga, -ad

ìstraby

Nr 291 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ eke

²ɛ̈dzɛ, n., -d. utan pl.,
¹/ ekträ, - virke, 2/ ekträd
l. -buske.

Vallsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eka
s.

ègge, -ed

vättlighet av ek; ekorinke.

Nr 5214. Ö. Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eke

ègja n.

1. Bestånd av ek, ekdunge

2. Ved l. virke av ek

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*eke

ètja pl.

hjulekrar K. ∫. 99

nya ve o. edja nya hjul-

~~ekrar~~ Co"ter och ekrar

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekebacke.

ègebáke m.

med ek bevärt backe

M. f. 84

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekebark ekebark

ekbark

¹
gɔɔt farɔa dɔ ɔ
²ɛgzɔbark o galɔbla

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekebark

²ɛ̀ʃzebɑ̀rk , m. ,-kn , ekbark ;
¹/ utan pl. , kollekt. , ²/ med
pl. -a, -na , stycke , bit
af ekbark . Ja lɑ̀ ²nönɑ
²ɛ̀ʃzebɑ̀rka i ¹kɑ̀kelɔ̀nen .

Vollsjö . Fa

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ekebaska
sb.

ègebåska f.

avhuggna grenar o. kvistar
av ek (av elda med)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekebjälke

ègge-bjälke, pl. -a

även (yngre) ègge-bjälke.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekebjälke

ègzabjältsa pl.

ekbjälke

Prògada ègzabjältsa

krokiga ekbjälkar

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekebjälke

ègebjælkə; pl. ~ – -a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ekebränne

ekvedsbrännе, n., -d, utan pl.,
ekved, -bränsle.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2 1
ygebälig en
2 3
yggebälig en
3

× elebåling
f s.

Där liger en ygebälig
2 1 2
ige i skoven, den kan
3 1
du få jens.

H Areskoug 1924. ekstam

2
Ostkusten FÅRS M. 287.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekefot

ègefød

hån i'det. „fotträ ek".

han han bøjt en stùelæja me
ègefød, fìnestølpa, klinta vègja.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd
Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekekista

ˈɛdzɛfɡˌistɑ, pl. ˈ–ɑr

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ekeklots

[2] ɛ̀dzɛ̀kklɔ̀ɔ̀s, m., -ɛn, pl. -a, -na, ekklots.

[4] Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekknubb

²ɛdzɛknɔ̀b, m., -bɛn, pl. -bɛ, -nɛ, ɛkknubb.

Hɛn lidzɔr jɔ̄ o ¹prɨ́bɔr ²ɔ̄wɛnɔ̀ ²ɛdzɛknɔ̀bɛn. ɔ̀sɛm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekeknöl

ègjeknǿl -en

grovt stycke eketrä

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekekäpp

ègetzèp m.

ekkäpp, käpp av ek

n. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekekåpp

²ɛ̊dzɛ̊ʃʃɛ̀ʃ, m., -ɛn, pl. -a, -na, ɛkkåpp.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekelund

²ɛ̀ʃzelòŋ, m., -en, pl. -a, -na,
ekelund.

dɑr blø ɛn ²ɛ̀ʃzelòŋ, sɑm di
²kå̀lɑr fɔr ¹tulelòŋ, ɑw di ²å̀lenen,
sɑm ²tu̇le ²sø̀de.

Ågum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekelöv

²ɛ̀ʃzɛlø̀v, n., -ɛd, pl. =, -ɛn, ekelöf.

²ɛ̀ʃzɛlø̀v e ¹krɛ̀ʃzɛn so ²gå̀lna ²ɛ̀lɛ. Branstad. Fs.

Färs hu

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ègsen. -hd. pl.=. -hn. *eken.

kjuleken.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x eker

sb.

ègzen (best. l. obest. form pl.?)

hjulekrar

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x eken

ègen, -ed; -ègen, -en

hjuleker

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

*eken

ègdzan pl.

hjulekrans

N. y. 73 (i Ry)

Tövestad

Nr 6768. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x eken

ègen (trol. obest. pl.) sb.

hjulekors

N. f. 82

Vanstad

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekedllon

ètfzaàlan kol.

ekollon

Enl. uppgift åt svinen inte
ekollon men väl bokollon.

n. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekedollon

ègdzadàlan pl.
ekollon

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekollon

ˈɛdʒɛˌɔlɛn kod. neutr.

ekollon

Jfr × bökollon

År 1919 samlades i bygden ekollon, som såldes som utsäde för 30 kr hl. enl. uppg. av K. F. 99

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 lägg plogt.
ekplank

ekeplank

Längaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ekepryssel

sb.

èdzaprÿl

ekpråk

N. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ekepulla
sb.

ègapòla f.
ekstubbe (jämte roten)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ekepurra

ɛ̀dzɛpɔ̀ra f. sb.

liten förkrympt ek

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekepåle
1.

ègepåle

m. f. 1907

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs hd

Ingemar Ingers 1972–75

1973

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekepåle

ˈɛdzəˌpɔ̀ːlə, m. -n, pl. -la, -na, ekpåle.

di som jørk ˈɛ̀w me sɛ, di blinzə ˈbɛ̀grɔ̀vna i mɔ̀rkaˌsɛ̀lad, o da skùlə ˈplɔ̀s ən ˈɛdzəˌpɔ̀ːlə ˈjɛ̀nəm ˈprɔ̀ːpən.

Färs hd

åsum. Fs.

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x eker

ɛ̊dʒɛ̊, n., -d, pl. =, -n,
eker, hjuleker.

De ble'ff sat nyja ɛ̊dʒɛn
i vognen. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lʉʒzuna eker

ahrama

di hʉla tl lʉʒzuna

i nʉvtd

Långaröds sn. Färs hd.

Nils Nilsson

№ 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 ɛdzank d ~ n eller s.

ɛ́kra (på ett ljud)

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekeskog

²ɛ̀dʃzɛskɔ̀ɯ , m. , -ɕ̀ɯɛn ,
pl. -ɕ̀ɯa , -na , ekskog.

Åsum, Vallsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekeskog

èdjeskaw -en -a -ana

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekeskog

²ɛ̀dzɛskɔ̀v, m., -ɛn, pl. -a, -na, ekskog. Västerstad, Östraby. Fs.

²ɛ̀dzɛskɛ̀w, pollsjö, Brarstad, Asum.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekeskog

ä. ɛ̀dzeskäw, -en

y. ɛ̀dzeskȍg, -en

ekskog.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekeskog

ɛ̀dʒaskɑ́w -an -a -ana

P. L. 1898

Brandstad, Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekeskog

ȩ̀gzeskȯ́v -an -a -ana

Västerlås, Östraby.

Nr 2:1 b Färs ho

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ektimmer

ɛdʒɛtimər n.

ektimmer

R. f. 71.

Gotland

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eketimmer

ègzetúmor, -ed

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eketræ

ègjetræ, n. – d,

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eketrä

ègjetrè. n.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekträ

ɛ̀ʃʃetrɛ̀, n., -d. pl. =, -n
l. -na. 1/ ekträd, 2/ ekträ.
did e ɛ̀ʃʃetrɛ̀ ɑ̀la o lijavɛ̀l
e di pʃ̀dna. Åsum, Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ektra

ègzaträ n.

ekvirke

N. F. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eketrä (d)

igeträ

ekträd

Nr 8656. Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekevår
sb.

ègavòv

vårstol av ek
N. y. 72

ège- syn för ègge-
J-s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 eftjeknöbe en ebbenubbe s.

ekstubbe

H Areskoug 1924.

Femsinge

№ 287.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lejzålen en ekollon s.

ekollon

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eboallon

Se x alcark s.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rotända s

Rotännann 6.59.

3653:11.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 eggeolen pl. 2 eggeolen ekollon
ekollon s.

№ 287.

FÅRS

ekollon

Feminine?

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekorre

ekårk, m., -n, pl. -ra, -na,
ekorre. Från Finninge. Fs.

jfr ejåra, mera genuin form,
ant. av H. Arskog 1924.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekorre

ekôrn, -an -a -ana

(Nyare form)

V.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd

L. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjærn ed — ekorre 5.

dær va et tjærn o
sprant 2 træd

№ 287.

FÄRS ekorre

Tremingo

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Eftjärn hd — — ekorre s.

ekorre

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekestolpe

²ɛ̱ɛ̱zastɔ̀ḻpa, m.,- n,
pl. -pa,- na, ekstolpe.

Västerstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eld

el

han (d: storken) to ~ gres-
rajdor mä ~ sr i ~ näbben
o ~ sata ~ él på ~ gåren.
Han (d: storken) tog (brin-
nande) grässtrån med sig i
näbben och satte eld på
n. g. 71. / gården

Ramsäter. Fäl hl

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eld;

el, -'en s.

de tåd el,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eld,

el, – en s.

de två el,

Röddinge

1586:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eld.

el, — en s.

di hade ett o

tre el i doras

tubakspipor ma.

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rl lin eld s.

eld

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Långaröds sn Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vl en eld s.

Ilen e lös!

eld

№ 289. FÄRS

I. Aaund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eld;

el, 'en s.

han lö'u o pà'sa

'lan;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eld

il, m., ilen, eld; brukas i
pl. om i brand varande ämnen
såsom kol, torf o. d.
Vi hade hars två ila o påsa.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eld s.

ɛ̀lɛn — —

ɛ̀lɛn ɛ̀ lɔ̀s.
dær ɛ̀ ɛ̀ɔ̀ɛn ɛ̀l
ɛ̀ spìsɛn.

№ 287.

FÄRS

Trenningh. eld

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eld

el, len

de hade elkär ute
på élen i skor-
sténen de hade kok-
kärl ute på° elden i (om
öppna) skorstenen.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

D.f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eld

el, -'an

sata el på sätta eld på

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

eld

få - él - på

få eld på, lycka sätta eld på

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elda
v.

ìla -aa -a -ad

Tolånga

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elda

²ila (- ar, - a, - ad, - ad, - a/
tr. och intr., elda.

Tolåaga. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

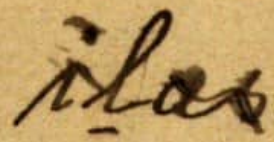

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elda

èla, =

... bàska, som v. èla
v. bågarånan me ved
av grenar och kvistar, som
vi eldade i bakugnen med

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~ilda~~

ìldra, = , ¨ad

Pres. og. ¨ar

Nyare ord; genuint fjùlna

/k även ìLa

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²ilda ²ilda ²ildat elda v.
²ildar

vr. ha ²ilebran o
²ilda mk.

ilda antagl. nyare för ila.

№ 289. FÅRS

Sövde elda H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldande

dv.

ìlane

han ble ìlane nø = rodnade

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1932

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldare,

klarl, — kn s.

öppen skorsten,

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x eldaredörr

ìlaredöi, – n

dörr i väggen till
den öppna spisen

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldas

²ilas (-as, -as, -as) eldas, fatta eld, brinna med låga. (om bränsle).

¹Lorden hela ²ilas ²upp.

Tolånga. Fg.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldas

ìLas (samma formen i hela temat)

fatta eld, brinna med låga.

tóren kuen ìLas ènte.

Tolånga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

oldhand

ilebrån, -en

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Herr 1 39

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 ålderan en oldbrand s.

vi ha 2 ålderan o 2 ålda

mä

№ 289. FÅRS

Sönde 2 H. Areskoug 1925. vedbrand

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× eldebrand

sb.

'lebrön, ~ — -en (ä.)

'lebrån, ~ — -en (y.)

bränsle av olika slag.

Jfr × kolne

Nr 67-68. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ɛ̈l̲ɑ̲ bra̲n̲ Ahant

bränsle

di stɔ̲l̲ɑ̲ ha hu̲s ly̲ ɑ

ɛ̈l̲ɑ̲ bra̲n̲

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldbrand

ɛ̀lebrɑ̀n. -n. eldbrand. d. v. s.

vedbrand. bränsle

gngn ɛ̀lebrɑ̀n.

vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 eldbrand s.

2 eldbrån en

2 eldbrånen e dyr,
so ve få 2 ike fsälna
for gåled

№ 287. FÅRS 2 bränsle

Ved

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldbrand

²jĕlebrȍ̈n, m., -en, -ar utan pl., vedbrand, bränsle.

²jĕlebrȍ̈nen ĕ se dyr pŭ.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 klebran en eldbrand s.

vedbrand

FÄRS

№ 289.

Hugo Areskoug 1925.

S. Åsnu

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 Lebron kn eldbrand s.

vedbrand

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× eldflara
sb.

eldflåror pl.

eldflagor (vid brand)

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* eldflotta

elflótor pl. sb.

eldgnistor

K. f. 71.

Tørde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldfångd

elfǽŋd, n. elfǽŋt

de va elfǽŋt, jå.

det va ju eldfångt

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

l_lfǣd

eldfångd

eldfångd

Långaröds sn Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldkar

jl̲kā̲r, n., -ed, pl. =, -en,
eldkārl, kārl somunder
man eldar. Vaasjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldkar

elkár n.; pl. =

kokkárl

de hade elkár ute på élen av stor-
sténen de hade kok-
kárl ute på elden i (den
K. J. 71 / öppna) storstenen

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldmörja

älmórja f.

askmörja

Jfr simpl. mörja.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldnimm;

elnem a.

– t n.

eldfångd;

de va elnémt;

Röddinge

1586:1 Tolfta Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× eldskaffa

ilskåfa, f. -n, pl. -for, -na, eldskyffel, -skopa.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ɛldstad

ɛldstaː, -n

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldsvåda

ílsvå̲da

Rspss-påverkad form

K. f. 71

de gemena uttrycken
äro former av brand.
eldbrand och i s.ö. Sk.
våda (vàwa). J.J-s.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldsväda

ílsvǫda -an -or -orna.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

élsvåda -an- or-orna, eldsvåda

1. ólormånen kan skola tùda
nar de va élsvåda.

2. I a nè dìsa hùsen di lå dær
frànn i byen fór; so ble dær
élsvåda, so lø barònen flytta dom
hèi nór.

Vomb

№ 1006.

Fàn

I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldsvåda

ílsvǫda, f., -n, pl. -dor, -na, eldsvåda.

aum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldsvåda

ˈɛlsvˌådə, -ˈ-an, -ˈ-or

(lånord från resp)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldtång s.

eldtång

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elektriker

elektriker m.; pl. ej bdlagd.

Nyare ord o. begrepp

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elfte,

ẽlofth sãken.

den ẽlofth agũsti;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elgèst

Se *ellas och *ellans

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eljest

²ĕlles, adv., eljest, annars.

Ovansjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²lås elgest adr.

dær va ²ste gres ²lås gr dr
²løsa.

№ 289. FÅRS

H. Areskoug 1925.

Sörde elgist

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elgèst

èlas

M. f. 78

èlas so sèa, dr... elgèst

sò sàga de ...

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ellans
adv.

Èllans adv.

ejest,

Èllans so bler di

forvélade i järnen

Röddinge

1586:1 [redacted], Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ejest;

Ìlas el. Ìlans adv.

Ìlas va dar ènte

nud o slèpa;

Röddinge

1586:1 Tolånga Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 lås

gjort adv.

№ 289. gjort

FÄRS

FÄRS

S. Asun

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ejest.

lla adv.

ja e' inte jug

lla;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 ela

elgäst

elgäst

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eljest

Se *ella

den snór, se ja èla

det snor sej jèn annars

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ellest

eljest

(genuint ?)

eljest
adv.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ella

adv.

èla

eljest, annars, i annat fall,
för övrist

da, snör, se jo èla

det snor sig i annars/

èla flöt, dr i

N. ö. 71/ eld, sål annars
ransade man säden
i en sål.

Söode

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

ˈɛla

eljest, för övrigt

ˈɛla ˈkosta, de ja- ˈnte -

nʉd för övrigt kostade

dek je inte något

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× ella
adv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† ella
adv.

èl̲a

anas. eljest

èl̲a både han i nånas fö̲r

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ella II
adv.

ˈɛ̀la hade fólkad ˈɛ̀nta
blˈé̞t dɛr

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ella
as.

èla

annars

èla ble spàltepiivorna for stóra

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˋèla

annars

ˋèla blìja - da ja -

ˋingentiŋ - Annars blev det

ja ˋingentiŋ.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

*ella

adv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ella

èla

annars. eljest

èla so far ja sél fé mi.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ella

èlə, adv. eljest, annars. för övrigt

èlə jörə hən vèdzaklökən.

èlə nöstrum, han to astå te
klöstən varènda lördə a sə
ijènom papéren. (Obs. ordställningen).

Vomb.

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ella II.

/ella/ejest

men de va vel hanses helsöd,
èla hade han vél bled brå.
di va arändo öze klöstor; èla
hade di ente konad tåd dom
özan.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elgost + ella

èla

èla bler - da - besvärlat

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ella

èla = annars

de hå di' benätad èla

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ella

adv.

æ̀l̲a eljest, annars

æ̀l̲a stø̲ di a skiég fràm̲a

jh skrika.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd

l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ella
adv.

èLa

annars

èLa sa spítbolåged de vå pa
ja fívaregåen

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ella II

èla va déd pa dina

fósta èxan

èla va han ùde vaènda

framtíd

èla ha en sél tùlad sa mèad

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ella
koj.

èla

de va liàsom ve jæved ela
kánten.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

å²la

+ella

eller

ja va ti²k åla ta'l au'r

ta'l rätt !

to'l. to'l !

Långarö'ds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

× ella

ella, adv. = elljest, annars

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ella

èla

ella

en kàga èla en pǽg

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I.Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

(elǰest)

*ella

èla e. dæ. nok. ǹte so.
læŋa. sǻn annars (förr -
rigt) är det nog inte så länge
sedan (d: det el. det hände)

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ella

konj.

ella = eller

Ska de va strejs ella jänast?

Talesätt

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ella

adv.

èLa

annars

èLa fe di hyra se ej.

Nr 5214. Ö. Kärrstorp, Färs hd

l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ella
adv.

ǽla

annars

ǽla flø de sin vej; nar de blǽiste

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ellan
adv.

èlan
eljest, annars

...èlan so .. annars så°
(kunde det allen det nog ha
gått för sig o. d.).
Om det allen det inte hade
varit, så° etc.
K.-f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ellans

èl̲ans
eljest, för övrigt

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ellas

adv.

èlas

annars

èlas so... annars ta°...

K. V. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

àlans

elgest, annars

M. f. 71

x ellans

[redacted] ad.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ellas
adv.

èLas

eljut

dee va ìgan án tíg a

jèra èLas

Nr 7048. Östraby, Färs hd
1. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
Ål as

† Ellas

pannans

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eller
konj.

èLa

klokan tól eLa hál ét e
en kùma

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eller

♩
alla

"en fina, tag ♩alla et trä"
på min går ..." s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

allen
konj.

elle

tiden gåne a vi folje me,
vacken vi vil elle ej.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alor (tryckvarst) eller

po den ena len alor
den ena ända på det ena el-
ler det andra sättet

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ålor eller
koj.

ùda ålor ~ jámt? Uda
eller jàmnt? En lek med
hasselnötter. (Se u. udda)

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eller;

åla kon;

en tös åla pöjg;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eller
koj.

èla

--- ela hat de hédon ----

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fålor eller konj.

№ 289. FÅRS

Sv. Sorde H. Areskoug 1925. eller

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eller

elor (svagtr.)

--- bós elor halm, vrket.
de bár, se (de sade) boas
eller halm som det bar sig
(d: utan åtskillnad)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eller
korj.

èLa

1. han va fårlat hågalan, eLa
ha ja ska sL.
2. vi kan sèlja nan hùna eLa toèke

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eller

èla

--- èla ha ja ska sí ---

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eller Bonj.

" älla

" Tullelönn älla Tulles Lonn

S. 80

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eller
konj.

èla

èntan bìla ela ànedd
(fanns här dä).

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eller
konj.

èLa

ja kan ènte bòka mi eLa
koma po kné.

Best.

4802 Braastad, Fars hst
1. Juni 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eller

elor (svagtr.) konj.

elor nú e gær kvél

elor hád han é ekki vel

han á

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ella

eller

eller. konj.

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elritsa

abrísor pl.
(en liten fisk)

där va fält me
abrísor. Där ver fullt
med elritsor (o: i å)

n. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 lilorsa n elritza s.

liten fisk

FÄRS

.M 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

élrutsa n élrutsor na olvitza s.

spigg

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Löfle

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 elva

elva

elva

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elva

èlava

nomor - èlava nummer elva

= hemman h:r 11.

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 elva elva rätt.

elva

FÅRÖ

№ 289.

S. Ångerd Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elva

èlava

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elva
1.

èleva

kòmlan den kan spèla
èleva vàlsa i' rå.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
[illegible] 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elva

ålleva, oböjl., räkneordel 11.

ålleffte, m., -tta, f. och n., utan pl., elfte.

Ja va ja ålleffte år da.

Kärrstorp. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elvastråket;

älvastrångad s.

ett musikstycke, som när det spelades, hade sådan eggande makt att bord o. stolar dansade. Spelemän, som kunde spela det, trodde sig ha lärt det av älven eller ha låtit honom stämma sin fiol.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elände

elända n.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eländig

eländat n.

snält o. eländat

snält och eländigt

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

eländig

elända

en gamal elända går

en gammal usel gård

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan

adv. & prep.

imẹ̀lom

di telefonẹ́rar si imẹ̀lom

(Anders Nilsson)

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan;

i mèllam adv.

de lèjjor i mèllam

fóbu o bòtta;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan,

i mellam adv.

i mellam börja

o um;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

omellan ;

i mèl am adr.

de léfja i mel am

vejen o bèfja ;

Röddinge
1586:1 [redacted] Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan

imèlom

di sédor a telefonéran si imèlom

(Anders Nilsson)

285:5 Vanstad, Fäs hd.

J. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan;

imellan adv.

imellan börja o
ändtorp;

№ 2878·1 Öved, Färs hd.
Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan

imellom, prep. och adv.,
emellan.

där e, lerstén imellom
grastenen.

där e pal löjte imellom.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898. Tollarp. Sk.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan

imèlom

dæ va sòdant fjèv imèlom
klòkarn æ hànom

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan

imellom

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan
adv.

imèlom

dæ va ènte mé:n æn vé:jen
imèlom .

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan;

i mellan prep. o. adv.

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan,

i mellan adv.

de itt i mellan

dem ;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan

mèlom

dær va en lägsta
mèlom Där var en
järnlänk emellan.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan

adv. & prep.

imèlom

den fèjonan fèll ja i klemm imèlom twe stèna.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan

imellom

ja - mota - ja - fäntan

kronor imellom (vid ett

klockbyte)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan

i mellom

går de å koma imellom ?

(sagt i omnibussen)

1953 Söde. Fäs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan

Se x i mellom

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan

imèlom

dær - blyfz - àvig àv

imèlom det blev tomrum

emellan

M. F. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan

adv. & prep.

i'mɛ̀_lom

dɛ́' ha jɑ́ jɔ̀'nt i'mɛ_lom

hɔ̀stonna

Nr 7050 Långaröd, Färs hd

Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellanåt

adv.

imèlomód

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 emellanåt

emellanåt

6 emellanåt /
ibland

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellanåt

emellanåt

emellanåt

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emot

mód

han - har - fad - jämt
mód men - en - tös han
har får lika mycket som
min egen dotter

Formen mód hörd
R. f. 71 en gång. Trol. tillfällig.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

amot;

imöd adv.

ja tük imöd

ld;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emot

mód

han · to · mód · ad .
Han tog emot det. /
mod · som · för jämfört
med tidigare förhållanden.

N. f. 71: Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

einst
jung.

imǫ́d, svagton. imǫd

ǘd imǫd ſelva vǫ́jen ---

tǫ imǫ́d, pret. tǫ imǫ́d.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emot

imód. adv. och prep., emot.

di fick ikeŋ på stèlen; di mote ta imód dom.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emot II

imöd väg, motvind.

vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emot III

imöd väer, *emot våden.

Uttamma som imöd väg, motvind.

Vornb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1066.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emot

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

emöd

han läkar emot[1] de
fämta åran han närmar
sig femtioårsåldern

1) dvs förf. följande d

Vomb. Fär L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

emot

Ån. emöd

ja- har ätta gort na-
nod- emöd. Jag har inte
gjort henne något emot.

R. f. 71.

Lövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. emot

den ~ rälja mären

hon ~ vända ~ ämnen

med. Det ota'cka stoet

hon vande bakdelen mot.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emot

emód

ud i emot i stärna te
ut emot städerna till

M. f. 71

so slo de emód änen
så slogo de emot änden
(d: av bjälken). M. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

emot

imód

nusla, imód stöta emot
nåt föremål (om den som
gör sig fumligt o. oaktsamt)
mit imód mun emot/mit
imód tjörkan mun emot
kyrkan

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1907-08.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

emot

mód

han var mód, pod
han var emot det (ville gj
gå med på det)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emot

imöd

di ledzon sa imöd -ad,
motsätta sig det.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emotsom

imödsom

„ i motsatt skick“

i motsättning till ----

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emottaga v.

inóttana (pa. pt.)

'mottagna'

"å de blytt så väl inóttana"

S. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

emter,

lämtor, - na; s.

finare agnar,

ja bär lämtor,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en
pron.

en (-) = man

ja dæ kan en vel tæyfja

en ha bled sa gluómfjor, sin en
e blen gàmal.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

n.

en , reuta · et

vi bòda ét ár i beànsta a
ét ár i ársom .

di fek hàas ét stàle .

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en
räkneord.

en

én och en — án en och an-

nan

Tolånga

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I 1. en

en ; n. et

räkneord

han så bära man ét
ja han tåg bars med en
også. K. f 72 / han stråd ét
stråd han skåt en skott. Ds.
Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958. Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. en

en j ett n.

räken.

ett år gamla — en år gamla

n. hade — brukade én —

gång. Vi hade brukat (d: som)

en gång. / åta maten —

n. f. 71. / ét. Inte mer

än en. Ramsäter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

2. en

en, no (alltid tryckt. adv. tvagt)

förf. grundtal: 'omkring' 'ungefär'

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h
Hugo Areskoug 1960

vi hade nóg en
träta stýrken. Vi hade
nog en trevlig stycken
n. ö. 71. (= gäst).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

1. en
fråkn.

so bor dær
i en hås na så bor
dær en (o: kvinna) hos
henne (o: delar sum med
henne). R. f. 72

ét par månador en
par månader (ds.) To långa.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

en

på ét vis

på en säll.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

r.

æin

di slæpor æin åu, stògom

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en II

n.

dɛ̃n sɑ́d jɑ̀ hɔs -en,

ɑ ɛ́in bɔ̀nɑ tɛ́

Nr 7050. Långarčd, Färs hd

l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

at en:

nämn att där nu tvänne

böcker

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

obest. art.

en

en mòse a en jaybåke

vi hàde ja en hàil mil te

fjòrkan.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. er ads.

han ~ har ~ en ~ fjòrtan
oxkrég. Han har ungefär
fjòrtan ungkreatur.

N. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

n.

en, neutr. et

id for ét = upphörligt.

på ét vis; på samma ét

di sát dan te klòkan va ét

om nätten.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en
mon.

(-)en = man

de e bå:a so en forgrýsor si. nan
en tǽjtfor po -ad.

Brandstad

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

Ingemar Ingers 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

ej'n, neuta · ej't

räknend

Västerstad, Östraby

Nr 281 b Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en
räken.

s. 91

En

(Askenäs)

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

m

ob. art.

m

s. 89

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

pron.

s. 89

en

= man

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

a.

œin

sa akadéra vi' om œin gøz--

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

1.

dær va æin forùd, ve

Løbenagäùnen.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

obest.art.

æin el. en

dær e æin husólonska, som

hær en páng inæ se

Nr 4829. Västerstad, Färs hd

l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en
n.

æin

dæn e æín æu glòtana dom
hǽr ed mé

4829 Västerstad. Fäs 49.
1. Segas 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

n.

æin

de va en nætor kniv – ja
ha æin kniv.

dæ e æin som e gàmal

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

n.

Sa va dan äin va dan

äina sian a äin va dan

ändra.

nämd. Vi man lerslog väggan.

Lau dan änte äin Lid Lägor näcie

?

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en
pron.

en = man

èla ha en sæl twìlad sa mèed

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

obest. art.

ein el. en
(–)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en
adv.

en = ungefär. Ifr räkneord
el. ein

kom te' me om en öta. fjärtan
då.

de stå i stå ein fjärtan då.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

en. neutr. et, räkneord. en.

di ska hå vøre et, de skola ha varden ett.

~~de va me et pæfø~~. (Pers. fyl.

hö till egen

Vonk

I. Ingers 1930.

Fär

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en
gåen.

en ; et

på ét vis på ett sätt

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en fure.
obest.

(n)ena (n.) best.

" "

"de nena

'det ena'

"så sjänkt de nena bened nör

i en sten - - - "

s. 32

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

en

"mäjt me en Kåmgadötter"

S. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

et 'eĩ'

'i et lam udrikes ...'

S. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en
s.

ˈen, s., ˈenen, pl. ˈenor,
-na, en: juniperus.
so den ˈtiden va'd gat om
ˈtåra ˈenor. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en obest. art.

en
ett

en, ett
FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

en, neuth. et, räkneord

på ét ställe.

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Fär

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en, n:o (tryckts.) ungefär, omkring (förf. räkneord).

en tretan, fjärtan
stycken en tretton,
fyrton stycken.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Arnelöv 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

1. en räkneord.

ve hàda en
fjébo, som förtínte
sóna fjèla vi hade en
(: en man) i Fjébo, som
förtennade sådana feit-
ler. R. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

2. en

en (=man)

pron.

en hörde ja inte här mitt som hälst man (= den talande själv) hörde ja inte hur mycket som helst (= av allt vad de äldre generationerna talade om)

N. J. 72 Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

2 en
pron.

en - glúmor - ad

man glömmer det

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en, f.

en, et

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en, ent.

en / et

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

n.

en, neutr. et

ét lånt a ét stàked ás

jfr s

Vollsjö

Nr 4439 Färs hd

I. Ingers 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

adv.

(-)en ska räkna ungefär, ç-a

dan står en tältre bäggja.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

1.

ja bära én od gången,

så kalad (= en i länden).

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.

I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

hn, m. och f., n. ht och
ed, pltan pl., ʼ/räknevordet
en, eö, ʼ/obest. pron. en, eü.
did e ens ht fel. Vallsjö. Fs.

öfn, öft, Östraby, Västerstad.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en obest. art
räknord

en.
ett

en gammal kvinna
ett gammalt hus

№ 289. FÅRS

en ett

Sörde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ln en pron

når en lókor op fúnstren

№ 289.

FÅRS

Sörde H. Areskoug 1925. man, en

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

en
räkneord.

en; n. et

et o. at, hålt (ett och
ett halvt) tygstycke, jord
(tunnland jord)
K. J. 71 / på ett par år
under ett par års tid.

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

en

en

räkne-
ord.

då komar dar vel
snárt én yín då kom-
mer det väl snart en tid

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

en

én od-gózan en i råken.

sänder, en i taget

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

en
gråken.

de hängde ju
ett det hängde ju sam-
man och bildade en enhet

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

en
pron.

en (svagtryck)

man

den var en kvinna en
åtta kona var när det
var en kvinna som man inte
kunde vara i närheten av

K.f.71 1) d: elak kvinna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låvde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

en

dí har en dànsad pron.
ètor det (fiol) har man
– drs. den talande själv –
dansat efter. / när en går
på bàra gården,
K. f. 71 / kán en nìta dr
när man går på
bara marken, kan
man ínte det.

Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

en

raken.

vi snakar på

en lé vi tala på° en och

samma sätt (ha samma ut-

tal)

K. J. 71

Tösde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

en
gråben.

so-fik-én gå-o-lé
hésten där så måste
en (person) gå och leda
hästen där.

K. f. 71

Torsåker

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

en, en (tryckst.) pron.

'

man

en ~ e ~ stiv ~

lemorna man (= jag)

är styv i lemmarna.

K. J. 71

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Jorde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

en
räken.

Han hade ett,
o ja hade ingenting
Hon ~~Jag~~ hade ett, och jag
hade ingenting.

K. f. 71

Norde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

1. en
räken.

en, et, at

at i t. ex. utstrycket
zjét avbrutet, ständigt
dær e. ét strúg tá'

1) åker, gränsa av
åkern

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

1. en
→ räkneord

ett l. at neutr.

en ät tafäla / här vå
ét pår här fanns några
stycken (o: som gjorde det) /
den e rét pa ét vis /
ét o at hält är ett och ett halvt
är

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Arestorp 19-7-58

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

1. en räkneord.

ett år 2 stöden

ett år i sänder. M. f. 78.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. en
adv.

en
(v:d stark betoning)
ungefär, omkring

én tr- tusen kr-nor
ungefär tio tusen kronor
(): gick åt tio det o. det).

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

1. en räken.

dr ~ rùla ät ~ fi'ft
o ~ bò̀la ät ~ fi'ft (se u. skift)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. en

en, n; neutr. et obest. art.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en
pron.

= 'man'

en (svagtr.)

en~tyttjor~nte, nʉd

e~for~dyrt man tycker

inte att något är för dyrt.

M. f. Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en
e.

ein

hæn æ ein bý hade sìna

(hämd. baytstugor, se detta beläggg.)

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ena
adj.

ènа

enѕam

hum va ènа dòtor.

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ena,

ena adv.

ensam,

ja löu ena,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ena
adj.

ena

ensam. allena.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ena

ènа, adv., ena, enstaka.

1. kan du gå ènа ti kànlaren?
ja, bàra en kan nad a tjèva for.
(trakat av omkr. 50 åri gosse, bòrjan av
1900 talet.)
aug. 1927.

2. kan e mor? - hum e ude a kòstar.
do e i ènа hùma. Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

y ena

2
ena, lika i alla genus,
sing. och pl., ensam.

Hu 2ena falk.

ja va 2ena i 1vintars.

1hästed 1lifzor 2ena ja 2baksen.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898. Tolånga. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ena ;

èna adv.

ensam ,

nor ja sédor

har èna ;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ena II

tvé èna fólk.

ja va èna i vintors.

húsed lidjor èna pa bàken.

Tolånga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ènа

ena

adj.

ensam (blott predikativt)

hon var inte èna hon
var inte ensam (d: hon hade
andra i sällskap).

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2
lna ~ ~d lna v.
~2r

da sna vr o ~ gólan

beströ med
snus

FÅRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ena;

ena adv.

ensam;

ja va ja ena

tål ör;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ena,

ena adv.

ensam,

ja é ena hýma,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ena

ena
adj.

ersam

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

Han va ena ti dé. Han
var ensam tü det (arbetet)
(ensam om aü sköta det ar-
betet) x)

x) Gäude raokaran

M. G. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ena

adj.

ẽna

enam

IV. IV. 1934 Ö. Kärrstorp. Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ena
adj.

1. ëina

enam

bö ëina

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1
ena

ensam

Blott predikativt

han e ensam

x ena
adj.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

× ena

han tora, ätta tjora,
ena han vågade inte
köra ensam

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enån . varandra. ×enandra

di sprant a lånte av enån

di kan sjda a snåka me enan

en hal då.

Färs hd. I. Ingers 1930. Vomb

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ enann

hnán

varandra

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enannan

enànan

I uttr. som: én èn
enànan den ene efter
den andre

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× enaman

s. 93

en ān

= varandra

enān 94

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enán

x enannan
~~Varandra~~ pron.

nr l leg ~.

varandra

FÄRS

№ 289.

S. Aasen

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

× enamen

tva hästa kan stå o
kröpa, enån två hästar
kunna stå och nafsa varandra
i manken.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enbart
adv.

~enbárt

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enebuske n

enbuske s.

enbuske

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926

Löfdal

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ende

ända fem.

han fick én ända ärta på skeden (d: då han fiskade efter ärter i ärtsoppan) M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ene
adj.

ènˌa, f. och n. ènˌa

så va dan énˌin ve dan
ènˌa sˌan a énˌin ve dan
ándra

(vi man leuog vägga)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ene

2
ēne, n., -d, utan pl.,
1/ enbuske, växande en;
2/ entå, -ar pis.

allm. Fs.
äv. Färnäs.

I sägnen: äne.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enebuske

ènebòske -en -a -ana

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enebuske

ènebòske, -a; pl. ˋ- - ˊ-a
m.

enbuske

T. f. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* enebaska

ènebáska f. sb.

avhuggna grenar och kvistar

av en

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× enebollen

²enebär, m., -et, pl. -a, -na, enbollen, af enviding flätad bollen å en korg.

¹sätter du ²enebären i ¹koren för ¹samma pris?

Tränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ene

ène. -hd. ene. s.

enris ellen vädlighet aven, enbuskar.

so nan de va fint so strède di

sån a ène på (naml. på golvet)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ene
sb.

ène n.

1. Bestånd av enbuskar
2. Grenar och kvistar av en

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ene

ène, -ed

bestånd av en; entrå, -ris.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ene
sb.

ène n.

1. Bestånd, buskage e. d. av enbuskar; äv. i samma betyd. som en juniperus
2. Ved, virke, fris av en.

N. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ène

ène n. sb.

1. Bestånd av enbuskar

2. Enris.

Man strödde förr sönder-
hackat enris på golvet
i de skol-strån.
R. f. 72 | ène de skulle
enris.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Arnelöv 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ène

ène n. sb.

1. Bestånd av enbuskar

2. Kvistar och grenar av en, enris

de. hade ène pa- gjûlad. De hade en- ris på golvet.

K-y. 71

Sö 2 vde

N:o 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ɛnh d

x ene s.

de skŏdh mh ~ pɔ gólad

en

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ene

ène m. sg. pron.

ène f. o. n. sg.

den ène tøsen heim

har en hést, som

heim rei'r på. Den ene

døsen hon har en hést,

som hon rider på.

N. G. 71. Ramsåsa.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ene
mon.

ène

den ène - den ändre

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
enk

enl pron.

2
den enk pk te fjóbs o
2 2
den enk te bränsta

№ 289. FARS

o
S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ene

ène mask. pl.

ène fem. o. neutr.

Va den ène stn i hüsed vil den ena sïden i huset

R. J. 7

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ene

den ~ ène mask. pron.

den ~ èna fem.

den ~ ène neutr.

på den ~ ène len eller

den ~ ánra på dét ena

eller det andra fallet.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

ene

poor.

...ifrå da ena, båged
ti da ánra ... från
det ena brödbaket till det
andra (d: kunde man ha
kvar sur degen).

K. f. 71.

Forde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ene
pron.

m. dæn æ̀na , f. dæn æ̀na

spæ̀sed i dæn æ̀na æ̀nen

pa dæn æ̀na sia̲n

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ainebröda enebåte

stängsel av ens

där en ainebröda te

filing

Längaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älnkbuske enebuske

enbuske

den blå't alltid en böjd-
på'la i en älnkbuske

Långarö'ds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× enebuske

2 ènebòske, m., -r. pl. -ska, -na, enbuske.

Åsum, Vollsjö. Fränninge.

Fs.

èinebòske Fränninge (nors).

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enebuske

enebåskke; pl. = -ar

enbuske (Juniperus)

N. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enebuske

äinabärske. pl. -a.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enebär

ènebȁr -ad, pl.=, -en

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enebår?

ˈ²ɲɛbɔ̀r, n. ,– ɛd, pl. =,– ɛn,
enbår.

Gum, Vouvjo. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enebärsdricka

ènebærsdrìfza n.

enbärsdricka

(d: da var för min tid).

K. f. 71.

Sovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enebärsdricka

ènebærsdrìtsa n.

dricka bryggt på enbär

K.J.99

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ènedrɨfta, -d

enedricka

(av bära)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enefälad, s.

ènefælad, -an; -or, -orna

Fränninge

ènefælad: Längnäs.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enefälad

ènefèlad; pl. ènèfèlar – or

betesmark med enbuskar

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enegren

ènegrèn; pl. = — -a

gren av enbuske

K. f. 71

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enegren

ènagrèn; pl. ˋ – ˊa

gren av enbuske

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enekorg

enekorg

korg flätad av enviljor

K. F. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enekorg

²ènekòr, m., -n, pl. -a, -na, enkorg, af envidjor flåtad korg.

Åsum, Vallsjö, Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enekorg

ènekór -en -a -ana

av enrdjor flätad korg.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× eneos

eneås (genus ej bestämt)

avkok på färska engrenar
(användes bl. a. till att ge
träkar en friskare lukt)

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eneris

èneris -ed

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enris

2 1
ènèris, n., -ɛd, utan pl.,
kollekt., enris.

Åsum, Vollsjö. Fg.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enerot

ènerzédor pl.
enrs"ter, rötter av en-
buskar.

K. f. 71.

Tovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eneskog

ènesk'aw

endunge, dunge av enbus-

kar

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enetrå

ˌenetrå, n., -d. // -ntan pl.
entrå, - -virke, 2/ med pl.
= , - -n ah - -na, enträd,
trädformig en.

Gum, Boeryö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eneträdd

ènetrè , -d

1. utan pl. enträ, virke

2. med pl. ènetrè, -r och -ra,
entråd, trädformig en.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enebärsolja

enbärsolja, f. -n, utan pl.,
enträdsolja, apoteksvara,
som begagnas till ingnidning
vid reumatisk värk.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 enevrdja sv enexidja s.

Rspr.!

vidjå heter i general mål

vigra!

envidja

№ 290.

Rödinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enevisp

ˀ2ˀ1nevisˀ1sp, m., -en, pl. -a, -na, envisp, af enˀ1tillvärkad visp.

ˀ2ˀ1Jöråhöˀ1ren han sad o ˀ2ˀ1jöˀ1rde ˀ2ˀ1nevisˀ1spa ti ˀ2ˀ1kvinˀ1norna.

Fränninge. Fs.

ˀ2ˀ1nevisˀ1spa de va de ˀ1bästa ˀ2ˀ1visˀ1pana.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enfaldig

enfåldig 1. -dijor, m. och f.,
n. -dit l. -det, pl. - dija,
komp. -dijare, - dijast, en-
faldig.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enfaldig

enfölds

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enfaldigt

enföldit l. - det, adv.,
komp. - dijare, - dijast,
enfaldigt.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enformig

enförmed n.
(Rya-Lån).

enförmed o. dút enformigt och dött

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

engelsman

1
ängelsmän, m., – en,
pl. -män, – en, Ängelsman.

1 1
Ängelsmännen ha mest pänga,
om di ska köpa köpa.

Vallsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ɯ hærde

pl. ~ a

× enlärdig adj.

№ 289. envis

FÅRS

Sörde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* enka

adj.

ènjtja

enstaka

de kan vá nan ènjtja,
dær sjor stenbòjtke det
kan vara någon enstaka person,
som säjer 'stenbuske' (= i st.
f. stenrámla)
f. Tolera

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1857.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*enka
adj.

='enstaka'

Se ynka

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enkel

ǽ́ftfel, n. ǽ́ftfelt

sín va hum vos díd po
en ǽ́ftfel supé, so kalad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enkel;

ängsal a.

— t n.

de jäg mera ängselt

ti vaja för;

1586:1 [redacted] Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Röddinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enkel

ägtfel

så inära jä en ägtfel vägs

(ej dubbel: l-stens)

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ánkel

ánkla

enkel adj.

enkel

№ 289. FÄRS

L. Åum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enkel

æ¹ʃʃel, m. ah ʃ., n. -t,
pl. æ¹ʃʃla, komp. æ¹ʃʃlare,
-last, ²ankel.

ja ʃitʃ æ¹ʃʃel kl²æniŋ i lon.-
æ¹ʃʃelt garn. - Manen e
æ¹ʃʃlare en kv²ŋan i pl¹ʃelen.

Fr²anninge. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ä̀ŋʒel ~ t

ä̀ŋkla

enkel

enkel

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enkel

äŋʒal, ˈ—t

R. f. 71 Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1/2 skelbred a.

enkelbredd s.

enkelbredd

№ 289 FÅRS

S. Sann

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enkelhet;

ä'ffelhe'd s.

hä'mm e vä'nn vh

ä'ffelhe'd,

hä'n.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enkelt
adv.

ázkalt

da. jzk. ázkalt ti. vèja

(till väga)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enkelt

adv.

ä'ntfalt

di' fetf stä'u, hä'lt ä'ntfalt

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en kvast

ènenkòst – m

ènenkòst' – n

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x enlänning

ènlènz

ensamt för föl (alltså ej
tvillingföl)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en lånning;

ènlènen, -en s.

-a, -na;

hyn fèt ènlènena:

hon fick ett barn

åt gången. Tot. (Pant. 9.)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ènaós

ensós

xenos

dekokat på ensis (gas
åt kalvar)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ens

ens. adj. (oböjl.) = x ens.

ensartad. likartad

di hade inte ens stälnerja
över allt = de hade inte samma
förhållanden över allt.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ens ens adj.

2 2 2
ala mellor ö nte
ens

likadana

FÄRS

№ 289.

S. Asmund Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ens

adj.

ens pl.

likadana

nöd so- nära éns. Nä°-

got sö° när likadana.

K. V. 71

Lövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× enstämmen

ensamen, m. och f.,
ej - med, pl. -mna, enstam.
även ena.
Klöckenatörned står ensåned.
Torsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ensammen

ensámen ; pl. ensámna

ensam

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

*ensamma

de trivs bäst ensámma de
trivs bäst ensamma (utan säll-
skap av andra människor)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

*ensammens

adj.

ensámens, ensámens

bform till *ensammen

ensam

Oböjl.

han var rént ensámens /

en ensámens man en ogift

man l. en ánkling

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

ensammens

hästen gick ~~inte~~ adj.
ensámens (d: han ville nöd-
vändigt ha sällskap med andra
hästar, då han skulle ridas;
gällde en dragonhäst)

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ens dan

ens dan, m. och f., pl.
dant, pl. - dåna, likadan.
Sån e ens dan gjor alt.
Di e ens dåna bo han o hon.

ens dant, adv., likadant.
Di plår ens dant. Vallsjö.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ens en gång

ens en gång, × ens en gång,

adv.

nu jär di äntn ens en gång

förkud en sjöp, nar di hösta.

(Pe Fyr.)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enskifte;

en gifte, - edo.

di vä vh en gifted;

1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugfuta d

enskifte p.

enskifte?

№ 289. FÅRS

Sofde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enskifte

enfúte n.

trol. 'den varje hemman tillhörande ägorymden'

bv. ockeì = enskiftesförrättning.

J-s.

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enskifte

enfrúte n.

tvl. (del av) ägoskifte, del av hemman

M. f. 84

Tidigare = den gr enskiftes-förrättning uppkomna arealen el. ägofigurer till ett hemman.

J. J-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enspännare

1
enspännare, m., -n, pl. =,
-ra, enspännare, person
som kör enbet.

2 1
Flera enspännare, köra enbet.

Sum. Fs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enspännare

1
enspännare, adv., enbet.

Vollsjö,
Färninge.

di 1 spår enspännare.

1
mæren hæn går bo en-
1
spännare o pår.

№ 281 Färs hd

Per Larsson 1898. Vollsjö Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enspännarelass

enspännarelàss, n., -et,
pl. =, -en, enbetslass.

de vela ha fira kronor
for ett enspännarelàss tor.
Franzén. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enspännaresele

enspännaresle, m., -n,
pl. -la, -na, enbetsseldon.
Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enspånnaevagn

enspännarevögn, m., -en, pl. -a, -na, enbetsvagn.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enspånnareök

1

enspännarekörsk, n., -ked, pl. = -kn, enbetshäst.

Åsum - Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ensteka

ensté:dza, oböjl. adj, sing. och pl., enstaka.

en ensté:dza e:dz.

hüsed lí:dzor ensté:dza.

pousjö. Fb

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ enstiga

enstija

enstaka. ensam. unik.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× enstika

adv.

enstíga

enstaka

de, står so, enstíga

det står så enstaka

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enstídza ˣenstika adj:

enstaka

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enstigga

×enstilea

Le kan va nor ~

gor

enstaka

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ɛnstɨ̈dza

× eustika

eustaka

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× enstika

enstíʒza l. enstíga

enstaka

ÅV. 'ogift' (omkarl, änkling, änka etc.)

han- l. enstíga ogift (t. ex. vid anmälan till nattvardsgång)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

× enstika

adj.

han va enstíga kár

han var ojift l. enkling

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

xenstäka

lanstiga
enstāka

K. f. 71

Gotland

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekstimera ~ ~d estimera ~.
~r

estimera, sätta
värde på

FÄRS

№ 289.

S. Aasen

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× entigt

barna antígt, antígt

= 'då leördes i onda vändor
med ett drag i varje vända'.

teelen. fig. 28.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enveten

envéden, m. oh f., n.-ded, pl.-dna, enveten, envis.

Han va envéden o vila på gluten, inan han dø.

Fränninge. Fs.

Komp. envédnare, -védnast.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ensleten

ensléden komp. ensléd̲nare adj:

sup. ensléd̲nast

da va jo̲ jan̲ te̲ p̲a̲g o

va ensléden.

№ 287.

2 FÅRS ensis.

Askeby H. Arnskou 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en veten

enväden,

envis

Nr 8656 Västerstad Förs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

envis

lʼnvi̱s l. -or, m. och f.,
n. -t, pl. -a, envis.

de va lʼn lʼnvi̱s man.

Tollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

envis

(+ invis)

eyvi's

de va mórmor, som va so

eyvi's me déd

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

envis

envis

envis

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en vis

en vís

l. vgvís; pl. -íar

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enris

nzvís

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

envisas
v.

pret. di envisas me ---

envisades, insisterade på att ---

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Se eder

er
pron.

Lorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

erfara

erfā'ra, sup. erfā'rad

ä'nte hade ja nan trō tr ad,
om ä'nte ja sā'l hade erfā'rad ad.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

erfara
v.

erfára

sup. erfáred

de ha ja nók fad erfáred

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

erfarenhet

erfárenhèd

ja kan núd lìde grò̀ne
erfárenhèd ósa.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ersätta

ersäta

(Nyare ord)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ersätta
v.

ersǽta

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ess, s.

es/, -ad

=essforming Lerole

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ess

ls, ´ld, = , ´ln

(i kortstol)

jag har jènast ´slen
te. rés. Jag ten genast
essen färdiga att spela
ut.
K. J. 71.
Sorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

estimera

ekstemera, =

hålla till godo med, ej
försma

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

estimera;

ekstaméra, -ar, -a,
-ad;

han ekstaméar
ne änta;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

estimera

ekstaméra, = M. fl. 78
hålla tillgodo med, medlöta
sig till att hålla tillgodo med;
Ofta i nekand sats: han
ekstaméra dom åta han
ansåg sig för fin att umgås med
dem, höll sig till godo med deras
sällskap Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ell;

et el. et sään.

de vä klokan et,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ell;

et rākn.

di sø ou ét

fād;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ell;

et nåkn.

di hùta ed

àla pu ét vis,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eller

1 4
Édor, n., oböjl., eller.
1 2 1
Dronen sprüdar édor.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

etter
s.

ej dor

benröta.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ätter

adj.

ätor

I fall som: en ätor höj
en tusan djävul, en djäfla
kärl
de, va en ätor höj ta
o kona, vräka ut
det var en tusan djävul till
att kunna vräka i sig (mat)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

etter s.

eder

(édor ↓)

en slags åkomma, med var-
bakterier i fingarna.

Färs
Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

edorkópa n edorkópor na

x ettelappa

spindel

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ettenkoppa

èdonkòpa, -an -or -orna

spindel

Nr 7900 Ilstorp Färs hd

I, Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

edornéla n edornélor na
ettemässla

ettemässla

№ 290.

Säfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ettermäslor

edornélor pl.

T. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 19[illegible]7-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~efternässlor~~

~~e~~dornä~~l~~or pl.

en mindre art näsdor

R. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ettert

adv.

étort

= starkt, bittert

fléskad sàltas étort sàlt

för dan inte skule gå

rùdnya i ed.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eftertand

edertänn

kallades de första tänderna
ett barn fäller.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ettertänd

adj.

edorténd

myket argsint (om människor och djur) dén hónzen e so edorténd

R. s. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× eftertänd

adj.

edorteänd

mycket argsint

(d:so skar dr tän)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eltrande
adv.

ìtrane

i förb. ìtrane gàlen

förfärligt arg

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) ettusen

étusen

so sålde gå ta
étusen kronor så sålde
jag (skog el. dyl.) till ett värde av
ettusen kronor. M. J. 78.

1) Så vitt uppteckneren kunnat
höra långt t. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekköring

étörer, pl. = ' - a

ek. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
evig adj.
evig
2
eviga

1 2 2
gosens eviga sång

evig
FÄRS
№ 289.

S. Ásum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

ɛvr

ɛvig

de vd ɛn ~ loɛn

ɛvig

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

evig

ève

horève = vattenda.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† eviglig

²ẽvali, m. och b., n.-let och -lit, utan pl., förstärknings-ord åtminstone hör, hvarje, hvar enda. hört ²ẽvalit ör, hvart enda ör. han lesjor ¹ẽd am ¹ẽd i hör ²ẽvali ¹fröfsa.

Färs hd ⁴Fänninge. Fs.

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

evigh

var evelia da (da)

var eviga dag

var: vpr. pär. form, jfr
mera germ. kaun d. kar.

Var enda dag. J-s.

Nr 8653 Färs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

evigliġ, a.

var eveli

var enda

var eveli da

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Hörks~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

evärdelig

²pärdeli, m., även pl. -lija, (b. och n. obest. pl.) förek. blott tillsammans med tid, ²pärdeli tid, evärdlig tid, ²pärdelija tidar.

De ²pära i ²pärdeli tid.

№ 281. Färs hd Asum. F.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aksåmen

examen s.

ha dr hat — pr

förmudan

examen

FÅRS

№ 289.

S. Skund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

examen

eksámen (sic!)

(t. ex. skolexamen)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eksamen

eksámen

(Inget om eksamen året igen i folk- och småskolor)

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eksamen

eksámen. - kn. examen.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ekekysen

ekskykyson, -orna

rbrelsen.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekcjera

eksé́ra -à -ad

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

exercera

ɛksɛ́ra (-ar, -a, -ad, -ad, -af tr. och intr. 1) exercera, fullgöra vårnplikten. ɛksɛ́ra bevärinz. han ɛ ɛksɛ́rad här; 2) piska, slå med armarna el. med en käpp el. dyl. han ɛksɛ́ra o jiff på så dant. Fränninge. Allm. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

exercera

aksséra, =

fullgöra sin värnplikt /

åt. utföra exercis i militär-

tjänst

han-legor-ade-o-

aksérar (fullgör sin värnplikt)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekseera S.

eksé:ra, pret. -a

även i bet. göra rekryter

no. di' eksé:ra

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

exercera

eksérsa , = , — ´ad

göra sin värnplikt.

K. f. 71.

Sz Sverde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

exercis

aksís, m. -sən, plan pl.,
bevåringsexercis.

han slap aksísən.

Östraby. Fs

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† exercerpåk

ˈakˌsérepòjg, m., -en, pl. -a, -na, eg. ekercisgosse; bevärings-yngling.

När ²kˈåma ˈakˌsérepòjgana ²hem?

Fränninge. Fs.

Fars hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund